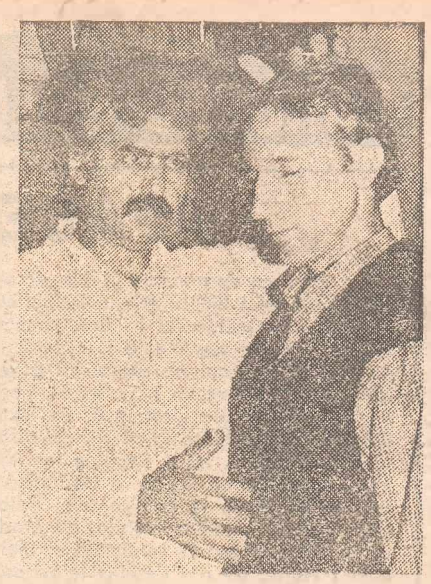
Campionul telepatiei mondiale va sosi la București:

— ALBERT IGNATENKO — OMUL CARE STINGE LUMÂNĂRILE CU O PRIVIRE

• *El are ca discipol pe românul Vasile Căpățână, dotat cu însușiri paranormale uluitoare*

pag. 21

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 49 • 8-14 decembrie • 1993 • 24 pagini — 100 lei — 3.70 DM

• plus supliment gratuit 8 pagini color

Fondată în 1911 de CONSTANTIN BANU

Editată de PUBLICAȚIILE Flacăra S.C. R S.A.

Director general GEORGE ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Avem o singură viață! Ce facem cu ea?

De ce se călugăresc fetele tinere?

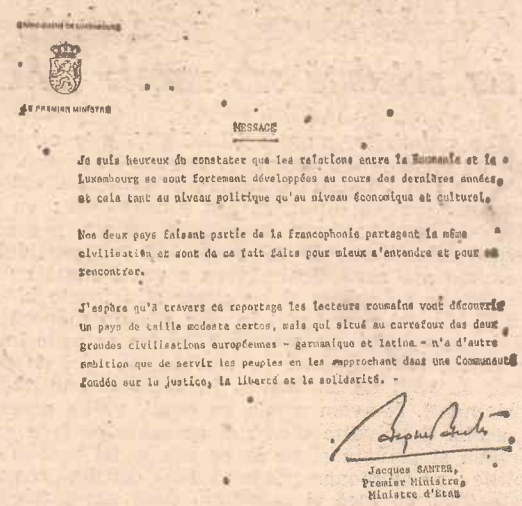
pag. 6

„Vrem să rămânem ceea ce suntem"

MARELE DUCAT DE LUXEMBURG

• *Într-un supliment al revistei FLACĂRA*

MESSAGE

Je suis heureux de constater que les relations entre la Roumanie et le Luxembourg se sont fortement développées au cours des dernières années, et cela tant au niveau politique qu'au niveau économique et culturel.

Nos deux pays faisant partie de la francophonie partagent la même civilisation et sont de ce fait faits pour mieux s'entendre et pour se rencontrer.

J'espère qu'à travers ce reportage les lecteurs roumains vont découvrir un pays de taille modeste certes, mais qui situé au carrefour des deux grandes civilisations européennes - germanique et latine - n'a d'autre ambition que de servir les peuples en les rapprochant dans une Communauté fondée sur la justice, la liberté et la solidarité. -

Jacques SANTER,
Premier Ministre,
Ministre d'Etat

În continuarea programului său de prezentare a țărilor din Comunitatea Europeană, revista FLACĂRA prezintă în acest număr MARELE DUCAT DE LUXEMBURG. Ca pretutindeni unde redactorii noștri au fost prezenți și aici ei au fost întâmpinați cu simpatie și respect, dovadă și mesajul de salut adresat nouă și cititorilor noștri de către primul ministru Jacques Santer.

La închiderea ediției

Primim din partea firmei ARBED S.A., cea mai puternică firmă din Luxemburg, o prezentare a forței sale în lume (ultima copertă a acestui număr).

e adresă EVENIMENTULUI ZILEI:

Adrian Păunescu poate „să-și tragă" oricâte cenacluri poftește, dar nici unul nu se va numi, niciodată, FLACĂRA!

• *Cine are chef să urle până la demență pe stadioane, pentru slăvirea noului cârmaci, n-are decât, dar niciodată sub numele FLACĂRA!*

pag. 2

Din cosmos, Comandorul Ashtar avertizează:

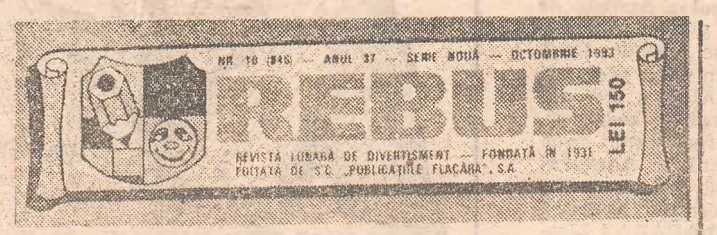
„Pământeni, sfârșitul lumii e aproape!"

pag. 7

ariul a decis:

Premiile revistei REBUS pe anul 1993

Valoarea unui premiu = 100.000 lei

1. **Ioan Caraiman** — București: Pentru definiția expresiei.
2. **Andrei Ciurunga** — București: Pentru definiția în versuri.
3. **Valeriu Curtu** — Chișinău: Pentru umorul și calitatea desenelor gale.
4. **Eugen Diradurian** — Pitești: Pentru istorie și teorie rebusistă.
5. **Mircea Guja** — București: Pentru reușita la campionatele de compunere.
6. **Mircea Mărdărescu** — Onești: Pentru careul tematic și cultivarea prieteniei între rebusiști.
7. **Mihai Pătrașcu** — București: Pentru calitatea sa de rebusist complet și pentru promovarea de noi talente rebusiste
8. **Bela Schuchter** — Beluș: Pentru enigmistică minoră.
9. **Ștefan Stoianovici** — București: Pentru revenirea în forță în lumea rebusistă
10. **Clubul XX** — București: Pentru înalta ținută a careurilor publicate în revista Rebus.

GEPA Center

Un pic mai bine pentru dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

CARUSEL POLITIC

AFACERI

Am aflat cu surprindere „zilele acestea, din ultimul discurs al președintelui Iliescu (de la întâlnirea cu oamenii de afaceri români), că Occidentul își fundamentează relațiile cu noi pe interese, nu pe sentimente și considerente umanitare ; că nu dă nimeni nimănui pe gratis, că povestea cu relațiile dintre state nu e ce credem noi ș.a.m.d. Formidabil ! — și eu, care credeam, în tembelismul meu, că interia, cu tot cortegiul ei de eroi și asasinate în masă, de distrugeri, pârlel, măcel și sclavie și cinism, nu e decât o logodnă perpetuă între oameni cu suflet de îngeri o nesfârșită Odă a Bucuriei străbătând veacurile și continentele, ridicând popoarele și stârnind pasiuni altruiste, nobile, generoase ! O lume guvernată de interese și nu de sentiment și morală — ce șoc pentru mine ! Noroc că am deschis televizorul la timp — dacă tot nu-mi ciugulesc civismul și cultura politică din România Mare și din Vremea, măcar să aflu din surse prezidențiale cine e „bampirul" care vrea să mă nenorocească, acum, în pragul mileniului trei.

Gestica vizibil agitată a președintelui trăda o mare participare interioară, o tensiune afectivă și ideatică pe care numai momentele de sinceritate le generează ; ești inspirat, îți deschizi sufletul și spui exact ce simți și gândești, fără cenzură și fără menajamente. Am ascultat cu atenție și am înțeles : Occidentul nu ne este prieten (mai mult, se află în criză și, vorba aceea „mai mult decât atât", nu se poate dezvolta fără noi). Priveam și aș fi fost uluit, dacă n-aș fi fost amuzat : vedeam Occidentul rapace, pândindu-ne cu ochi reci, de reptilă, gata să zvâcnească și să ne-nșface, ca să ne ia — ce ? ! Praful de pe tobă ? ! Mizeria ? ! Hrana „îmbelșugată și civilizată" ? Caloriferele reci și apa călâie ? Ruinele blocurilor neterminate ? Economiile de o viață dizolvate complet într-un an-doi de inflație turbată ? Salariile nenorocite, milionul de șomeri ? Fabricile care consumă mai mult decât produc (iar producția, câtă e, zace pe stoc, din cauză de calitate slabă, lipsă de cerere și blocaj financiar) ? Să-i lase gura apă Occidentului după pârlita zbatere pentru supraviețuire, să moară el de dorul catastrofei noastre economice și statisticilor lui Văcăroiu (care nu se lasă până nu ne-o trânțește în față că trăim mai bine) ? !

Eroarea de fond a președintelui nu este ideea că interesul guvernează lumea — în mod particular relațiile dintre state. Această idee e conformă cu realitatea. Eroarea intervine în momentul în care interesul — opus sentimentului — e privit ca un fenomen negativ, generator de rele, de care trebuie să ne ferim. Prezentat astfel, Occidentul devine, în raport cu noi, un bau-bau dornic de injustiție și jaf. Nu poate exista, în momentul de față, reprezentare mai păguboasă pentru mintea românului. De unde să vină în țara asta capitaluri, tehnologie și know-how, domnule Iliescu ? Din Bangladesh ? ! Cu cine să facă afaceri românii, cu Anatolia, cu Patagonia ? Al cui interes pentru resursele și capacitățile noastre productive să-l stârnim, cu cine să cooperăm, cu spectacolele farsonice ale lui Kim Ir Sen ? Cine să investească la Reșița, scheletele ambulante din lumea a treia ?

Interesul Occidentului pentru România, dacă există, nu poate funcționa în cadrul actual ; ar trebui alt sistem economic, iar pentru asta ar trebui altă filosofie politică, alte legi, alte instituții și, mai ales, alți oameni. Or, toate aceste lucruri depășesc cu mult disponibilitățile dlui Iliescu.

EUGEN CHIROVICI

Pe adresa EVENIMENTULUI ZILEI:

Adrian Păunescu poate „să-și tragă" oricâte cenacluri poftește, dar nici unul nu se va numi, niciodată, FLACĂRA !

Cine are chef să urle până la demență, pe stadioane, pentru slăvirea noului cârmaci, n-are decât, dar niciodată sub numele FLACĂRA !

Din nefericire, numele FLACĂRA este echivalent, pentru multă lume, cu cel al lui Adrian Păunescu. Chiar dacă acesta a fost trimis la plimbare în 1985 (e drept că l-a dislocat partidul lui iubit, că așa e dragostea : cu năbădăi...). Plecarea lui Păunescu, cu cenaclu cu tot, n-a adus pentru revistă schimbarea dorită, pentru că tot „partidul iubit" nu permitea așa ceva. Schimbarea a venit odată cu Decembrie '89. Cei ce ne iubesc și ne citesc știu foarte bine că FLACĂRA de azi n-are nici în clin nici în mânecă cu Adrian Păunescu — nici cu „meseria" lui (ea se vede în **Vremea** și în **Totuși iubirea**), nici cu morala lui, nici cu politica lui (care se văd, de asemenea, în aceleași publicații, că și în parlament). N-avem nimic cu omu', vorba aceea, să fie la el, acolo, îl privește direct și personal ce face cu viața lui publică și privată și pe la ce ospețe își potolește apetitul politic ; pe stadioane poate să facă oricâte „cenacluri" poftește (poa' să facă și academii, dacă așa înțelege el cultura !) — dar ele nu vor purta numele FLACĂRA niciodată ! FLACĂRA s-a născut în 1911, în vremea Întemeietorului și nu în scutecele partidului lui Păunescu ! FLACĂRA nu e Adrian Păunescu, Adrian Păunescu nu e FLACĂRA ! Limpede !

Cât despre unii ziariști cu caș la gură, de la **Evenimentul zilei**, care titrează „Adrian Păunescu vrea neapărat să reînvie cenaclul Flacăra", ce să le spui ? Că mascarada care a sucombat în 1985 a înviat sub numele „Totuși iubirea" ? **Asta** e numele pe care poate să-l dea Păunescu „cenaclului" pe care vrea să-l reînvie, mă copii ai durerii ! Sau poate mușchii lui „vrea" să-i zică CENACLUL BULINA — ce-o să mai ziceți atunci ? Vedeți-vă de bulina voastră (care, altfel, are merite destule — nu despre asta-i vorba) și lăsați FLACĂRA în pace ! Sau când alt fiu al ploii de la voi scrie că „Nicolae Arsenie de la Flacăra" va lucra la ziarul guvernului — care „Arsenie de la Flacăra", băi **ziaristule** ? ! N-ai aflat că e **Nicolae Arsenie de la Adevărul** ? ! De ce ți-a pus mămițica pixu-n mână ? Dacă nu știi ce scrii, cască urechile : Nicolae Arsenie, șeful revistei post-Păunescu și cureaua de transmisie a aceluiași „partid iubit" către redactorii de la FLACĂRA, a fost dat afară cu armele de către muncitorii tipografi și redactori, în 25 decembrie '89, acuzat de ei că ar avea cam prea multe stele pe umăr. Ulterior, și-a făcut cuib la **Adevărul** — și n-are nimeni nimic nici cu el, numai să nu ne fie pus nouă în cârcă ! Așa că la ziarul guvernului va lucra **Nicolae Arsenie de la Adevărul**, nu de la FLACĂRA ! Limpede ! Țăngăul care-și tot numără degetele de la picioarele cu care scrie că „Nicolae Arsenie de la Flacăra" va lucra la ziarul lui Văcăroiu ar face mai bine să-și caute capul și să vadă dacă mai are vreo limbă în gură !

Nu cerem nimic colegilor noștri din presă, nimic altceva decât aceeași corectitudine pe care o avem noi față de ei — un pic de flacără și-un strop de caracter. Dacă există.

EUGEN CHIROVICI

Pentru „o organizare a sărbătorii naționale de tip polițienesc"

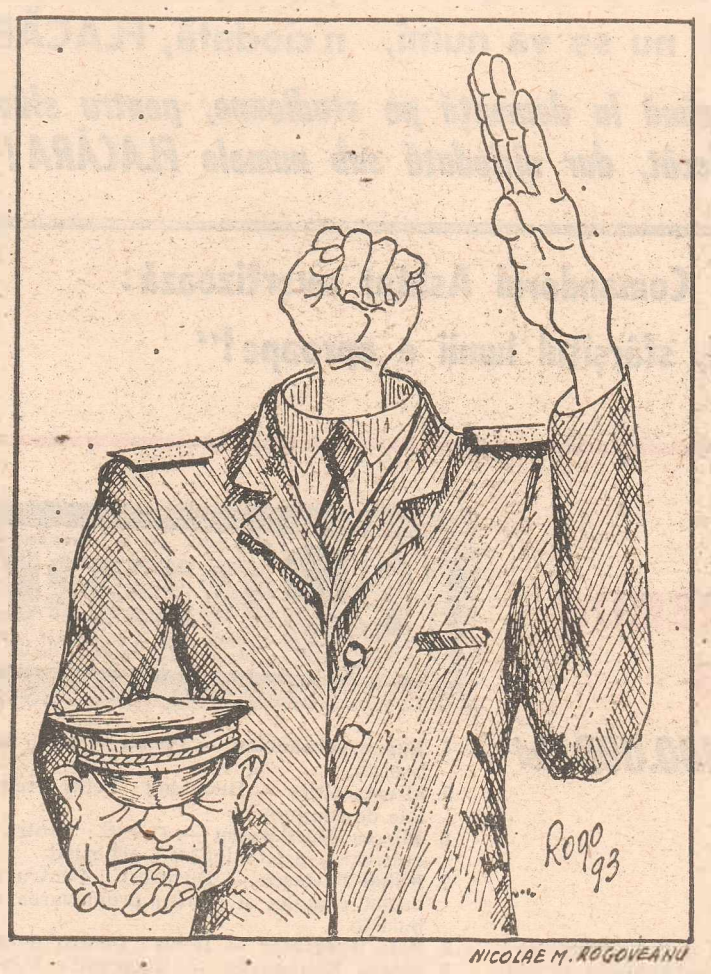
la Alba Iulia,

Partidul Democrat cere demiterea ministrului de interne George Ioan Dănescu

După spusele dlui Adrian Severin (PD), mascarada a început încă de la București, și anume de pe peronul Gării Băneasa, când, în trenul în care se aflau și membrii Partidului Democrat, au urcat tineri aparținând organizației de tineret a Partidului România Mare, proferând înjurături. Un deputat al PD a tras semnalul de alarmă, trenul s-a oprit, dar nu pentru multă vreme ; au mers împreună până la destinație.

La Alba Iulia îi aștepta, însă, după spusele domnului Victor Boștinaru, „o organizare a sărbătorii naționale de tip polițienesc". Se pare că erau mai multe forțe de ordine decât civili veniți de bună voie. „O sărbătoare națională cu liste de protocol, o adevărată farsă" pregătită de către partidul de guvernământ, acolo, în cetatea Marii Uniri. „Ca să fim niște ciovni, de aceea ne-au chemat la tribuna oficială", mai adaugă dl. Severin. Pentru că, membrii marcanți ai PD au fost împiedicați de forțele de poliție să ajungă dincolo de Catedrală (sub pretext că personalitățile oficiale iau masa într-o casă din apropiere) și pentru că au fost loviți vicepreședintele Camerei Deputaților, dl. Radu Berceanu și mulți alți civili, **Partidul Democrat cere urgent demiterea ministrului George Ioan Dănescu.**

MARIA VOICAN

NICOLAE M. ROGOVEANU

PUBLICAȚIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos.
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjunct:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

- POLITICĂ (2560)- Marian Ghiteanu, Maria Voican
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
- SOCIAL (2559) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Cristian Buzaș, Dan Gheorghe, Marian Martin, Brîndușa Nicolae, Mădălin Pribu
- CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) - Liana Tatos, Elena Grecescu
- FOTOREPORTERI (2520) - Elena Ghera, Florin Ionită
- SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453)- Cora Ciocoanu, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petroa, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

Flacăra Basarabia

REBUS REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

- JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu
- FINANCIAR (2143): Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
- ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Gabriel Cremeneanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban
- SECRETARIAT SOCIETATE : Cătălina Stefănescu (617.47.63.)
- PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2634, 2600): Director: Mihai Săndoiu , Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
- DIFUZARE (617.59.69.): Director: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, George Constantinescu, Gabriel Cremeneanu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Soldanescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617. 48. 91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor - Imprimeria CORESI - București

Horia Rusu, președintele PL '93, este sceptic:

„Probabil că va rămâne acest guvern impotent"

Dle președinte, cum îi dorința PD, PAC și ca PL '93 să fie cel patrulea partid al re- i lor alianțe ?

Faptul că suntem soli- să participăm la tot de alianțe este un al recunoașterii, de că- elelalte forțe politice, a puterii partidului nostru în acest moment ! Noi facem parte din **Convenția Democratică**, ea are un statut pe care considerăm că până acum l-am respectat. După cum știți, CD a fost o alianță electorală, urmând ca în perioada dintre alegeri fiecare partid să-și păstreze identitatea proprie.

„Iliescu nu dorește alegeri anticipate!"

— După părerea mea, într-o societate normală, alianțe se fac înainte de alegeri, în vederea participării pe liste comune, sau după alegeri, în vederea formării unor coaliții guvernamentale. Se pare că la noi există o agitație generală în acest moment, din partea tuturor partidelor, o anumită nerăbdare, după părerea mea ! Cred că alegerile generale nu bat deocamdată la ușă, fiindcă în primul rând președintele Iliescu nu dorește alegeri anticipate.

În ceea ce privește regruparea forțelor politice, noi am afirmat totdeauna că e necesară o clarificare a scenei politice românești, în sensul regrupării partidelor în jurul unor doctrine. Revenind la întrebare, se încearcă formarea unei alianțe așa-zis de centru, dar, după cum se știe, noi am afirmat în permanență că suntem un partid de dreapta și chiar credem în asta și dorim să rămânem un partid de dreapta ! Sigur, considerăm necesară corelarea acțiunilor tuturor forțelor din opoziție, dar, din păcate, în ultima perioadă au avut loc puține consultări între liderii partidelor din opoziție ! Aceasta s-a resimțit în activitatea parlamentară, existând momente în care reprezentanți ai diverselor partide din opoziție au votat diferit. Eu cred că trebuie să intensificăm contactele cu liderii celorlalte partide, pentru a pregăti o strategie comună în sesiunea parlamentară viitoare.

„Avem trei variante de acțiune"

— Deci, partidul nostru are în acest moment trei posibilități: 1 — rămânerea în CD, încercarea de a o revitaliza ; 2 — să continuăm singuri, având în vedere că acest culoar al nostru de dreapta nu este ocupat de nimeni decât de noi ; 3 — o asemenea alianță cu PD, PAC și PNL. Vi le-am spus în ordinea descrescătoare a interesului politic și a preferințelor noastre. Normal că prima posibilitate este cea mai de dorit !

După părerea mea, viața politică românească se polarizează și același lucru s-a întâmplat și în celelalte țări foste comuniste. Cred eu că centrul dispare, vor exista stânga și dreapta. Deci, o eventuală participare a noastră la o asemenea alianță ar presupune cel puțin schimbarea acestei opțiuni de centru a alianței într-una de centru-dreapta !

Partidul de guvernământ e imatur

— Sindicatele doresc schimbarea actualului guvern ! Dv ce faceți ?

— Noi am fost cei care am atenționat că acest guvern nu va putea guverna această țară ! Încă imediat după formarea guvernului noi vorbeam de lipsa unui program de guvernare, care efectiv nu a existat ! Iată că acum, după un an, realitatea demonstrează că am avut dreptate atunci ! **Susținem și acum necesitatea schimbării guvernului, măcar în ceasul al doisprezecelea, întocmirea unui program de guvernare coerent, aplicarea, în sfârșit, a reformei în România, care trebuie să înceapă cu redarea proprietății în primul rând,** fiindcă acest lucru nu s-a făcut în acești trei ani și aceasta este eroarea esențială ! **NU SE POATE VORBI DE ECONOMIE DE PIAȚA FARĂ PROPRIETATE PRIVATĂ, FĂRĂ CONCURENȚĂ !** Deci, în ce măsură partidul de guvernământ realizează faptul că trebuie să se despartă de celelalte forțe care-l susțin — dintre care unele sunt extremiste — și să ofere o anumită deschidere spre partidele din opoziție, rămâne să vedem în săptămânile viitoare !

— Care credeți că va fi soarta preconizatei moțiuni de cenzură ?

— Există doar două posibilități : moțiunea de cenzură să nu treacă, rămânând în continuare acest guvern impotent, sau, într-adevăr, moțiunea să aibă susținere suficientă și să se formeze un nou guvern... de către aceleași forțe politice care susțin actualul guvern ! Nu cred că partidul de guvernământ a ajuns la maturitatea necesară pentru a înțelege că, de fapt, pentru perioada actuală și pentru a-și salva propria imagine, atât în interior, cât și în exterior, ar trebui să accepte ideea unui guvern de coaliție la care să participe și partidele din opoziție ! Nu cred că e capabil de această deschidere.

— Ce formulă politică a unui nou guvern doriți ?

— Am vrea să nu se înțeleagă că noi căutăm soluții pentru un guvern ! Noi nu-l recunoaștem pe acesta, dar nu suntem arbitru în lupta politică, nu suntem un „schimbător de guverne" ! Cine va constitui viitorul guvern nu ne interesează ! Tovarășul Iliescu poate chiar să numească un nou guvern format tot de PDSR ! Noi avem nevoie de un partener cu care să putem discuta și, mai ales, rezolva problemele care ne frământă pe noi, pe cei peste un milion de membri ai noștri ! Dacă noul guvern nu va fi corespunzător, din punctul nostru de vedere, al revendicărilor noastre, o luăm de la început, pentru că NU SE MAI POATE !

MARIAN GHIȚEANU ■
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

„Noi nu recunoaștem actualul guvern!"

Declară dl NICOLAE MANOLE, vicepreședinte al BLOCULUI NAȚIONAL SINDICAL

Dle vicepreședinte, care sunt în moment relațiile BNS cu CNSLR ?

După o perioadă de colaborări, vel înalt să zicem, după discu- din octombrie privind indexările, e noi am refuzat să mai colaborăm uvernul, a intervenit atunci po- lor, total deosebită de a noastră, ısul că au considerat necesar să tratativele cu reprezentanții gu- lui și a urmat un șir întreg de ete pe care noi le considerăm ecte ! Deci, relațiile noastre în moment nu sunt de cea mai calitate !

Unii comentatori vă etichetează nd o confederație sindicală „de ta" ! Ce părere aveți ?

Noi nu suntem de dreapta ! Însă ființarea BNS noi am plecat pe necesității unor transformări în asta, după revoluția din decem- 989, respectiv instaurarea unei rate democrații, a unei economii ață reale. Plecând de la aceste pii, pozițiile noastre totdeauna st puțin mai dure, pentru că e s-a întâmplat — cel puțin în i doi ani — n-a fost altceva mărirea catastrofei ! Și atunci, noastră fiind dură, sigur, s-a impresia că, vezi Doamne, du- noastră există pentru că am i de dreapta"! De fapt, nu este în această perioadă, adevărul su- democrația supără și de-aici pot ă niște etichetări greșite !

Care ar fi concluziile dv., după rile cu conducerile partidelor ratice din parlament ?

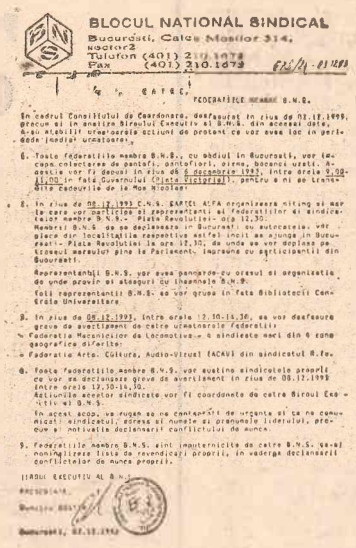
— În Consiliul Național, care a avut loc la Colibași, s-a hotărât să nu mai acordăm încrederea pe care până la acea dată o acordasem guvernului actual, și să începem niște acțiuni sindicale pentru a găsi soluțiile ieșirii din acest impas. Bineînțeles că soluția cea mai bună este demisia actualului guvern ! Una din acțiunile noastre a fost întâlnirea cu reprezentanți ai PD(FSN), ai Convenției Democratice, chiar și cu ai PDSR, pentru a le arăta care sunt dorințele noastre și pentru a căuta, din programele lor, segmente sau principii care să satisfacă membrii de sindicat pe care îi reprezentăm ! Și au fost întâlniri utile, deoarece s-a văzut că avem preocupări comune.

— Ce a mai rămas de făcut ?

— Noi ne vom continua acțiunile, ei să-și vadă de treburile lor polltice iar guvernul actual n-are decât să cadă, dar CÂT MAI REPEDE, pentru că altfel se înăsprește lupta, cel puțin din partea noastră și luptă aspră înseamnă pierderi pentru toate părțile !

— Ce alte acțiuni veți desfășura în perioada imediat următoare ?

— Pe 8 decembrie va avea loc un mare miting al Cartelului ALFA la care vom participa și noi. Pe timpul desfășurării mitingului vor avea loc și două greve de avertisment — greve ale federației mecanicilor de locomotivă și federației audiovizualului. Apoi, pe 16 decembrie va avea loc mitingul de la Timișoara, care în viziunea noastră va fi un miting foarte mare, care va coincide cu aniversarea începutului revoluției din decembrie. Dar, chiar și în acest moment, noi avem sindicate în grevă — un sindicat din federația industriei ușoare și un sindicat din federația Înfrățirea Brașov. Plus de asta, am propus ca acolo unde federațiile au probleme strict economice, ele să declanșeze conflicte pe probleme stricte ale federației respective, pe ramură economică, pe sectoare, etc. De asemenea, urmează să avem mai multe întâlniri cu reprezentanții cartelului ALFA.

BLOCUL NATIONAL SINDICAL
București, Calea Moșilor 314,
sector2
Telefon (401) 21[illegible]
(401) 210.12[illegible]
Fax

CĂTRE,

FEDERAȚIILE MEMBRE B.N.S.

În cadrul Consiliului de Coordonare, desfășurat în ziua de 01.12.1993, greve și în analiza Biroului Executiv al B.N.S. din aceeași data, a-au stabilit următoarele acțiuni de protest ce vor avea loc în perioada imediat următoare,

6. Toate federațiile membre B.N.S., cu sediul în București, vor lansa colectarea de pentari, pentaflori, viorea, bocanci uraiți. Acestia vor fi depuși în ziua de 6 decembrie 1993, între orele 9.00-15.00 în fața Guvernului (Piața Victoriei), pentru a-i se transmite cererile de la Mos Nicolae!

8. În ziua de 08.12.1993 C.N.S. CARTEL ALFA organizează miting și mar la care vor participa și reprezentanți ai federațiilor și sindicatelor membre B.N.S.- Piața Revoluției- ora 12.30.
Membrii B.N.S. ce se deplasează în București cu autocarele, vor parca din localitățile respective astfel încât să ajungă în București- Piața Revoluției la ora 12.30, de unde se vor deplasa pe traseul marșului pînă la Parlament, împreună cu participanții din București.
Reprezentanții B.N.S. vor avea pancarde cu oroul și organizația de unde provin și steaguri cu însemnele B.N.S.
Toți reprezentanții B.N.S. se vor grupa în fața Bibliotecii Centrale Universitare.

9. În ziua de 08.12.1993, între orele 12.30-14.30, se vor desfășura greve de avertisment de către următoarele federații:
- Federația Mecanicilor de Locomotive- o sindicate care din 6 zone geografice diferite;
- Federația Arte, Cultură, Audio-Vizual (FACAV) din sindicatul B.Fe.

6. Toate federațiile membre B.N.S. vor susține sindicatele proprii ce vor fi declarate greve de avertisment în ziua de 08.12.1993 între orele 12.30-14.30.
Acțiunile acestor sindicate vor fi coordonate de către Biroul Executiv al B.N.S.
În acest scop, vă rugăm să ne comunicați de urgență și ce ne comunicați sindicatul, adresa și numele și prenumele liderului, precum și motivele declanșării conflictului de muncă.

9. Federațiile membre B.N.S. sînt împuternicite de către B.N.S. să realizeze lista de revendicări proprii, în vederea declanșării conflictelor de muncă proprii.

BIROUL EXECUTIV AL B.N.S.

PREȘEDINTE,

București, 01.12.1993

Dl Nicolae Manole, subinginer de profesie, a fost ales vicepreședinte al BNS la congresul extraordinar de la Constanța. "Provine" de la sindicatul energo-reparații, locuiește în București, este căsătorit, iar ca vicepreședinte răspunde de resortul organizării BNS în teritoriu.

MARIAN GHIȚEANU ■

Scandal în jurul medicamentului „ALFLUTOP"

● Protagoniști : prof. dr. Ioan Mânzatu (ex-președintele Partidului Republican și actualul vicepreședinte al P.D.S.R., director general la Biotehnos), și biochimist dr. Natalia Roșoiu (principala inventatoare a unui remediu în boala reumatismală). Deoparte și de alta, acuzații grave. FLACĂRA se mărginește să le consemneze.

Profesor doctor Ioan Mânzatu;

„Doamna Natalia Roșoiu este o escroacă ?"

„ALFLUTOP este rezultatul unui efort de mulți ani, care s-a concretizat, de abia în anul 1993, odată cu emiterea de către forurile competente, adică de către Comisia Medicamentului și de către Ministerul Sănătății, în luna mai, a actelor corespunzătoare ce au dat drept de fabricație și de distribuire a produsului pe teritoriul României, adică autorizație de fabricație nr. 718/'93 și certificat înregistrare nr. 2906/'93, eliberate de Ministerul Sănătății. „Biotehnos" este titularul acestui brevet : „Procedeu de obținere, din organisme marine, a unui complex de substanțe cu activitate antihialuronidazică", înregistrat cu nr. 82273 și publicat la 30.08.1933, cesionat de către O.S.I.M., prin adeverința marcă 12569/17.12.'92. „Oricum, suntem în posesia tuturor actelor care stabilesc aceste drepturi, produsul fiind cedat de către „Biofarm" ce confirmă, prin adresa nr. 5420/10.11.'92, că nu s-a făcut nimic cu acest brevet și că renunță la titulatură. Să mai precizez, brevetul este semnat de un colectiv format din opt cercetători, în frunte cu dna conf. dr. Natalia Roșoiu. Oricum există și un acord între autori, semnat de toți, zic ei, și „Biotehnos" pentru cesionarea invenției. Apoi, s-au plătit toate taxele și anuitățile restante, s-au cheltuit milioane pentru omologare, pregătirea fabricației și producție. Porcăria a început în momentul în care dna Roșoiu s-a erijat în a fi unicul autor și când și-a manifestat dorința de a-l lua de la „Biotehnos" și de a-l valorifica pe cont propriu. Am pus o întrebare care a înnebunit grupul Roșoiu : de ce, când se modifică doza de substanță activă nu se întâmplă nimic, dar când se modifică doza de conservant, fenolul, rezultatele asupra blocării enzimei apar cu pregnanță ? Să știți că și GEROVITALUL era eficient pentru că avea în compoziție un conservant puternic. De atunci, m-a împroșcat în presă și nu numai, cu acuzații extrem de grave : că am furat invenția, că am vrut să o vindem peste hotare. Ce interes aș fi avut, când, pentru a pătrunde pe piața străină, un produs este verificat timp de 7—8 ani ? „Trădarea" mea este că am încheiat un protocol, în iulie '93, cu companiile italiene ITS și SITICEM, prin care încercam să obțin un credit de 12 milioane dolari pentru dotarea fabricii de ALFLUTOP din Constanța (organizată prin efortul nostru într-o veche creșă dezafectată), pentru o producție de 20 milioane fiole anual, iar dna Roșoiu fusese numită șefa filialei noastre din localitate. În plus, dânsa cumula și funcția de conf. la Universitatea „Ovidius" având, în '93, un salariu de 90.000 lei. Așa doream eu desființarea ALFLUTOPULUI ? E drept, că i-am desfăcut contractul de muncă în iulie '93, atunci când au fost ratate toate posibilitățile de dialog. M-a dat în judecată, m-a reclamat la Senat... Și noi, la rândul nostru, am dat-o în judecată pentru fals și calomnie, căci afirmă, culmea (în „Adevărul"), că adevăratul medicament face obiectul altui brevet, aflat, acum, la OSIM. Ce rost are această luptă când medicamentul, îmbunătățit de noi, chiar dacă nu pricepem foarte clar cum acționează, este atât de eficient, redând speranța reumaticilor, căci acționează asupra cauzei și nu a efectelor ?".

Doamna conferențiar doctor Natalia Roșoiu:

„Domnul profesor Mânzatu să stea în banca lui!"

„În primul rând, dl. prof Mânzatu, nu are dreptul să vorbească despre ceea ce nu cunoaște. Afirmația că fenolul are efecte terapeutice este o aberație care se plasează, perfect, alături de „celebra" invenție a domniei sale „apa vie — apa moartă" ce și-a găsit locul într-o carte intitulată „În țara bazaconiilor. False valori ale științei românești". Să vă explic, fenolul care este un produs toxic, dă niște compuși ce se elimină, urgent, prin urină. Nu poate, în nici un caz, acționa ca regenerator al țesuturilor și, oricum, nu poate depăși o anumită proporție în rețetă. Să fie clar, buletinele de măsurători incriminate nu sunt realizate de specialiști, căci nu au respectat condițiile necesare, căci habar nu au despre cinetică enzimatică. Repet, o ignoranță deosebit de periculoasă ! Dacă este vorba să utilizeze apa structura atunci este un alt medi ment și, de aici, toate co plicațiile inerente. Breve nr. 82273 conține numai t nologia de obținere a prin piului activ, până la so injectabilă. Pentru acea din urmă am înaintat un brevet la O.S.I.M., deci p tru compoziția medicamen lui, a acelei fiole de 1 Afirm și că a vândut m camentul în străinătate, nu avea licență de exp altfel, nu-mi explic ce aveau deplasările sale în lia, ce nevoie aveam noi acele sofisticate utilaje ? cu ajutorul autorităților cale, m-am zbătut pentru brica din Constanța ! Su din ce în ce mai greu, te rea instituită de prof. M zatu".

A consemn BRÎNDUȘA NICOLA

Mafia alcoolului există!

Atenție, vodca este falsificată!

Pornind de la reclamațiile mai multor consumatori cum că vodca rusească, celebra **Stolicinaia**, dar și cea, nu mai puțin celebră, autohtona **Vodcă specială**, au un gust cam... ciudat, inspectorii Diviziei pentru Controlul Calității Vinurilor și Băuturilor Alcoolice, susținuți de Poliția Economică au constatat că există o puternică mafie a alcoolului. Nu, încă nu a fost descoperită. Au fost „prinse" **victimele**, adică buticarii ce vindeau vodcă „genuine", adică... contrafăcută. Vodca are o rețetă foarte simplă : spirt plus apă. Deci, este foarte ușor să... adaugi apă și, gata vodca : Stolicinaia cu tăria de 33 la sută vol. alcool în loc de 40, iar cea românească cu tăria de 23 la sută vol. alcool în loc de 33. Există două moduri de falsificare a vodcăi rusești : primo, se „recuperează" sticle cu etichetă intactă de la Fumorie (probabil) și se „prepară" după „rețete" proprii, secundo, se desigilează cu... măiestrie se toarnă apă de la robinet și se reface, perfect, „sigiliul". Firmele ce vindeau o astfel de Stolicinaia au fost : S.C. TAIFUN S.R.L. (bdul Păcii nr. 27, bl. 2 B, sc. 2, et. 5, ap. 58) și S.C. MAER COME S.R.L. (str. Virtuții nr. 12). Vodca românească falsificată, se vindea prin S.C. AVOS S.R.L. (la metrou Veteranilor). Proprietarii o cumpăraseră de la S.C. ARCA COMPROD S.R.L. (șos. Mihai Bravu nr. 309) — firmă fantomă ! Cele 3 000 sticle facturate purtau eticheta fabricii de spirt Fulgerul din Bragadiru. Numai că, surpriză, nici una dintre firmele incriminate nu figurează în evidențele fabricii. „Misterul" urmează să fie elucidat de Poliție care... luptă și luptă, dar... Ne permitem, în concluzie, să afirmăm că statul încurajează escrocheria : avizarea de către Ministerul Sănătății, contrar STAS 14/87 și contrar tuturor reglementărilor Comunității Economice Europene (ex. 1576/89), a îmbutelierii și comercializării către populație a alcoolului etilic rafinat de 96 grade, în sticle de un litru (exemplu aviz sanitar nr. 453/93, pentru firma S.C. BASEL TIMCOP S.R.L., semnat dir. Nicolae Poll), impozitul de numai 50 la sută din prețul de producție pentru alcool față de 100 la sută pentru băuturi spirtoase, astfel că zece fabrici de zahăr folosesc melasa în instalații de fabricare a spirtului, în loc să o furnizeze zootehniei. Un calcul aproximativ (pentru că date statistice nu se dau publicității) arată că, prin importul a circa 20 milioane litri spirt, statul pierde cam un sfert din bugetul național.

BRÎNDUȘA NICOLAE

„Mi-au spart parbrizul ca să-mi fure ouăle!"

Pentru a-și exprima indignarea, domnul Costache Ciplea, din București, ne-a vizitat la redacție. N-am înțeles prea bine de ce ni s-a adresat nouă și nu poliției, dar vorba dânsului : „Caraliii au treburi mult mai importante decât să ia urmele găinarilor". Dl. Ciplea a ținut cu orice preț să-i încredințăm țiparului pățania pentru ca tot românul să vadă în ce hal de decrepitudine morală a ajuns societatea noastră.

După furturile (de acum clasice) de benzină din rezervor, de anvelope, ștergătoare, oglinzi, radiocasetofoane, a venit și vremea spărgerii parbrizelor pentru scoaterea cartoanelor cu ouă de găină (sau de rață, după anotimp). Astfel, în cazul reclamantului amintit mai sus, nevoit să-și înlocuiască parbrizul, prețul unui ou a crescut de la o sută de lei la 433 lei.

Pentru stăvilirea acestor acte antisociale, profund dăunătoare preparării paparei și cozonacilor, propunem următoarele măsuri :

1. Cartoanele avicole vor fi lăsate la vedere, în interiorul autoturismelor, numai dacă acestea (sau ouăle) dispun de avertizoare sonore sau luminoase.

2. Propunem ca legea talionului să fie trecută prin parlamentul României, astfel încât, la „ochi pentru ochi și dinte pentru dinte" să s dauge formula „ou p ou". (Dacă făptașul este sex feminin, pedeapsa s răsfrânge asupra soțului ultimului amant).

3. Transportul motoriz cartoanelor cu ouă se va numai în baza unei aut ții eliberate de Reg Auto Român, singurul în sură să garanteze securi autoturismului.

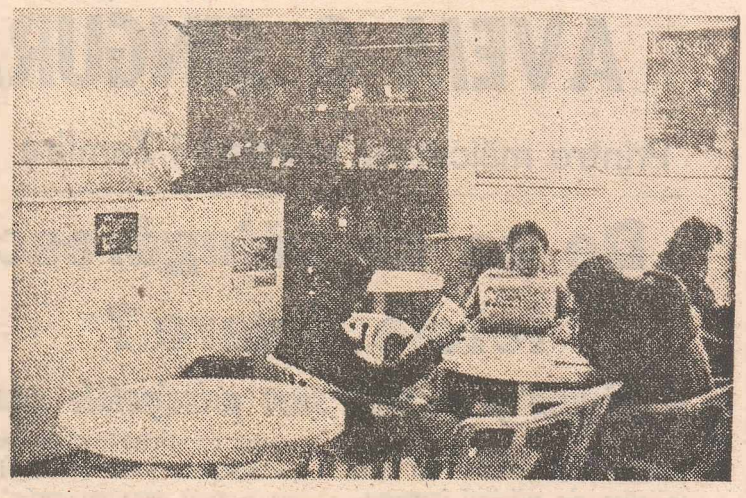
Toate aceste măsuri s clară nule dacă făptașul monstrează că ouăle au clocite.

Primim de la cititori ș propuneri pe care le vo dresa guvernului.

LIVIU TIMBU

AVEM LICEE DE ÎNCHIRIAT

• În laboratoare și ateliere se înființează baruri de zi

Radonschi Margareta, profe-
oară de educație fizică — .iceul „Mihai Viteazul" — Bucureşti : „Anul trecut ni s-a ăcut în consiliul profesoral o irculară de la Ministerul Învățământului, în care se spuea că toate spațiile nefolosite să fie închiriate, prin licitație." **Constantin Călin, administrator :** „Am citit, dar nu mai țin minte în care ziar, că Inspectoratul școlar a aprobat licitația pentru luna viitoare". Buicu Ion, profesor de matematică : „Barul ăsta a deschis în urmă cu o lună. Este o porcărie ! Aici e mâna știu eu cui și e mai bine să nu spun." Militaru Magdalena, gestionara barului „Trini" SRL : „Noi n-am auzit de nici o licitație. Avem contract de închiriere cu liceul, în care există niște clauze, printre care aceea de a nu vinde băuturi alcoolice și țigări."

Barul se află la parterul liceului, pe locul unui fost atelier. S-a schimbat profilul școlii, atelierele au fost închise. **Spulber Tudor, director:** „Liceul are cinci spații nefolosite, pe care le vom scoate la licitație. Avem nevoie de sponsori și dacă închiriem spațiile la privatizați, poate ne vor ajuta și pe noi la reparațiile curente. Chiria plătită de privatizați se duce toată la Ministerul Învățământului și noi nu avem fonduri suficiente pentru întreținerea școlii." **Constantin Călin :** „S-au cheltuit 1 900 000 lei numai pentru igienizarea grupurilor sanitare și alte câteva reparații."

Programul barului este între 7.30 — 18.30 oferindu-se înghețată pe băț — 200 lei, omletă — 175 lei, sandviș — 173 lei, Coca-Cola — 160 lei, ness — 125 lei. Constantin Călin : „Ar fi mai bine dacă în bufet s-ar pune mese, pentru consumație în picioare. Așa, stând pe scaun, elevul uită să mai plece la oră." **Militaru Magdalena :** „Elevii pot chiuli indiferent dacă există sau nu acest bufet." **Radonschi Margareta :** „Bufetul e un lucru bun, dar se face mizerie în liceu din cauza ambalajelor de la înghețată, pe care elevii le aruncă peste tot, numai în coșul de gunoi nu. Dar problema cea mare este că la acest bar vin și indivizi străini de liceu. Intră și țigani. Acum câteva săptămâni doi țigani au ajuns până la etajul întâi, furând o geacă de piele a unuia dintre elevii plecați la ora de sport. Cele două fete care păzeau clasa nu s-au putut împotrivi. Bine că nu le-au violat !"

DAN GHEORGHE
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Scrisoare din Timișoara,

către demnitari

O ȚARĂ ȘI UN POPOR NU SE LASĂ ÎN LUNA DECEMBRIE FĂRĂ CĂLDURĂ ȘI APĂ POTABILĂ!! ȘI NU SE ÎNFOMETEAZĂ! DAȚI-VĂ DEMISIA!!

Trăim în anul 1993. E luna decembrie, cea mai geroasă din acest an. In România tronează o iarnă aspră și foarte grea, chiar nebună, domnilor guvernanți, parlamentari și domnule Președinte, iar lacrima gerului a înghețat peste ochii bărbaților și-a năpădit pântecul femeilor. Cunoașteți prea bine cât de frig este acum în casele românilor! Iar pe masa din bucătărie bucatele sunt puține ! Pentru că salariile foarte mici și pensiile derizorii s-au terminat de mult. Caloriferele sunt prea reci, iar firul de apă ce se prelingea de la robinete a secat de multă vreme. Afară e viscol, râurile au înghețat, drumurile-s închise, frigul cel orb ne-a intrat în oase. Bolile se țin lanț, de vreme ce mulți oameni și copii — domnilor demnitari — suferă de frig și foamete în România ! Da, nu sunt legende, este adevărat !

Toate aceste cuvinte mi-au încolțit în minte într-una din nopțile trecute, când m-am trezit, pe la trei noaptea, într-o cameră foarte friguroasă. Și, automat, am pus mâna pe calorifer : era extrem de rece. N-am alarmat casa, ci m-am dus în holul casei și am început să fac exerciții de gimnastică, să mă încălzesc. Dar, în final, am decis că pot să depun mărturie prin scris ; socotind, totuși, că presa ar trebui să-și motiveze zicerea că ar fi a patra putere în stat.

Și ce să fac ?!? Să ies în stradă și să strig ? Cine mă aude ? M-am întrebat, apoi : care-i vinovatul pentru că oamenii tremură și suferă de frig ? Fochistul de la punctul termic ? Exclus ! Atunci, maistrul ori inginerul de la termoficare ? S-ar putea ! Dar, totuși, mi se pare o chestiune nedeslușibilă, întrucât aceștia zic că nu sunt aprovizionați nici cu păcură, nici cu gaz. Scuzele continuă : bani nu sunt, repartiția e mincinoasă, păcura și motorina se fură, graficul e măsluit...

Și astfel, domnilor guvernanți și parlamentari, de aproape patru ani mi se zornăie la urechi același lanț al slăbiciunilor. Totuși, cine-i vinovat ?! De vreme ce locurile în Parlament au fost ocupate (eventual vremelnic schimbate) de aceleași personaje ! Iar cei care au fâlfâit drapelul în guvernele anterioare sunt astăzi tot miniștri sau deputați, senatori, ambasadori...

Cum se numește această iresponsabilitate ? Cum care — domnilor miniștri și parlamentari — adică : să condamni o țară la frig și foamete ! Atâția bătrâni, femei, prunci, bărbați... milioane și milioane de oameni suferinzi, domnilor demnitari ! Ei, totuși, au simțit un pic de jenă, de rușine, că așa se cheamă !? Și, parcă voit, uitați un adevăr : foarte mulți români v-au acordat votul lor, iar domniile voastre ați jurat să vă faceți datoria, astfel încercând să răscumpărați încrederea electorilor. Așadar, domnilor, lăsați scuzele puerile că nu-i păcură, cărbune, gaz ori bani. Sunt ridicole ? De ce ? Pentru că le tot rostiți de patru ani de zile ! Și s-au dovedit a fi minciuni ! Iar dacă nu vreți să vă faceți datoria, ori dacă nu sunteți capabili — dați-vă demisia !! O țară și-un popor nu se lasă în luna decembrie fără căldură și apă potabilă !! Și nu se înfometează !

PETRU NOVAC DOLÂNGA

Bătuți de vânt, de ploaie și de frig

Vânzătorii stradali câștigă cât un ajutor de șomaj

• Mulți dintre ei sunt bolnavi

A venit iarna. Vânzătorii stradali sunt tot acolo unde stau și-n anotimpurile calde. Ei fac abstracție de frig sau de orice alte intemperii, pentru a-și vinde marfa : țigări, gumă de mestecat, săpunuri și băuturi alcoolice — toate din import. De prețuri nu mai vorbim !

Ilie (mai mult nu vrea să spună), 24 de ani : „Patronu' mă plătește în funcție de ce vând. Eu am 2% din vânzare. Lucrez aici (Piața Universității) de două luni. Per total am câștigat pân-acum 50 000 de lei. Nu prea am ce să vând, cu prețurile astea. Lumea se miră că stau aici în frig cinci-șase ore pe zi. Regula e să stau până nu mai pot, dar nu pot să stau mai puțin de patru ore".

Constantin Constantin : „Sunt pensionar, am 60 de ani, am o pensie de mizerie cu care nu pot decât să-mi iau o groapă la cimitir. Stau aici (Piața Romană), ca să mai scot un ban. Șefu' mi-a zis de la obraz : când nu mai poți vine altu-n locu' tău. Asta e. M-am angajat din vară. Stăteam câte zece ore pe zi. Acuma stau cât pot și mă plătește cu cinci la sută din ce vând. Îmi degeră picioarele domnule și când mă duc acasă, tot frig e, paștele mă-sii de viață ! Cred că aici o să mor. Cu cât câștig eu pe zi, abia îmi cumpăr o pâine".

Elevi, studenți, tineri sau mai puțin tineri, oameni care au muncit o viață întreagă și sunt cu câțiva ani înainte de pensie au fost dați afară și obligați să facă pe vânzătorii stradali. Asta e munca pe care o găsești cel mai ușor, pentru că nimeni nu rezistă mai mult de câteva luni și sunt mereu locuri vacante.

Se pare că penuria de spații comerciale i-a obligat pe mulți patroni să-și vândă marfa direct în stradă. E bătaie mare pentru obținerea de la primărie a unui loc de vânzare în centrul orașului, unde vadul comercial are maximă eficiență. Aici vânzătorii stradali nu prea stau degeaba. Ghinioniștii stau și vând pe la colțuri de stradă, în cartiere obscure, în piețe, pe lângă mormane de gunoaie, în pasaje pietonale mirosind a urină. Nu de puține ori li se fură marfa, sunt bătuți, scuipați, înjurați. Marfa furată, vânzătorul o plătește. Te bate până leșini, la spital te tratezi pe banii tăi : patronul nu mai vrea să știe de tine.

E greu de spus dacă acest gen de comerț e pe cale de dispariție ori se înmulțește. Cert e că Primăria București nu mai privește cu ochi buni această afacere, dar despre măsuri concrete încă n-am auzit. Poate la anu'.

DAN GHEORGHE

AVEM O SINGURĂ VIAŢĂ, CE FACEM CU EA?

Printre măicuţele mănăstirii Zamfira

De ce se călugăresc fetele tinere?

• *Sărăcia şi păcatul sunt principalele cauze*

Fetele sunt aduse la mănăstire de părinţi împreună cu preotul paroh

„Mama s-a călugărit pentru că era însărcinată şi ca să scape de ruşinea lumii — declară Cristina Răileanu. Eu m-am născut şi am trăit la mănăstirea Văratec până la vârsta de 11 ani când mama a fost silită să părăsească mănăstirea pentru că dăduse Ceauşescu un decret în acest sens în 1986. Dar multe fete se duc acolo pentru că sunt foarte sărace şi n-au pe nimeni să le poarte de grijă. Acolo au o mâncare, un pat. Sunt fete simple, de la ţară, cele mai multe. Sunt şi fete de la oraş, dar mai puţine".

„Stăm mult în picioare — povesteşte sora A. Când stai mult în picioare te mănâncă genunchii pe interior şi nu te poţi scărpina că trebuie să te înveţi să te stăpâneşti. Nu toate măicuţele sunt bune. Unele se bat între ele şi le ceartă preotul. Le cheamă în biserică la altar şi le cerceteză, apoi le pune să facă un canon. Pe mine m-a adus mama. Am o mătuşă aici care are grijă de mine şi mă mai protejează, dar maica stareţă hotărăşte. Dacă nu-i place de o fată o dă afară. Aici trebuie tot timpul să munceşti... mergi la slujbă... dacă ai voce cânţi în cor...".

„Am avut patru fete, declară Maria Ailenei din satul Stufaţi, jud. Constanţa. Una a murit când era mică, odată cu tatăl-său. A plecat la un cumătru şi de beat s-a răsturnat cu barca şi a omorât-o şi pe-aia mică. Am rămas cu singură, să le cresc pe celelalte trei. Cea mijlocie a avut drag de carte şi acum e la casa ei, în Năvodari. Bărbatu-său e primar. Cea mai mare era molcută la minte şi am dat-o la mânăstire, că de cuminte e cuminte. Preotul de la noi din sat mi-a dus-o. Cea mică era iute foc şi rea. Nu mă înţelegeam cu ea nici cu bătaia. La 14 ani a fugit cu un băiat care lucra în port. Curăţa vapoare pe sub apă. În doi ani ajunsese de o cunoşteau toată golănimea din Constanţa. M-am rugat tot de părintele nostru (Dumnezeu să-i dea sănătate): Părinte, ajută-mă să o aduc înapoi acasă. Era aşa slabă şi bolnavă când am adus-o acasă că mi-a fost teamă că o să moară. Şi-am dus-o şi pe ea la mânăstire. Şi era cea mai cuminte şi mai harnică şi-mi scria maica stareţă la două săptămâni, la o lună, că Dumnezeu a avut grijă de ea. Dar n-am lăsat-o. Am vorbit cu părintele şi i-am găsit un băiat aşezat, la locul lui şi acum, gata, are familia ei. A iertat-o Dumnezeu şi de mânăstire, are casa ei".

Am avut de ales: să mă arunc în Mara, să mă las omorâtă de fraţii mei, sau să fug la mânăstire

„Părinţii mei sunt oameni cu stare lângă Sighet, declară sora F. La 16 ani am îndrăgit un băiat şi am păcătuit cu el. În părţile noastre, să-ţi pierzi fetia înainte de măritiş este ceva foarte grav. Părinţii mei vroiau să mă mărite cu alt băiat. Dacă ar fi aflat, ne-ar fi omorât şi pe mine şi pe băiatul care m-a stricat. Nici la preot n-am spus cine şi-a făcut păcat cu mine. Dânsu' (preotul n.n.) mi-a zis să merg o vreme la o mânăstire până o să mai treacă. Am făcut de curând doi ani de când am fugit de lume şi mă mai încearcă uneori ispita de a mă întoarce, dar, deşi am ajuns la această viaţă pe o cale ocolită, pe calea păcatului, eu sunt încredinţată că asta a fost voia Domnului nostru Isus şi, cu rare excepţii, sunt fericită".

„Suntem foarte nefericiţi că fata noastră a luat-o pe acest drum, ne mărturiseşte domnul Ion Corojan, str. Garofiţei nr. 8, Ploieşti. A intrat întâi în legătură cu nişte din âştia „vezi-l Doamne" de la penticostali. Se ducea la întrunire, postea, a început să nu mai ia medicamente. Fata noastră este bolnavă. Are schizofrenie. Eu cred că pe cei bolnavi nu ar trebui să-i primească la mânăstire. Are un copil, îl creştem noi, eu şi cu maică-sa, dar am vrea să o creştem şi pe ea. Noi nu credem că ea se simte bine acolo, fără familie. Când am fost pe la ea nu a vrut să stea de vorbă cu noi, iar când acceptă să ne vadă, mai mult tace".

Mara Creangă, studentă la teologie anul întâi, es părere că „în fiecare f există o înclinaţie către crificiu care poate să mai multe satisfacţii în mul de austeritate şi p nism din mediul călu decât într-o căsnicie, sg care alt model de viaţă Deşi accept că multe f jung la mânăsti e fără curs unei chemări au pent u viaţa monahală, le dintre ele îşi găsesc cest loc împlinirea. Ma rea este o şansă, o şan perioară. Fata care în haina monahală este, îndoială, pusă la înc Ferice de ea dacă izbu

MARIAN MA

Sora Ana (originară din Odorhei): „La mânăstire nu îţi îngropi tinereţea, ci o descoperi"

Sora Axinia: „Dragostea de Isus Hristos ca dragostea de viaţă. Mă pregătesc să aj menii, nu să fug de ei"

Cseh împreună cu soţia sa, dna Simona, şi fiul cel mic, Arpad, aflaţi într-un cadru intim

Meseria mea e jocul cu moartea

• *O celebritate în cascadoria mondială: Szabi Cseh*

Undeva, pe o insulă situată în Marea Nordului, într-una din zilele lunii octombrie a anului 1986, cu câteva minute înainte de apusul soarelui, un cascador român îşi punea în pericol, perfect conştient, ceea ce avea el mai de preţ şi anume, viaţa. Iată momentele, descrise ulterior chiar de către temerarul bărbat.

„Închid staţia radio şi pornesc. Fiatul 125 pregătit special pleacă de pe loc. Trec în viteza a doua. Urmează a treia şi apoi a patra. În faţa mea, în depărtare, ca o fâşie imensă, domină Marea Nordului. Acul kilometrajului indică 190 de kilometri la oră. Maşina începe să trepideze. Fac tot posibilul să o ţin în forţă ca să nu scadă viteza. Zgomotul motorului ambalat la maximum este înfiorător. Maşina sare de faţă, când în dreapta, când în stânga ca o capră sălbatică. Încerc să o echilibrez. O stăpânesc. Deodată în faţa mea apare rampa (lungă de 200 de metri şi lată de numai 3 metri). Fiatul este în contact cu rampa doar cât am timp să zic poc. Mă aflu în zbor la o altitudine de 70 de metri faţă de nivelul apei mării. Nu trec decât câteva secunde şi simt cum, brusc, se orientează cu botul în jos, poziţie care îmi este fatală. Gata! SUNT UN OM MORT! (— Dar, nu!). Fantastic! Maşina se stabileşte în această poziţie. Contrabalansul din portbagaj îşi face datoria. Maşina zboară în jos. Fără să vreau văd apa mării care de astă dată are culoarea verde şi care îmi aminteşte că ea este, pentru mine, pericolul numărul unu în secundele următoare. Totul pare o veşnicie. Aştept contactul cu apa. Aud o bubuitură aproape insuportabilă. Parbrizul se sparge şi apa năvăleşte, lacomă, peste mine. Îmi este smulsă casca de protecţie de pe cap. Volanul mă presează în piept. În faţa ochilor văd bucăţi de tablă, de ornamente, de faruri, care plutesc aiurea. Maşina este aruncată la suprafaţă ca o măsea stricată. După câteva secunde ea coboară lin spre fundul Apa este foarte rece. raţia mi se blochează. pavilionul maşinii o b aer. Mă întind cât pot absorb dar nu reuşesc. să-mi desfac centura d ranţă însă nu am nici să. Scot pătura de pr de la piept şi astfel m cor pe sub centură. Cu timă sforţare scap şi d siunea volanului. Ies d şină şi mă ţin de ea. S nu mai pot sta fără SIMT CĂ MOR! Mă văd scafandrul care să-mi vină în ajutor. deva în dreapta mea mişcă din ce în ce mai donat. Înot până la e ridic la suprafaţă Apo eu şi mă agăţ de bar 2 000 de oameni preze filmare aplaudă. Câţiva gă: Românie! Ro Toată lumea ştia că s mân.

Szabi Cseh a debutat la vârsta de 23 de ani în filr Dacii (1966, regia Sergiu Nicolaescu) unde au apărut primii cascadori români. După absolvirea I.E.F.S.-u (1967), secţia Gimnastică, este angajat consilier de lu de Studioul Cinematografic Bucureşti, pentru a for cascadori şi a-i conduce la filmare. Timp de 20 de a fost prezent pe platourile de filmare, perioadă în c a lucrat la 105 filme în ţară şi la peste 40 de filme străinătate. A stabilit multe recorduri în domeniu, câte dintre ele nefiind doborâte nici până astăzi.

Este căsătorit cu dna Simona şi au împreună doi băi Alexandru (17 ani) şi Arpad (14 ani).

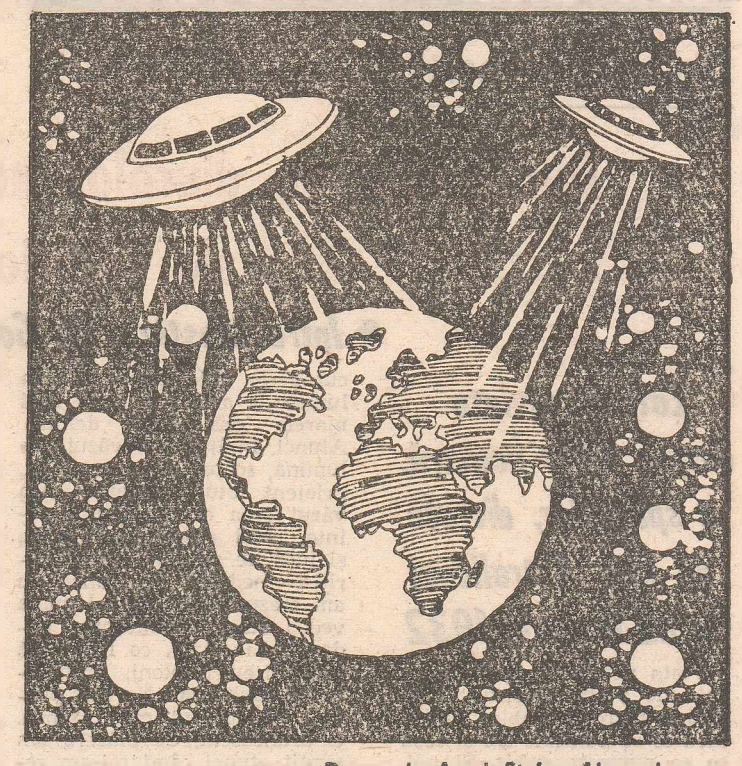
GHEORGHE BA

Fotografii de FLORIN IO

Pământeni, sfârșitul lumii este aproape!

• Din cosmos, comandoul Ashtar ne avertizează

In ultimii ani, atât în S.U.A. cât și în țările europene s-a vorbit tot mai mult despre mesajele Comandoului Ashtar recepționate de către diferite persoane — fie direct prin surprinderea unor emisii foarte intense care se suprapuneau pe neașteptate peste emisii radio sau TV locale, fie pe cale telepatică.

Desen de Aurel Ștefan Alexandrescu

...așadar, s-ar părea că oa...nii de știință ai altor civi...ții mult mai avansate exis...te în Galaxie, au constatat ...vitabilitatea catastrofelor ...mari dimensiuni ce ar urma ...se declanșeze pe planeta ...ra, odată cu intrarea siste...lui nostru solar în regiu... cosmică dominată de zo...cala Eră a Vărsătorului. ...pt urmare, „Confederația ...ială" ar fi hotărât să or...zeze o operațiune de o ...ergură gigantică, prin care ...ie salvată populația Pă...ntului ; în acest sens s-a ...ceput o evacuare foarte ...dă a omenirii, atunci când ...începe convulsiile plane...!

...tr-un mesaj al lui Andro...la Rex (din cadrul Statu... major al Comandoului ...tar) au fost date urmă...ele detalii edificatoare :

...Navele noastre de salvare ...or deplasa într-o clipită ...ient de aproape de voi, ...ru a emite în mod ime... „razele de levitație" ope...onale. Aceasta va fi de ...metoda de evacuare pe ...gul glob terestru, acolo unde evenimentele cataclismice o vor cere.

Ființele umane vor fi ridicate — **levitație** spunem noi — grație razelor emise de mininavele noastre, care vor lua persoanele și le vor transporta către navele-mamă aflate mai sus, în atmosfera înaltă ; acestea sunt mult mai spațioase și vor oferi locuințe și hrană pentru milioane de oameni.

Este necesară o anumită pregătire pentru expunerea la razele puternice care vor fi operaționale în circumstanțele cataclismului ; frecvența lor va fi superioară celei mai mari părți a radiațiilor electrice terestre pe care le cunoașteți.

Acele persoane care au o frecvență vibratorie proprie mai redusă (respectiv o densitate sporită) — în special acelea care în structura lor intimă au un egoism deosebit, manifestat în detrimentul celorlalți și producând suferințe celor din jur —, vor întâmpina dificultăți fizice extreme pentru a supraviețui în frecvența radiației operaționale emisă de navele noastre.

Ținând cont de această perspectivă, noi am transmis oamenilor de pe Terra cu multe secole înainte, pentru a-i incita să-și ridice emanațiile și vibrațiile prin iubirea aproapelui și altruism, care să le modeleze câmpul propriu de forță într-atât încât să devină compatibil cu cel al nostru și să le asigure astfel salvarea. Aceasta întrucât starea superioară care se produce în inima omului dominată de iubirea aproapelui, acționează asupra câmpului de forță ce înfășoară corpul fizic al fiecărei ființe umane, formând un înveliș energetic de protecție și respectiv, o compatibilitate cu vibrațiile noastre operaționale.

Nu aveți să vă temeți de nimic venind în navele noastre. Noi suntem oameni normali, iubitori ca și voi înșivă, cu o mentalitate de bună vecinătate, și cu un spirit de într-ajutorare la vreme de criză. Noi suntem pregătiți și avem pentru voi veșmintele, alimentele care vă plac și toate cele necesare cu care sunteți obișnuiți. Noi vom fi PRIETENI și nu paznicii voștri și veți aprecia acest fapt în tot intervalul de timp pe care îl veți petrece în compania noastră; atunci când vă veți vedea planeta voastră în plin cataclism, acest lucru va fi cu atât mai evident.

Cei care vor fi levitați în corpul lor fizic, își vor vedea forma lor **accelerată** și **vivifiată** într-o esență mai spirituală, care va transmuta corpul lor în ceea ce s-a convenit să se numească „corp de lumină". În aparență, forma fizică va fi aceeași, pentru cei mai mulți ; această contopire superioară a corpului eteric cu cel material va aduce însă anumite modificări dar va elimina bolile și dezechilibrul fizic.

Va trebui să petreceți totuși un timp printre noi, căci frumoasa voastră Terra trebuie să se vindece prin purificare și îi va trebui o perioadă bună până își va regăsi gloria sa anterioară. Atunci, cei care au fost levitați în propriul lor corp vor fi readuși pe Pământ, pentru a reconstrui o lume nouă și a stabili o nouă ordine a lucrurilor.

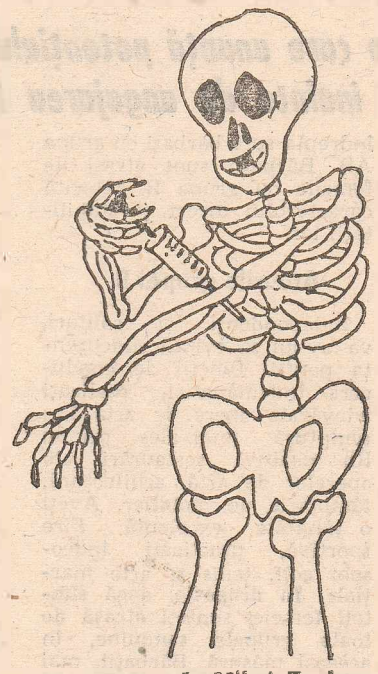
În timpul cât veți sta printre noi veți avea ocazia de a urma cursuri cât și un antrenament special, în vederea realizării operei care va trebui întreprinsă pe Terra. Pentru toate acestea veți avea ajutorul nostru permanent, îndrumările necesare, iar tehnologia noastră va fi pusă la dispoziția celor care vor reveni pe Pământ.

Mulți alții, care vor fi ridicați prin mod de tranziție naturală, se vor întoarce pe Pământ în corpuri noi, pentru a participa la o nouă **trezire**. Acei care nu au fost salvați prin levitație, vor fi transportați după tranziția lor naturală în locuri în care frecvența vibrațiilor va corespunde de vibrațiilor propriî ale lor și unde ei vor putea să crească și să se instruiască într-un ritm mai lent decât cel corespunzător noilor vibrații ale planetei Terra".

(Fragment din volumul **Temponauții galactici** de Florin Gheorghiță, apărut la Editura Moldova din Iași)

Înviat din morți

• Întâmplarea a petrecut într-o comună din Dolj

Desen de Mihai Zgubea

...ricultorul Gheorgne Ber...u din comuna Grecești — a ajuns demult la vârseneéțuții. La un moment s-a îmbolnăvit. Sănătate se înrăutățea de la o zi lta până când, nemișcat, grai, părea că-și dă obul sfârșit. Cei apropiați bundului, pregătiseră toate rosturile înmortării creștinești.

...nd toată lumea, plină de enie, aștepta înălțarea tului către cer, Gheor... Berbeacu, a sărit din pat, ma unui resort, exact în ocul camerei, privind mila cei din jurul său.

Revenit în plenitudinea tuturor simțurilor iată ce a declarat: „Aveam vedenii din cele mai îngrozitoare și nu puteam să vorbesc deloc. Cred că eram pe lumea cealaltă, când unul care murise mai demult m-a lovit foarte puternic cu o cărămidă în picior, iar eu, datorită durerii provocate, am sărit din pat, revenind la viață. Mă simt foarte bine!...".

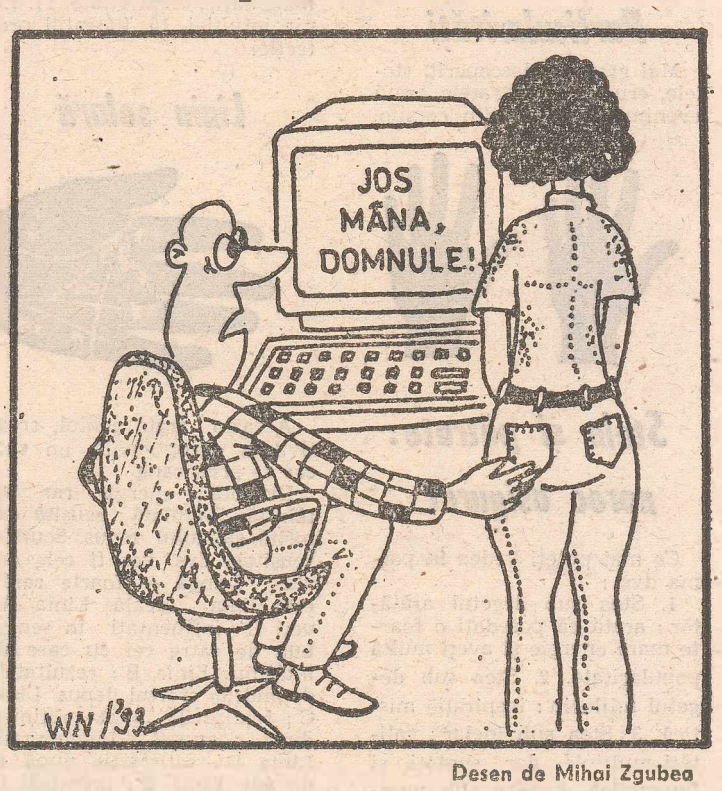
Actualmente, Gheorghe Berbeacu își vede liniștit de bătrânețele sale, povestind la toată lumea teribila întâmplare prin care a trecut...

ION CEACĂRU

Japonezii anunță o realizare fantastică

Calculator dirijat prin telepatie

Cercetătorii japonezi lucrează pentru a pune la punct un ordinator comandat direct de undele cerebrale și au reușit să facă mașinăria să recunoască vocala a atunci când operatorul se gândește la ea. Într-un articol publicat de revista franceză **Știință și viitor**, se precizează că aceste cercetări sunt desfășurate la Sapporo, în cel mai mare secret, de grupul Fujitsu în colaborare cu Institutul de Cercetări Electronice de la Universitatea Hokkaido. Conducătorii speră să reușească, în circa 18 luni, să facă ordinatorul să distingă comenzile **da** și **nu** gândite de operator. Acest sistem ar fi, conform revistei, bazat pe măsura undelor electrice generate de activitatea cerebrală. Astfel, atunci când subiectul, coafat cu 12 electrozi, gândește a, o undă corespondentă, reperată în partea frontală a creierului, dezvoltă un potențial negativ de —4,25 microvolți. Când el nu se gândește la nimic în special, apare doar unda pozitivă. Țelul cercetătorilor niponi este de a explora mai întâi „limbajul interior", pentru a distinge clar gândul gratuit de reprezentarea mentală a cuvintelor gata să fie rostite și de gândul care conduce la acțiune. Cu alte cuvinte ei se străduiesc să caracterizeze, în cadrul activității cerebrale, mesajele precise și operaționale.

Desen de Mihai Zgubea

UNIVERS PARTICULAR

Dialog cu morţii

Din lumea de dincolo, ne transmit mesaje, mari personalităţi ale istoriei naţionale şi universale

● *Între aceştia: W. Goethe, Regele Ferdinand al României, I. L. Caragiale*

Câteva cuvinte despre viaţa noastră, a spiritelor, dictate de Elie Astralianul la 23 ianuarie 1932

Viaţa noastră este mult legată de viaţa voastră. Este însă o mare deosebire între ceea ce se numeşte **om** şi ceea ce se numeşte **spirit**. Şi noi, şi voi — suntem **fiinţe**. Fiindcă trăim dar sub alt aspect. Voi vă mişcaţi, şi noi ne mişcăm, dar voi nu sunteţi liberi în mişcările voastre ca noi. Materia voastră împiedică mult forţele spiritului vostru. Materia noastră — imaterială pentru voi — nu opreşte forţa sufletului. Materia noastră, care este **spiritul**, nu cere ceea ce cere materia voastră, care este **carnea**. Pe Pământ am fost şi noi în materia în care azi sunteţi voi, şi carnea ne-a cerut tot ceea ce cere azi de la voi, aşa după cum ştiţi, multe. Eu sunt, împreună cu alţi fraţi pământeni, într-o regiune numită **a liberarei de carne**. Eu şi aceştia toţi, când am scăpat din carne, am trecut aici. Trec peste ceea ce se numeşte **Moarte** şi vorbesc despre cele ce am văzut, după ce am trecut peste hotarul morţii, în lumea de aici. Am făcut deci marele pas, încă demult. Atunci, întâi m-am văzut în lumină, scăpat din corp. Aici, prieteni, totul e frumos. Am văzut ceea ce credeam dinainte; când eram pe Pământ, şi încă de pe când eram spiritist—medium. Pe atunci, nu am crezut totuşi că voi putea vedea atâta frumuseţe undeva! Libertate, ce frumoasă eşti! Şi eu, prieteni, eram liber şi mult uşor. Nu mai purtam pe spiritul meu carnea. O aruncasem. Ce plăcere am simţit atunci când mi-am recunoscut adevărata ţară în care trăisem mereu. Ea este patria mea şi a tuturor celor ce vieţuiesc: **Astralul**. Viaţa spirituală este întru totul frumoasă, în ea libertatea spiritului este aşa de plăcută! Ştiu că mulţi dintre cei ce citesc aceasta nu cred. Viaţa de aici este, ca multe lucruri, invers decât a voastră. Dar şi viaţa noastră are bucuriile şi durerile ei. Ea are bucuria că sufletul, prin evoluţie, se degajează mai întâi de corpul material, apoi de corpul spiritual, şi sfârşeşte prin a întregi în **Tot**. Cuprinsul lumii spirituale este infinit. Noi nu avem picioare ca să-l străbatem. Noi suntem într-o materie fină, subtilă, uşoară. Este deajuns doar să gândim ca să fim undeva — şi pornim odată cu gândul nostru. Între noi domneşte liniştea, nu ura, cum domneşte la voi. Dar nu este vina voastră aceasta, ci a materiei voastre, care are simţurile pe care noi nu le mai posedăm, fiindcă le-am lăsat în pământ odată cu corpul de carne. Între noi domneşte iubire. Noi suntem formaţi în grupuri ascultătoare de alte grupuri, care şi ele, la rândul lor, ascultă de alte grupuri. Fiecare grup e format din şapte spirite. Idealurile avute în viaţa de la voi se păstrează şi aici, la spirite care continuă chiar a lucra înainte la înfăptuirea lor. Viaţa noastră este tot ca şi a voastră. Fiecare îşi are scopul său în ea, un scop neştiut dar bine ţintuit. Drumul acesta al scopului conduce fiinţa către înălţimi. Spiritul animalului de ieri este spiritul omului de azi. Astfel, viaţa trebuie să-şi ruleze înainte traiul ei. Şi să nu vă temeţi de sfârşitul ei. O, e departe! Mai trebuie să treacă mii de secole ca să se sfârşească viaţa. Prin aceşti viitori secoli se poate înălţa omenirea. Aici domneşte tot ce e înţelept, tot ce e cu judecată, şi aceasta pentru că la noi se cunosc prea multe lucruri mari, pe care voi nu le puteţi cunoaşte. Vă asigur că, chiar dacă le-aţi cunoaşte, nu v-ar fi de nici un folos, pentru că duşmanul este carnea.

Chiromanţie în serial

Mâna dumneavoastră arată că sunteţi norocos?

Particularităţi

Mai greu de descoperit, stelele, crucile şi pătratele arată evenimente ieşite din comun.

Stele şi pătrate: noroc asigurat

Ce mai puteţi vedea în palma dvs.:

1. Stea sub degetul arătător: arată că posedaţi o foarte mare energie şi aveţi multă popularitate. 2. Stea sub degetul mijlociu: inspiraţie mistică. 3. Stea sub inelar: calităţi multiple dar sunteţi şi împrăştiat. 4. Stea sub muntele degetului mare: senzualitate excesivă. 5. Pătrat compartimentat: aveţi bani. 9. Stea sub muntele hipotenar: imaginaţie, creativitate. 11. Linia intuiţiei. 13. Pătratul protecţiei.

Linia solară

Aceasta arată geniul, creativitate excepţională, un succes de prim rang.

Dreaptă: energie rar întâlnită. Ondulată: reuşită datorită efortului depus. Scurtă: reuşitele dvs. vor fi cele dorite. Lungă — foarte rară: este linia ideală. Linia A: veţi fi influenţaţi în sensul bun de către cei cu care vă întâlniţi. Linia B: rezultatele depind de efortul depus. Linia C: realizările sunt obţinute după o muncă îndelungată. Linia D: satisfacţie după 40 de ani. Linia E: investiţii în mai multe domenii care aduc bucurii şi satisfacţii. Linia F: succes şi glorie.

Traducere de
MARIA ANTONESCU

Viitorul dumneavoastră în funcţie de grupa sanguină

● *Testul Ketsu-eki-Gata care anunţă potenţialul fiecărei persoan este folosit în Japonia înainte de angajarea la locul de munc*

Atuurile celor care au grupa 0

Sunteţi exagerat de ambiţioşi (îndeosebi bărbaţii cu Rh pozitiv şi femeile cu Rh negativ). Luptaţi permanent pentru a ajunge în vârful piramidei. Ştiţi să conduceţi şi vă reuşesc toate afacerile. Puteţi fi excelenţi conducători de întreprinderi, directori de bănci, politicieni, romancieri sau sportivi de înaltă clasă. Din punct de vedere financiar: Sunteţi ca un coş găurit, dar ştiţi exact când aţi greşit şi vă administraţi cu scrupulozitate câştigurile (cele mai bune administratore sunt femeile care au şi Rh negativ). Sunteţi foarte sănătoşi, nu aveţi ca celelalte grupe probleme psihice grave. **În dragoste**, dacă sunteţi femeie, sunteţi atrasă de bărbaţii cu grupa A deoarece sunt stabili şi realişti. Bărbaţii se îndreaptă spre femeile cu grupa A, puternice şi rezervate.

Atuurile celor care au grupa A

Aveţi o imaginaţie extraordinară. Această calitate de a inventa permanent compensează faptul că vă lipseşte intuiţia şi îndeosebi curajul în domeniile ancorate în viaţa reală. Puteţi fi foarte buni romancieri, regizori excelenţi, scenarişti. **În dragoste**, dacă sunteţi femeie, vă veţi îndrepta spre bărbaţi cu grupa AB. Bărbaţii sunt atraşi de femeile cu grupa B datorită caracterului direct şi stabilităţii lor.

Atuurile grupei B

Independenţi şi solitari, va trebui să evitaţi concurenţa pentru funcţii de conducere. Îndemânatici, realizaţi adevărate opere de artă în: sculptură (mai ales cei cu Rh pozitiv), restaurări ale operelor de artă, arhitectură, tâmplărie de mobilier. Aveţi o sănătate excelentă. Fire sportivă, practicaţi îndeosebi golf, tenis şi arte marţiale. **În dragoste**, dacă sunteţi femeie, sunteţi atrasă de toate grupele sanguine, în aceeaşi măsură. Bărbaţii, mai mult de femeile cu grupa B sau AB (cu Rh negativ).

Atuurile celor care au grupa AB

Înzestraţi cu o sen tate extraordinară, avet ţul dreptăţii şi a ceea este corect. Sociabili, v să frecventaţi, să coo şi animaţi anturajul d teţi fi buni asistenţi (cei cu Rh pozitiv), să jiţi copii (cei cu Rh mai ales), medici, înv sau educatori. **În dr** dacă sunteţi femeie, v bărbaţii cu grupa 0, mul rând, la care vă neaz spiritul lor forţa pe care o eman baţii preferă femeile cu B pentru că dragostea jugă total, ceea ce place atât de mult.

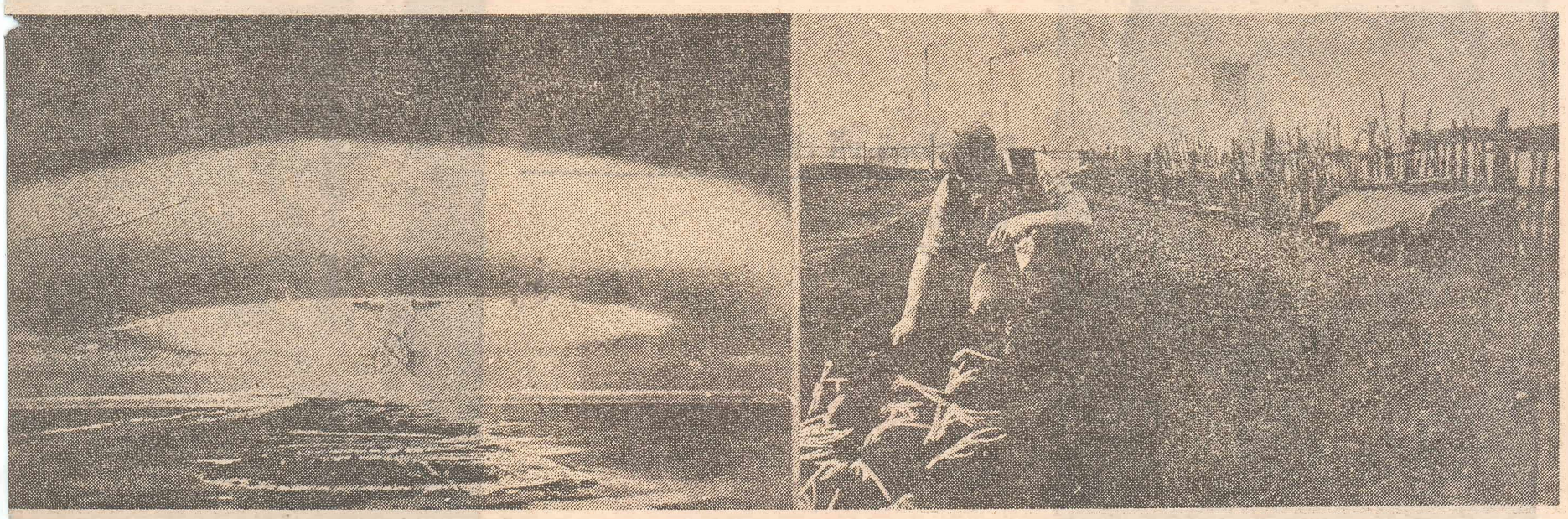
Traducere şi adaptar
MARIA ANTONE

CINE SUNTEŢI, CE FACEŢI CU VIAŢA DUMNEAVOASTRĂ

Din motive de spaţiu tipografic, suntem nevoiţi să rupem, până la 31 decembrie a.c., rubrica săptămânală nută sub semnătura colaboratorului nostru, **Doctorul C** atunci, îi asigurăm pe toţi cei care ne-au scris (şi ne-a cat adresa lor exactă) că vor primi la domiciliu răspuns aşteptat.

Vom readuce în paginile „Flacării" fişele de consult merologic începând cu prima lună a anului 1994.

CUM NE VĂD ALȚII

„Copșa Mică, cel mai poluat oraș din lume!

Sub acest titlu, revista belgiană VIF/L'Expresse a publicat fotografia alăturată. Ea a apărut împreună cu o poză înfățișând o înfricoșătoare ciupercă atomică și cu alte imagini ce vestesc apropiata distrugere a planetei prin nesăbuința omului. Alegoriile mitice despre sfârșitul pământului, aflate în toate religiile lumii, sunt simple fantezii, conchid autorii documentarului. Viața va pieri prin deșertizare, boli nemiloase, radioactivitate, distrugerea peliculei de ozon și poluare. În această privință, România se bucură deja de o sinistră celebritate.

În perioada 3—7 noiembrie, s-a desfășurat renumita confruntare anuală de brevete de inenție și idei din Germania. Ca și în anul trecut, standul românesc, modest ca dimensiuni, doar inci postere „vegheate" de trei persoane, a avut un remarcabil succes. Cum a fost posibil, ne ămurește dna conf. dr. Marioara Godeanu, șefa delegației:

La Salonul de Inventică și Idei Noi —

Cinci medalii pentru trei invenții

„Participarea noastră s-a itorat invitației organizarilor acestui Salon care nu iteau... neglija succesele mânești anterioare. „Expeția" a fost sponsorizată de rma **EDIMEX** cu modesta mă de 500 dolari. Ideea astră, profund originală, și premiată cu o medalie de argint, a constat în faptul că, alături de realizările Centrului de Cercetări și Tehnologii Ecologice, am prezentat brevetele altor inventatori renumiți. Astfel, am expus brevetul **dlui Carol Prsbyla** (90 ani, fost elev al lui Einstein) referitor la un aparat și un principiu de tratament susținut de o solidă documentație ce dovedea extraordinara eficiență a acestuia în vindecarea unor cumplite maladii. A obținut **medalie de aur** pentru autor și **medalie de argint** pentru instituția noastră. Apoi, a fost panoul **Sistem intensiv pentru creșterea păstrăvilor**, ecologic și fără a se modifica suprafața lacului realizat de **conf. dr. Miron Ionel** și colectivul, de la Stațiunea de Cercetare și Producție Bicaz. A luat o **medalie de bronz.** Realizarea noastră, **Instalație de decțanurare, cu ajutorul algelor,** ecologică, autori: subsemnata, dr. Stoica Godeanu și dr. chim. Eva Cosmin, a obținut **două medalii de argint**, una pentru autori și alta pentru instituție. Și celelalte două postere: **Aparat biotehnologic pentru mixing** și un nou tip de „piramidă ecologică" au stârnit interesul juriului, dar, deocamdată, nu au obținut medalii".

BRINDUȘA NICOLAE

Nu mai avem loc sub soare

S-a scris și s-a rescris despre răul pe care ni l-au făcut cohortele de țigani ce au invadat țările occidentale. Atât de mult rău, încât apusenii privesc cu suspiciune orice cetățean român ce îndrăznește să le treacă granița. Fotografia alăturată a apărut în săptămânalul „Der Spiegel" și înfățișează un tânăr român (nu țigan !), reținut de autoritățile germane pentru a fi expulzat. Ceea ce ne doare este faptul că această intoleranță nu se răsfrânge în egală măsură și asupra celor sosiți în această țară din Ungaria, Cehia, Slovacia și Polonia. Cât va mai trece până când occidentalii ne vor cunoaște cu adevărat ?

m trăit s-o vedem și p'asta!

Americanii au venit să lucreze în România

• *Ei s-au adaptat perfect, toarnă un film și adoptă câinii străzii*

În România se filmează în momentul actual o serie întreă de coproducții, din care numai câteva numără în distribue actori autohtoni. Este vorba, de fapt, de o conjunctură faorabilă, pentru un timp, companiilor străine. Este mult mai eftin, atât ca plată a locațiilor, cât și a figurației ori a actoilor. Și, de fapt, cam la așa ceva se referă aportul părții roânești la o asemenea coproducție: locație și figurație. S-au ființat câteva firme, care facilitează acțiunile părții străine e teritoriul României, dar care nu au o contribuție majoră la alizarea filmului. Cu toate acestea, parteneriatul este căutat, ânat chiar, și preferat oricărui angajament totalmente roânesc.

entru coproducția „Oblivi- (partea întâi și a doua), mpania americană Full Moon a încheiat un contract cu firma românească de profil Castel Film. Filmările se apropie de sfârșit, urmând ca fazele de montaj și alte procesări să se facă în Statele Unite. Din staff-ul americanilor fac parte aproape 40 de persoane, regizorul Sam Irvin, echipa tehnică, actorii și personalul auxiliar, toți cazați la Hotel Lebăda.

Din grupul actorilor fac parte: Richard Joseph Paul (protagonist), Carel Struycken, Meg Foster, Julie Newmar, Andrew Divoff, Maxwell Caulfield, Jackie Swanson, Irwin Keyes, George Takei și alții. Aflați de câteva săptămâni în România, americanii s-au adaptat perfect, se simt bine și doresc să revină aici în câțiva ani. Personalul hotelului îi răsfață, punându-se la dispoziția lor la orice oră, din zi ori din noapte.

Vreo trei, patru au adoptat cățeluși maidanezi cărora le acordă o atenție deosebită, îmbăindu-i cu șampoane scumpe și hrănindu-i cu delicatesuri. Julie Newmar a fost și mai curajoasă: a luat de suflet o pisică, pentru care a comandat o cușcă specială în Germania, după toate standardele cerute de compania americană Delta, fapt ce i-a permis, după obținerea certificatelor veterinare românești, să-și ia pisica în America.

Aproape toți actorii americani au fost la spectacole de teatru. Și chiar dacă nu au priceput mare lucru, din cauza limbii pe care nu o cunosc, au apreciat profesionalismul confraților români. Ei au spus că tariful este cu mult mai redus decât în Statele Unite, unde la teatru sau la spectacole, în general, merg doar cu punga plină și, numai accidental; o dată la câteva luni, își permit acest lux și oamenii cu venituri modeste. Oricât ar părea de neverosimil, atracția televiziunii este în scădere în Statele Unite, americanii preferând un spectacol pe viu, ori un film la cinema, și nu la video.

Câțiva dintre bărbați merg la Hotel București, pentru piscină și sala de forță. La Hotelul Lebăda, dintr-o lipsă de preocupare, asemenea facilități și modalități de petrecere a timpului liber lipsesc. Jeff Moldovan, șeful echipei de cascadori, ai cărui părinți sunt români, el nevorbind însă deloc limba română, este un mare amator de călărie și frecventează împreună cu alți americani, clubul Dracula din Buftea.

Fără excepție, toți americanii din tabăra de la Lebăda sunt încântați de ospitalitatea românilor. Și-au făcut prieteni, sunt invitați acasă la ei, adoră mâncărurile tradiționale și speră să revină în România, pe care o consideră o țară foarte frumoasă. Nu sunt vorbe în vânt, căci, dacă știi să te apropii de ei, poți afla ce gândesc cu adevărat. Și este exact ce s-a întâmplat !

ADA NICOARĂ

Psihologii vă răspund cu precizie

la întrebarea:

Sunteți fericit sau nu?

• Un test elaborat de specialiști englezi, după toate rigorile științei • 20 de întrebări cu tâlc, la care sunteți invitați să răspundeți prin DA sau NU • Dacă sunteți cu ADEVĂRAT un om fericit, indiferent de ceea ce credeți, veți afla în numărul viitor al revistei, când vom publica grila de răspunsuri, cheia testului și detaliile care vă interesează •

Indicații :

● Încercuiți DA, dacă, în general, sunteți de acord cu afirmația.

● Încercuiți NU, dacă înclinați să dezaprobați afirmația.

1. În general, grupurile (societățile) sunt depresive și ar trebui să fie evitate.
● DA
● NU

2. Oamenii care sunt meticuloși, harnici și ordonați sunt de preferat față de cei care sunt mai puțin ordonați.
● DA
● NU

3. O persoană ar trebui, întotdeauna, să aibă în vedere faptul că planurile sale pot să eșueze.
● DA
● NU

4. O persoană ar trebui, întotdeauna, să considere că planurile lui vor reuși.
● DA
● NU

5. În ciuda părerii universale că normal este să dormi în întuneric, ar fi totuși mai plăcut să dormi într-un loc unde este puțină lumină.
● DA
● NU

6. De obicei, este mai plăcut să lenevești în pat puțin după ce te-ai trezit dimineața, decât să te ridici imediat după ce te-ai trezit.
● DA
● NU

7. O persoană ar trebui, adesea, să se răsfețe trândăvind și imaginându-se realizând fapte uluitoare.
● DA
● NU

8. O persoană este stăpânul soartei sale și singurul factor în determinarea succeselor și insuccesele sale.
● DA
● NU

9. Este foarte bine pentru o persoană să-și petreacă mai mult timp pentru o ocupație preferată (hobby) decât în viața socială sau afaceri.
● DA
● NU

10. Cu femeile, în general, este dificil de trăit.
● DA
● NU

11. În general, femeile sunt considerabil superioare bărbaților.
● DA
● NU

12. Oamenii câștigă foarte mult efectuând diverse munci.
● DA
● NU

13. Sunteți suficient de isteț să observați, adesea, că oamenii vorbesc despre dv. zâmbind în secret despre lucrurile pe care le faceți ?
● DA
● NU

14. În general, femeile sunt mai necinstite, uneltesc mai mult decât bărbații.
● DA
● NU

15. Pentru a evita necazul, o persoană ar trebui să acționeze numai după ce are în minte ceva temeinic chibzuit și cu argumete, ca să nu oscileze ce conduită să abordeze.
● DA
● NU

16. Sunteți suficient de sensibil ca aproape întotdeauna să știți când sunteți criticat mai mult decât meritați ?
● DA
● NU

17. a) Oamenii au nevoie de o sumă sigură de bani pentru a fi fericiți.
● DA
● NU

b) Oamenii care nu sunt sănătoși sunt rareori fericiți.
● DA
● NU

c) În general vorbind, oamenii n-ar trebui să se căsătorească cu persoane pe care nu le iubesc.
● DA
● NU

18. a) Credeți în Dumnezeu ?
● DA
● NU

b) Creți în comunism sau socialism ?
● DA
● NU

c) Sunteți ateu ?
● DA
● NU

d) Aveți încredere că Vestul va triumfa asupra Rusiei ?
● DA
● NU

19. Credeți în vreo filoso — religie — vreun sistem gândire sau organizație ?
● DA
● NU

20. Să presupunem că a încredere în oameni și vă zați pe ei. În acest caz, c siderați că :

a) Sunteți ridicol, pen că în final, practic, fiec persoană tot vă dezam gește.
● Adevărat
● Fals

b) Nu sunteți ridi pentru că simțămintele vă spun că e bine să aveți credere în oameni.
● Adevărat
● Fals

c) Nu sunteți ridicol, p tru că știți cu certitudine, țional, că puteți acorda în dere deplină și puteți cred oamenii pe care îi întâl întâmplător.
● Adevărat
● Fals

Revolver cu „istorie"

După o dispută judiciară, ce a durat aproape 24 de ani, pistolul de calibru 38, cu care Jack Ruby l-a ucis pe Lee-Oswald, prezumtivul asasin al lui John Kennedy, a fost predat la Dallas fratelui lui Jack. Disputa a fost câștigată datorită perseverenței avocatului Jules Mayer și a luptei disperate a rudelor lui Ruby, care speră ca arma să poată fi vândută la un preț ridicat, în cadrul unei licitații publice, având în vedere valoarea ei istorică.

Robot

Otto Justus, un tehnician german, a construit după 14 ani de muncă, un robot, ce poate așeza 3.000 de cărămizi pe oră. „Zidarul", fixat pe o macara, execută ziduri verticale, colțuri și chiar coșuri de clădiri. El poate înlocui munca manuală a 24 de zidari.

TOPUL TRĂSNIȚILOR

Înghițitor de șerpi

La Sydney (Australia), a avut loc o demonstrație ieșită din comun. Johnson Chadrahson a vrut să arate, în cadrul unui congres medical, cum își poate controla corpul prin energie. Așa că omul a înghițit șase șerpi, cel mai lung fiind de 60 de centimetri, pe care i-a ținut în stomac timp de trei ore, după care i-a eliminat. Totul s-a petrecut sub control medical și cu ajutorul razelor X.

Corectitudine feroviară

Carlo Vassi, după ce și-a cumpărat bilet de la una din casieriile gării din Roma, s-a îndreptat spre trenul ce trebuia să-l transporte la Florența. Deodată i s-a făcut rău, iar medicul chemat nu a mai putut constata decât decesul, ca urmare a unui infarct de miocard. Conducerea căilor ferate a remis moștenitorilor contravaloarea biletului, deoarece transportul nu a mai fost efectuat, dar nu a uitat să rețină costul... tichetului de peron.

Urmașa

Regizat de Fritz Klersch, filmul **Into the Sun** (În Soare) are ca interpretă principală pe Deborah Maria Moore frumoasa fiică a faimosului interpret al Sfântului și al lui James Bond, cunoscutul actor Roger Moore. Deborah calcă cu mult succes și talent pe urmele tatălui său.

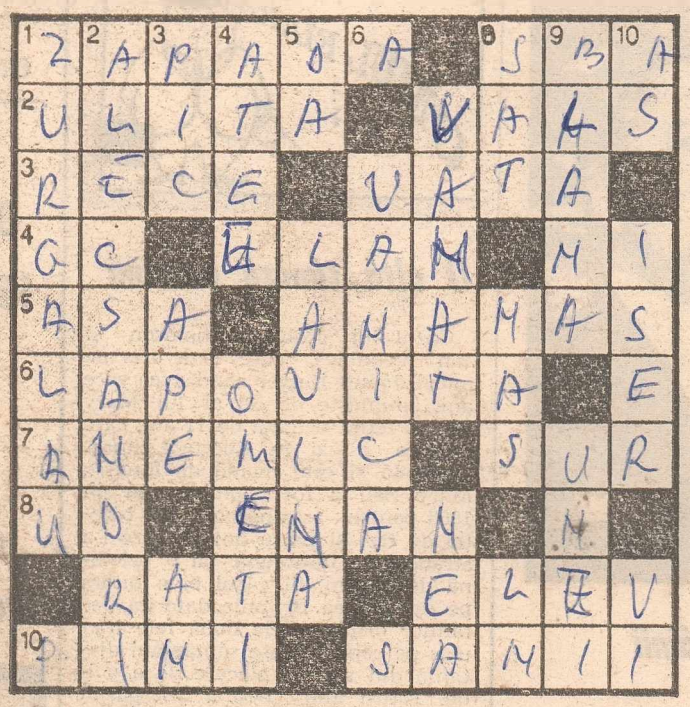
Cavaler de onoare

Producătorul de mașini Bruce Lacey, din Londra, la căsătorie s-a prezentat cu un cavaler de onoare deosebit : un robot. Comandat cu torul unui dispozitiv aflat gâtul mirelui, robotul a și la timpul potrivit, să pre inelul miresei, să o îmbr șeze cu „foc" la termina ceremoniei, iar pe tot dru de la biserică și până la șină, să arunce confeti.

Dragoste la prima vede

Cu prilejul turnării fil lui **World Uranium Hea** actrița de origine germană grid Steiger l-a cunoscut actorul indo-american LaBlanc, de care s-a în gostit fulgerător. Ingrid 40 de ani și după două c torii nefericite, era încă t matizată de divorțul de zorul Dieter Wedel, așa filmul, în care este vorba poveste cu indieni, s-a te nat și cu o dragoste ca-n vești.

A. DIAN

A venit iarna!

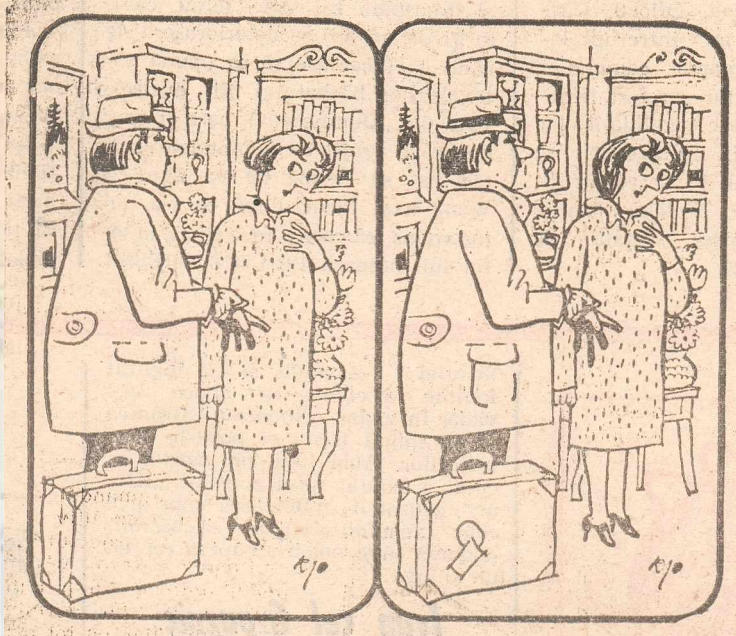
ORIZONTAL : 1) Omăt — Numele unui trib de beduini. 2) „Iarna pe...", cunoscută poezie de George Coşbuc — „...fulgilor de nea", melodie semnată de compozitorul Elly Roman (neart.). 3) Frig — Zăpadă artificială... 4) George Coşbuc — Cerb din zona nordului îngheţat — Sfârşitul iernilor! 5) În acest fel — Fruct aromat... din ţările calde. 6) Ninsoare amestecată cu ploaie. 7) Alb la faţă şi fără vlagă — Nins în cap... 8) Pătruns de zloată — Personaj biblic. 9) Pasăre de baltă care îşi petrece iarna în ţările calde — Au şi o vacanţă de iarnă (sg.). 10) Arbori care rămân şi iarna cu frunzele verzi — Vehicule de sezon.

VERTICAL : 1) Clopoţeii de la sanie (sg.). 2) Mare poet român, autor al pastelului „Sfârşitul iernei" (Vasile). 3) Fulg... dezgheţat — Se umflă când se topesc zăpezile — Vin şi pleacă în miez de iarnă (sg.). 4) Necredincioasă — Zăpezi (pop.). 5) Zăpadă pe spate! — Avalanşă de zăpadă. 6) A compus melodia „Aleargă iarna" (Romeo). 7) Schimbat la faţă din cauza gerului — Zăpadă. 8) „Baba Iarna intră-n...", poezie pentru copii de Otilia Cazimir — Morcovul omului de zăpadă... — Lemn găunos! 9) Îmbrăcăminte de sezon — „Visul... nopţi de iarnă", piesă de teatru de Tudor Muşatescu. 10) Campion — Pictor român, semnatar al pânzei „Iarna". (Iosif) — Început de viscol!

Dicţionar : SBA, ENAN.

MIHAI ZGUBEA

Opt diferenţe

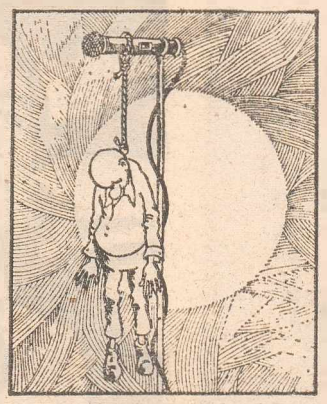

Dezlegările careurilor din nr. 48

Cadouri : MICROBIŞTI; OREZĂRIE; U; BIR; ZE; REN; ITERAŢII; I; LABA; ERATE, ITE; SAULE; Z; LAC; P; RM; AG; MUSTĂŢI; REPARTIŢIE; IMERSIE; PZ.

Păsări : CUC; STRUŢI; ALBATROS; B; NI; CONDORI; AUSEL; ARAS; R; IR; ATÎT, STANCĂ; OG; AŢĂ; OU; AIA; LIRA; MAC; I; IRITĂ; PĂUN; CI; PASĂREA.

Tricolorii : PLANS; PRUNEA; DUMITRESCU; TS; PETRESCU; ERE; SER; ITC; REGAL; ASIGURAT; HAGI; BCCF; ARAD; LEM; AUA; RI; B; DA; E; U; NPY; LĂCĂTUŞ; D; RADUCIOIU; BELODEDICI; DP; ACID; S; TL; S; U; ROMANIA; OFERI; ARENA; POPESCU.

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

Rochia

Ionescu se adresează unui prieten :

— Te plâng, dragul meu!

— De ce ?

— Soţia mea şi-a făcut o rochie nouă şi s-a dus să o arate soţiei tale.

La poliţie

— Abia acum ne semnalaţi că soţia a dispărut de două luni de zile ?

— Ce vreţi, domnule poliţist, în tot acest timp nu mi-a venit să cred !

La medic

— E clar, spune medicul, suferiţi de aerofagie.

— Ce fel de boală este asta ?

— Înseamnă că înghiţiţi aer în timp ce mâncaţi !

— Probabil pentru că mănânc mult şvaiţer, care are numeroase găuri.

La magazin

Ionescu vrea să facă cumpărături într-un magazin. Un vânzător se apropie şi începe să-i recomande tot felul de produse :

— Parfumul acesta franţuzesc este excelent. Avem lame de ras americane şi loţiuni engleze. Puteţi cumpăra săpunuri turceşti, pastă de dinţi egipteană, piepteni olandezi. Când Ionescu ajunge la casă întreabă timid :

— Vă rog să mă iertaţi. Pot oare plăti cumpărăturile în lei româneşti ?

Naivitate

Un copil vede pe stradă un preot negru.

— Tată, ia te uită, un popă negativ.

La frontieră

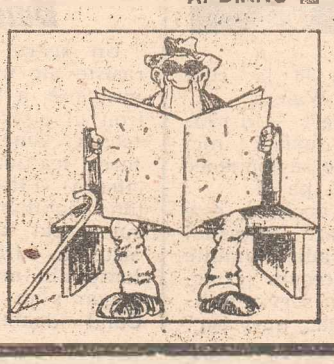
La frontieră, o pisică trece graniţa din România la sârbi, iar un câine de la sârbi la români. Câinele o întreabă pe pisică :

— De ce pleci, dragă, din România ?

— Pentru că aici se trage mâţa de coadă. Dar tu de ce vrei să vii în România ?

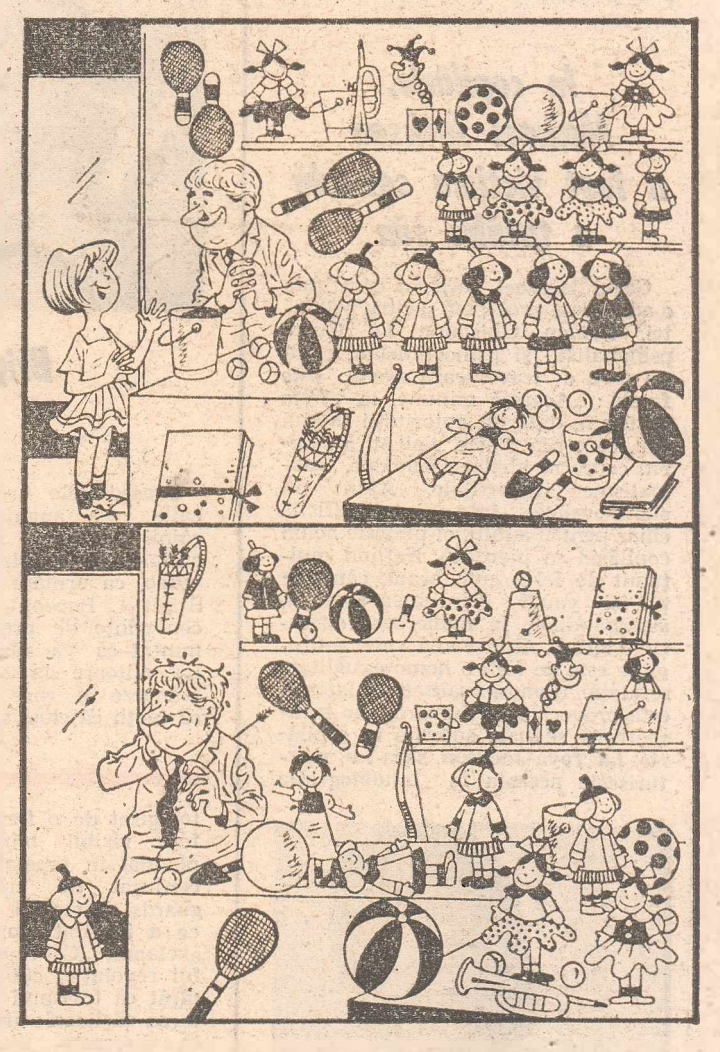
— Păi am auzit că acolo se duce o viaţă de câine.

Culese şi prelucrate de A. DIANU

Shopping

Din acest magazin, fetiţa a cumpărat doar o singură jucărie. Pe care a ales-o ?

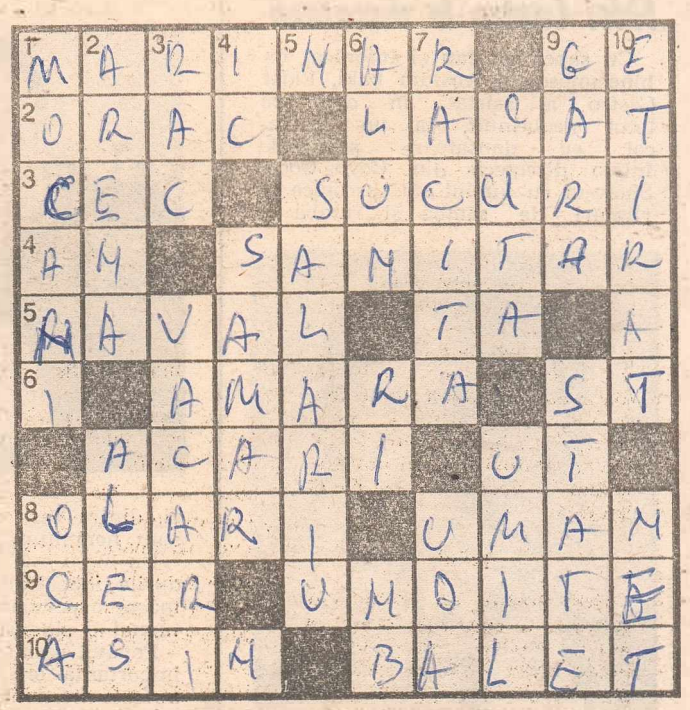

Profesională

ORIZONTAL : 1) Face parte din echipajul unei nave — Primele la generală! 2) Susţinător de viţă — Fereşte casa de hoţi. 3) Strângător de lei — Preparate de cofetărie. 4) Floare albastră — Domeniul halatelor albe. 5) Şantierul vaselor — Văzută la coadă! 6) A lega un vas de ţărm — Cap de strungar! 7) Lucrători la calea ferată — Uşiţe! 8) Meşteşugari care fac şi vând oale din lut ars — Omenos. 9) Studiat de astronomi — Uneltele pescarilor. 10) Ajutor de cioban — Meserie făcută cu picioarele.

VERTICAL : 1) Infinitivul morarului — Măsura lui Cuza 2) Terenul acrobaţilor — Selecţionat. 3) Car... pe spate! — Cow-boy în versiune românească (pl.). 4) Ajutor de tăietor de lemne — Povara măgarului. 5) Bani primiţi pentru munca depusă. 6) Arbustul veveriţelor — Curie! — Nota bene! 7) Are febră — A stropi grădina. 8) Încreţitura croitorului — Adept al clasicei formule „capul tăiat, sabia nu-l taie". 9) Staţia ceferiştilor — Borderou de salarii (pl.). 10) Alungit — Venit... curat.

CONSTANTIN GRIGORE

Pagină realizată de MIHAI ZGUBEA

VIP

Paradisul pervers

În copilărie, Michael Jackson a fost victima sexuală a tatălui său

Cazul Michael Jackson constituie o adevărată problemă pentru psihiatri. Pentru Ghislaine Le Guen, psihanalist și psihoclinician, criza pe care o traversează starul este fatală: „Această minune, la vârsta de 5 ani, datorită autorității tatălui său, care era foarte violent, a suferit, conform ideilor freudiene, traumatisme ireversibile. Ajuns în show-business, într-o lume dificilă chiar pentru adulți, el plătește acum copilăria sa pierdută. Nefiind mulțumit de felul cum arată, cântărețul își caută identitatea sexuală, supunându-se la numeroase operații estetice. Alunecarea spre androginie este de fapt o homosexualitate refulată. Homosexualitatea latentă este provocată de numeroasele traumatisme sexuale suferite în copilărie. **La Toya Jackson, sora lui, mărturisește aceasta în autobiografia**

sa: Michael, ca și frații și surorile sale, a fost victima relațiilor incestuoase cu tatăl său. În acest fel, el încearcă să se elibereze de tot răul pricinuit, repetând schema din copilărie. Pasiunea sa pentru copii îi permite să banalizeze actul incestuos a cărui victimă a fost, ajutându-l astfel la disculparea tatălui său. Dacă el se simte condamnat în timpul actului sexual, Michael, destul de destabilizat, ar putea ajunge la ideea sinuciderii". (Maria Antonescu).

Fidel Castro la discotecă

Cu șapca pe cap și îmbrăcat cu binecunoscutul costum kaki, Fidel Castro a asistat, în chip cu totul neobișnuit, la un spectacol cu dansatoare seminude într-o discotecă din Cayo Coco. Show-ul cu lumini stroboscopice și ritmuri de samba și rumba a

părut să îl încânte pe liderul comunist, venit să inaugureze un hotel girat de o firmă spaniolă. El a fost vizibil bine dispus și a aplaudat în repetate rânduri. Înconjurat de treizeci de body guards, Castro a privit mulțimea ce a invadat ringul de dans și a exclamat „Ce tinerețe zveltă!". Șeful revoluției cubaneze, care a hotărât că turismul va ajuta la scoaterea țării sale din criză, a rămas în discoteca „Salsă Café" timp de o oră și jumătate, relatează FRANCE PRESSE.

Brigitte Bardot protejează câinii uruguayeni

Președintele uruguayan Luis Lacalle s-a angajat să protejeze câinii vagabonzi maltratați de facultatea de medicină din Montevideo, ca urmare a cererii actriței Brigitte Bardot. Cu ocazia unei conferințe de presă, Lacalle a anunțat că va răspunde săptămâna viitoare la scrisoarea vedetei franceze în care aceasta afirmă că bieții cățeluși sunt „torturați" la secția de chirurgie a facultății. El a afirmat că lucrările practice pe câini se desfășoară sub anestezie și că țara sa se angajează ferm să protejeze animalele, el însuși fiind „un bun prieten al speciei canine". Președintele și-a exprimat intenția de-a o invita pe B.B. să se convingă singură că „protecția animalelor este o valoare culturală în Uruguay" (FRANCE PRESSE)

Stomacul polonezilor determină popularitatea lui Walesa

Opinia cetățenilor polonezi în privința președintelui lor, Lech Walesa, este direct legată, se pare, de numărul de ori de care aceștia mănâncă pe zi; anunță ziarul oficial „Rzeczpospolita".

Circa 90 la sută dintre persoanele care mănâncă numai o dată pe zi, din cauza nivelului lor redus de trai, au o părere foarte proastă despre actualul președinte polonez. La celălalt pol se află cei care mănâncă de minimum cinci ori pe

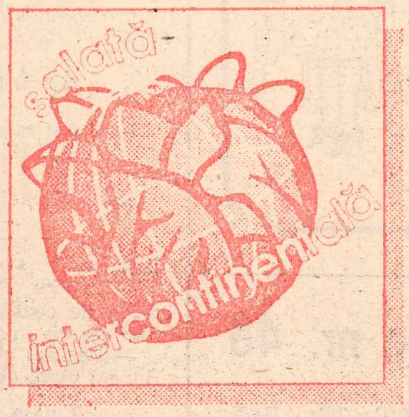
zi, dintre care numai 38 la sută sunt nemulțumiți de Walesa.

Un lucru este însă cert — în rândurile indecișilor nu există nici măcar o persoană care să mănânce numai o singură dată pe zi

Potrivit rezultatelor anchetei, este importantă ora la care cetățeanul a fost chestionat — adică înainte sau după masă —, precum și meniul pe care acesta l-a servit. Conștiința trece prin stomac, nu-i așa?

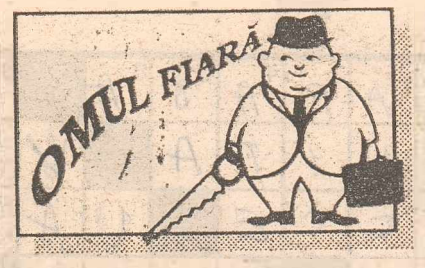
Bush și Clinton s-au „încucerit"!!

James Carville, directorul campaniei prezidențiale a lui Bill Clinton în 1992, și Mary Matalin care l-a sfătuit pe adversarul acestuia, președintele în exercițiu George Bush, s-au căsătorit la New Orleans. La un an după încheierea bătăliei politice, acești Romeo și Julieta ai campaniei prezidențiale au oficializat relația lor în cursul unei ceremonii civile și private în fața judecătorului Curții Supreme din Louisiana. Oficial, Carville și Matalin au întrerupt legătura lor în timpul campaniei. Zvonurile însă nu au fost întrerupte: în timp ce candidații lor purtau dezbateri, îndrăgostiții se întâlneau regulat în secret în diverse colțuri ale Statelor Unite, spune gura lumii, citată de FRANCE PRESSE.

Dulce răzbunare

Un negru, victimă a atacurilor rasiste ale unei bătrâne doamne austriece, a înghițit biletul de metrou al acesteia silind-o să plătească amendă pentru neprezentarea legitimației de călătorie, relatează FRANCE PRESSE, citând cotidianul „Krone". Bunicuța nu înceta să profereze injurii rasiste la adresa călătorului de culoare din metroul vienez, când în vagon s-au urcat doi controlori. Când doamna a scos biletul, cel insultat l l-a smuls și l-a înghițit înainte ca cineva să apuce să-l vadă. În zadar a încercat bătrânica să le spună trista ei poveste controlorilor. Abia luni, un martor ocular a relatat totul ziarului „Krone", acuzat de publicarea unor articole xenofobe, spre a-și bătrâna doamnă să-și poată recupera cei 400 de șilingi.

O altă tânără asasinată

Cazul lui Robert Thomson și Jon Venables, care l-au ucis pe micul James Bulger când avea zece ani, amintește de cel al lui Mary Bell, o fetiță ucigașă de 11 ani, care trăiește astăzi în libertate supravegheată și este mamă de familie. Mary Bell a fost condamnată în 1968 pentru asasinarea a doi băieței de trei și patru ani pe care i-a strangulat împreună cu o prietenă de 13 ani. Și cazul ei a întors pe dos Marea Britanie datorită detaliilor oribile. Cele două fete i-au ucis pe copii la șase săptămâni distanță din simpla plăcere de a ucide. Totuși Mary Bell a fost găsită vinovată de omucidere și nu de crimă, juriul estimând că nu a existat premeditare. Ea a fost condamnată la detenție „nedefinită", iar prietena ei a fost achitată. La 20 de ani, Mary a evadat din centrul unde stătea și a fost prinsă după 36 de ore. La 23 de ani a fost pusă în libertate supravegheată. Astăzi, ea are 35 de ani și este mamă a unei fetițe de 8 ani, plasată sub tutelă judiciară pentru a i se garanta anonimatul, notează FRANCE PRESSE.

Vocile de la miezul nopții

Un chinez superstițios din provincia Henan și-a înjunghiat de moarte soția după ce auzise voci în toiul nopții care îi spuneau că e o fantomă. După ce, cu o lovitură de cuțit în gât, Wang Yongjun și-a lichidat nevasta, el s-a repezit în camera tatălui său, căruia i-a declarat, arătându-i arma însângerată: „Am ucis fantoma". Relațiile între Wang, de 23 de ani, și proaspăta lui soție (erau căsătoriți de un an) se deteriorașeră de când ea încercase să se opună superstițiilor bărbatului. El auzise o voce (pe „Dumnezeu"), care îi spunea că e vrăjit de o fantomă și că trebuie să scape de ea. Ceea ce Wang a și făcut, după ce s-a autoconvins că vocea face aluzie la soția lui, notează FRANCE PRESSE.

Ivan cel Groaznic a fost bolnav de sifilis

Când rușii au vrut să reconstituie, după craniul său, adevărata imagine a țarului **Ivan al IV-lea, zis „cel Groaznic"**, au fost puși în fața unei mari dificultăți: scheletul găsit în sarcofagul de marmură sub bazilica din Kremlin, nu era decât un vas cu oase sfărâmate. O echipă de antropologi au început cercetările pentru a lămuri misterul.

În oasele sale s-a găsit o mare cantitate de mercur, care explică tulburările neurologice caracterizate prin accente de depresie și de furie. Ivan cel Groaznic se trata cu mercur, după prescripțiile medicale din epoca respectivă, fiind bolnav de sifilis. **(Maria Antonescu).**

Ori la dentist, ori fără un... ochi!

Un muncitor de la o fermă braziliană şi-a pierdut ochiul după ce s-a împuşcat în obraz încercând să extragă o măsea dureroasă, a informat reteaua Globo, citată de REUTER. Francisco Asis dos Santos a spus că era atât de disperat să pună capăt durerii de măsea încât şi-a băgat pistolul în gură şi a apăsat pe trăgaci. Când a ajuns la spitalul local, doctorii l-au informat pe Santos că a pierdut un ochi. Măseaua dureroasă a scăpat nevătămată.

Idilă şi borcane

La un supermagazin din Dublin, idila este o ofertă specială, undeva între rafturile cu conserve şi congelatoarele cu legume, relatează REUTER. Magazinul dispune de trandafiri roşii, vin, ciocolăţele, fructul pasiunii, cu care încearcă să-i încurajeze pe cumpărătorii singuri să-şi facă prieteni joi seară, la începutul weekendului irlandez. Vânzătorii ajută domnii deznădăjduiţi şi doamnele solitare şi triste să facă prezentările, iar un chitarist plasat în raionul de panificaţie le cântă serenade. „Acest lucru dă o aură minunată cumpărătorilor. Cred că o să vin în fiecare joi", spune o clientă, dar adaugă: „Problema e că am deja un soţ, aşa că e cam târziu".

În apărarea lui Damian

Biserica Ortodoxă Română a criticat refuzul unui preot britanic de a boteza un copil cu numele de Damian, nume răspândit printre credincioşii români. După cum am mai informat, clericul din Liverpool a afirmat că numele este demonic, şi că el nu botează aşa ceva. Motivaţia lui era că în filmul american „Semn rău", turnat la Hollywood în anii '70, Damian este un copil demonic. Părintele Augustin Rusu, purtător de cuvânt al patriarhiei, a declarat însă agenţiei REUTER că acest nume „nu are nici o legătură cu Satana". Românii au mulţi preoţi numiţi Damian, după Sf. mc. Cosma şi Damian, doctori fără de arginţi, sărbătoriţi de biserică la 1 iulie.

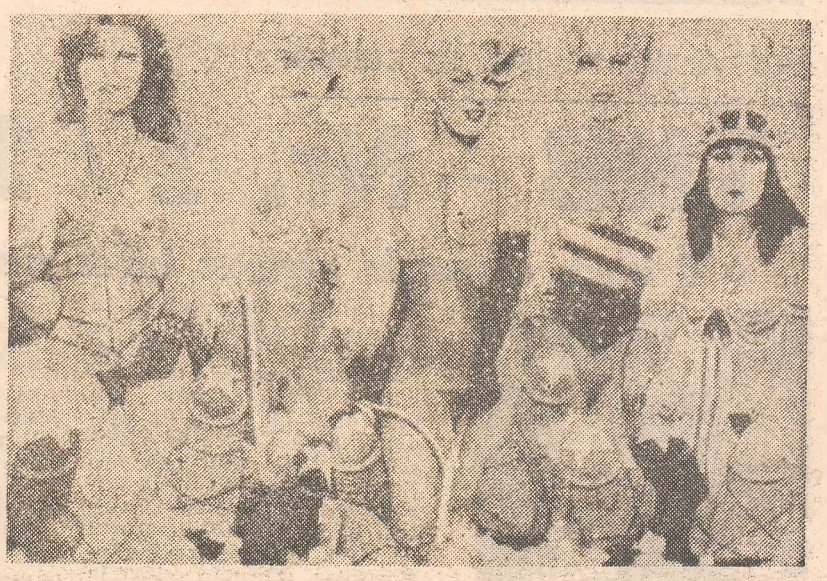

Peşti dizidenţi!

Gata cu gherilele Khmerilor Roşii, cu problemele de corupţie şi de ordine! Conducătorii Cambodgiei sunt confruntaţi cu o chestiune mult mai presantă: peştii cambodgieni înoată spre Vietnam. Atât de gravă este problema peştilor din fluviul Mekong, care coboară pe râu în jos până în Vietnam, încât premierul Cambodgiei a propus să se devieze peştele înapoi în apele naţionale. El a propus să se dragheze o limbă de nisip, aflată la confluenţa dintre Tonle Sap şi Mekong, care pare să îndrepte peştii pe drumul emigraţiei. Peştii de apă dulce sunt o importantă sursă de hrană a localnicilor, precizează REUTER.

Ce-ţi e cu femeile

Un îngrijitor de grădină zoologică a ajuns în spital încercând să pună capăt unei disensiuni între doi elefanţi. Nick Rensink, de la Metro Toronto Zoo, a fost rănit la picior duminică în timp ce încerca să o convingă pe Iringa să nu se mai certe cu Thicka, a relatat purtătorul de cuvânt al grădinii zoologice, citat de REUTER. Unul din colţii Iringăi, măsurând 12 cm, i s-a înfipt în coapsa lui Rensink care a fost transportat de urgenţă la spital şi cusut la loc. Se pare că ataşurile animalelor asupra personalului sunt extrem de rare şi că de data aceasta a fost vorba de o problemă teritorială importantă. Oricum, a doua zi cele două femele păşteau iarba una lângă alta, liniştite.

Există şi un muzeu al... sexului

Agentul imobiliar Klaus-Beker, din Hamburg, a pus la dispoziţia publicului colecţia sa particulară de artă cu subiecte erotice, creând astfel primul muzeu al sexului din lume. Muzeul conţine lucrări de Delacroix, Grosz, artişti pop-art, etc. Printre operele cele mai căutate de public se află o lucrare semnată de Olivia de Berardinis, în care figurează nudurile a cinci mari actriţe şi cântăreţe (în fotografia noastră, de la stânga la dreapta): Raquel Welch, Jean Harlow, Marilyn Monroe, Mae West şi Gloria Swanson.

De câte ori pe săptămână fac sex americanii?

Bărbaţii americani în vârstă între 20 şi 39 de ani au, în medie, un singur contact sexual săptămânal cu o femeie, iar hispanicii şi negrii sunt cu mult mai obişnuiţi să folosească prezervativele în timpul actelor sexuale.

Potrivit unui sondaj de opinie publică, realizat în rândurile unui eşantion de 3 321 de persoane, peste 40 la sută dintre negri sau hispanici folosesc prezervativul în permanenţă, în timp ce în rândul albilor se înregistrează o cifră mai scăzută — doar 25 la sută dintre ei. Circa 41 la sută dintre anchetaţi şi-au făcut cel puţin o dată testul anti-HIV în perioada ultimelor şase luni, în timp ce 96 la sută ştiu ce este SIDA şi cum se poate transmite această maladie.

Este remarcabil, de altfel, faptul că prezervativele sunt mai des folosite în rândurile persoanelor de vârste cuprinse între 20 şi 30 de ani decât ale celorlalţi. De asemenea, bărbaţii sunt mai dispuşi să folosească prezervative în situaţiile când au de-a face cu parteneri ocazionale sau neverificate.

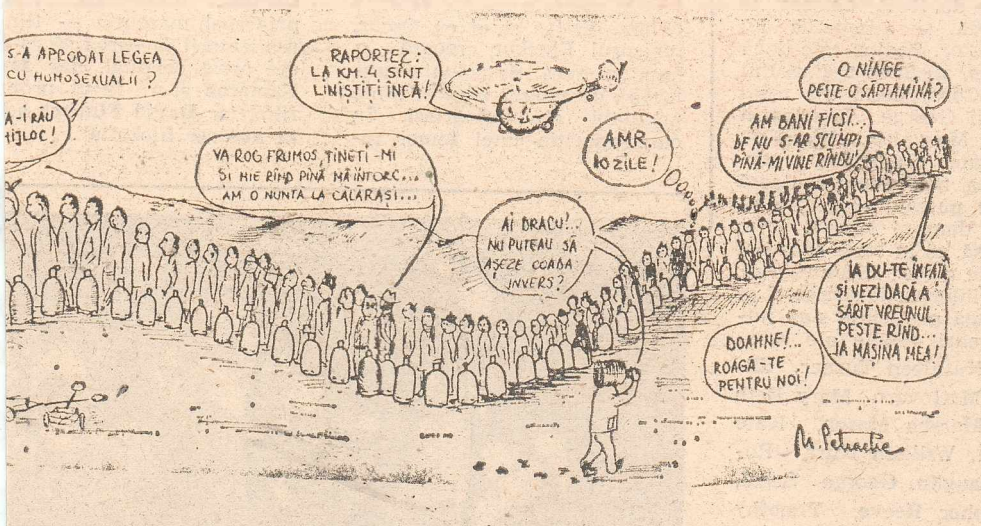
Cu toate acestea, cel puţin un sfert dintre cei anchetaţi au recunoscut că se simt jenaţi să cumpere prezervative de la chioşcuri.

Cardin tropical

Creatorul de modă francez Pierre Cardin a anunţat luni la Bombay lansarea unei linii de vestimentaţie tropicală, ce va fi fabricată în India şi vândută aici, cât şi în străinătate. „Jumătate din populaţia lumii trăieşte în ţările calde", a precizat creatorul, care va inaugura colecţia la New Delhi în martie viitor. „Am încredere în India. Ea numără 900 milioane locuitori, dintre care 11 la sută au putere de cumpărare", a spus Cardin, care a găsit în această ţară un potenţial important. Vestimentaţia propusă va fi din poliester şi bumbac indian, iar societatea

Pierre Cardin - Fashions va deschide magazine în principalele oraşe indiene, precizează FRANCE PRESSE.

Pentru a câştiga capital electoral,

Un sexolog din Caracas promite alegătorilor săi că le va aduce PLĂCEREA VIEŢII

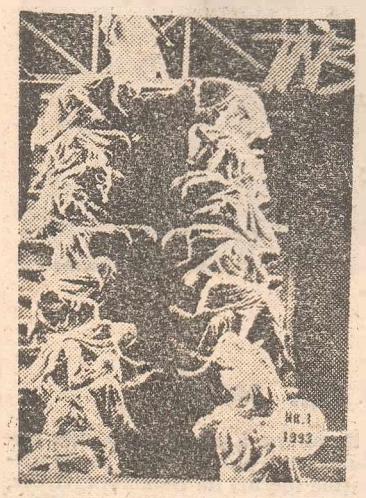
Fernando Blanco, sexolog din Caracas (Venezuela), a uimit populaţia ţării sale, făcând publică afirmaţia că va căuta să refacă şi viaţa sexuală a cetăţenilor săi, neocupându-se doar de nivelul lor de trai, în cazul în care ar câştiga alegerile prezidenţiale din decembrie din această ţară.

El este binecunoscut cetăţenilor venezueleni, deoarece are câteva rubrici extrem de audiate şi vizionate, la postul naţional de radio şi televiziune. Fernando oferă sfaturi pentru menţinerea unei vieţi sexuale echilibrate şi armonioase. El a promis că va oferi amănunte privind metoda sa de descoperire a „plăcerilor vieţii" cu o lună înainte de alegeri, pentru ca fiecare să îşi dea bine seama dacă merită sau nu să îi încredinţeze votul lui. **(Marin Pârvu).**

Adevărată revistă de cultură

TNB — Nr. 1 / 1993

• O istorie a teatrului românesc într-un moment de grație

Își spune **revista de informare și cultură teatrală** a Teatrului Național București, Nr. 1/1993. În peisajul presei occidentale ar fi, adevărat, o revistă ce ar sta, prin calitatea conținutului, cât și prin prezentarea artistică și grafică a lui Liviu Dorneanu și Gh. Gheorghiade, fără complexe, alături de orice publicație a genului. Privită, însă, din unghiul tarabelor autohtone ale presei, Revista T.N.B. nu este o revistă. Găzduind tot ceea ce înseamnă nume de prestigiu al criticii de teatru, noua publicație, prin trecerea în revistă a evenimentelor, oferă o adevărată istorie a teatrului românesc după Revoluție. De la „proiecte pe hârtie", „edificii de vorbe", „delicioase eșecuri" ajungând la „prăbușirea vechilor repertorii ideologice" și la „vremea când politica lua locul artei", cum notează Mircea Ghițulescu, se atinge momentul expansiunii internaționale — 1991 — cu marile succese ale Naționalului bucureștean, succese datorate întâi de toate „magului" Andrei Șerban, cel care „a aruncat Bucureștiul în Europa, a adus Europa în București" (Carmen Firan). „Vinovat", cum cu ironie notează Dumitru Solomon, nu doar de a nu fi stat la coadă, ci și de a deschide o stagiune a Naționalului, nu cu o piesă românească, ci cu **Trilogia antică,** ba și vorbită într-o limbă moartă, directorul de scenă din categoria superstarurilor stârnește critici la București și zguduie Parisul, Milano, Sao Paolo, Salzburg, Edinburgh. „Notorietatea spectacolului dobândește valoare diplomatică", remarcă Doina Madola, prezentă la parizienele Hale de la Villette. „Teatrul românesc reușește astfel performanța de a reabilita în conștiința brazilienilor prestigiul României", adaugă C. Măciucă. Festivalul de la Salzburg „vine să confirme, în termenii cei mai categorici, competitivitatea reală, în condiții de concurență dură și loială, a teatrului românesc", conchide Adriana Popescu.

Alături de **Trilogie, Ubu Rex cu scene din Macbeth,** spectacol montat de Silviu Purcărete la Teatrul Național din Craiova, bucurându-se de aceeași bogată presă internațională („Este un aprig show antitotalitarist!", exclamă cronicarul german Siegfried Barth) vine să demonstreze că în România nu s-a întâmplat doar o fericită întâlnire dintre un mare regizor și niște mari actori, ci că în România există mari regizori și mari actori. Ștefan Iordache, în **Titus Andronicus,** spectacol de mare montare, în aceeași viziune regizorală — Silviu Purcărete — va străbate, de la București la Tokio — un drum presărat cu aplauze triumfale.

Și a mai fost **Livada de vișini.** Montată la Național, în 1992, pentru Andrei Șerban este „o comedie, pe alocuri chiar o farsă". În 1967, la Bulandra, pentru Lucian Pintilie era „istoria unui mod de a muri".

Departe, cum se vede, de orgoliul de a-și oglindi doar propriile succese, Revista T.N.B. aduce în atenție, printr-un pertinent articol al Cristinei Dumitrescu, **Visul unei nopți de vară,** montat pe două scene — la Teatrul de Comedie, în regia lui Alexandru Darie, și la Bulandra de Liviu Ciulei.

Tot timpul o desparte pe **Irina Răchițeanu Sirianu** de dragii „colegi tineri", cei ce-au împlinit 60 de ani și sunt sărbătoriți ca **„generație de aur".**

Galeria „monștrilor sacri" îl are în frunte pe „omul genuin, care se naște în fiecare rol", cum îl numește Ana Blandiana, și despre care George Arion notează: **Dinică** este actorul care ne avertizează că plânsul cel mai cumplit este cel care nu poate fi perceput de nimeni".

Probleme deschise rămân: „Antropologie și teatru contemporan" (Monique Borie) și „Teatrul ca minoritate retroactivă" (George Banu). Probleme arzătoare sunt dramaturgia originală „ofu nostru, dar și al altora", cum bine spune Marian Popescu, cel care pune și durerosul punct pe i: lungul drum al teatrului către... bani!

Vorbind de realitate și aspirații, **Revista Nr. 1 a TNB** se vrea a fi un început. Dar în acest început descoperim — dacă n-am realizat-o până acum — că în mai puțin de 4 ani, teatrul românesc și-a scris un însemnat capitol al istoriei sale.

Film

TIMPUL LIBER

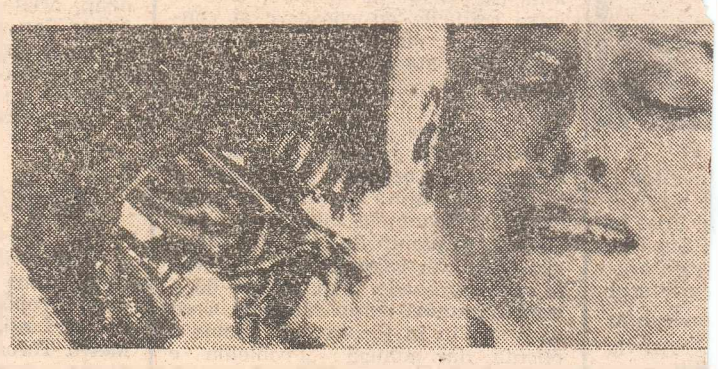
sau despre neputința de a fi liber

În cadrul sumbru al anilor regimului totalitar, filmul lui **Valeriu Drăgușanu** aduce personajul principal al societății comuniste românești — Milică — omul obișnuit a-și târî viața — ca pe niște galoși — în mocirla lipsei de perspectivă. În pendularea între real și oniric, coșmarul poate fi mai puțin îngrozitor decât trăirile adevărate. Dacă în ireal Milică are parte, pe lângă oroare, de muzică, dans, șampanie, de posibilitatea de a-și decide singur destinul, în viața adevărată nu i se deschide decât gura neagră și lacomă a dubei care vine să-l ia.

În neputința de a fi liber, un Milică fantastic interpretat de **Horațiu Mălăele,** în replică cu excepționalul **George Constantin.** Nu în ultimul rând, **Dorel Vișan, Monica Ghiuță, Ovidiu Ghinită, Ion Fiscuteanu, Ion Mihăilescu, Emilia Popescu, Mioara Ifrim,** evoluând sub imaginea neiertătoare a camerei lui **Florin Mihăilescu.**

Cu **Timpul liber,** Studioul de creație **Cinerom** nu prezintă doar filmul unui debutant, ci creația unui realizator aflat, din greșeală, la debut: Valeriu Drăgușanu.

PLANETA CONDAMNAȚILOR

ALIEN 3

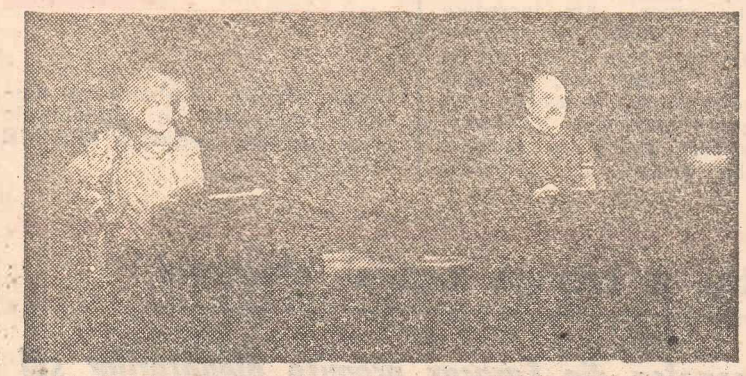
Produs de Gordon Corroll, David Giller și Walter Hill (producătorii celorlalte două prime filme de succes din seria science fiction), **Alien 3** are ca regizor un debutant în filmul artistic — **David Fincher.** Ferindu-se să calce pe urma predecesorilor săi, evită cu bună știință aspectul supertehnologizat în film. Asta nu înseamnă că n-a avut nevoie de nu mai puțin de șapte platouri ale **Studioului Pinewood,** dintre care cel din urmă este cel mai mare din lume, pe care s-a filmat serialul cu James Bond. Bucurându-se de scenografia lui **Norman Reynolds,** câștigător a două premii Oscar (unul pentru **Războiul stelelor**), și de efectele speciale ale lui **George Gibbs,** distins și el cu Oscar, regizorul Fincher creează o lume sumbră, de colonie subterană de muncă silnică, lume populată de pușcăriași, în care apariția unei femei reprezintă suma tuturor relel Pe planeta **Fiorina 161,** care ne proiectează povest lui **Vincent Ward,** într-un s tem solar îndepărtat, lum este infestată de păduchi, spectrul nebuniei poate fi ca zat de prea mult scărpin De aceea, toți actorii — **Cha les Dutton, Brian Glov Ralph Brown, Charles Dar** — au fost nevoiți să se ra în cap. Nu au făcut-o, în decât după ce au văzut că terpreta unicului rol femin **Sigourney Weaver,** de trei nominalizată la Oscar, nu ezitat să se lapede de pod ba capilară. „Se știe că urm rile diferitelor subiecte s de obicei mai slabe decât ginalul — declară **Cha Dutton,** interpretul rol principal masculin — fiin realizatorii încearcă să re- eze acest original, dar **Ja Cameron** și-a făcut prop film, iar **David Fincher** ad tă aceeași filozofie".

Pagină realizată
LIANA MOLNAR TATO

Nottara

Teatrul de pe bulevard nu va deveni bulevardier

Chiar dacă se află pe Magheru, **Nottara** nu are de gând să se transforme într-un teatru bulevardier, ne-a asigurat Victor Ernest Maşek. Înflăcărat, dar și încrâncenat de „șuturile" primite în ultimul timp — expresia îi aparține — domnul director ne-a prezentat, la două zile după ce s-a bătut ultimul cui, noua sală **Studio,** închisă atâta amar de vreme. Sticlă, marmură, oglinzi, lemn, catifea — tot materiale „deficitare" pentru omul fără parale — sala Studio a Teatrului **Nottara** va face să moară de ciudă orice potențial patron de bar cu atmosferă intimă. Clar și categoric, domnul director, secondat de scenograful Sică Rusescu și regizorul Mircea Cornișteanu, a anunțat că aici actrițele nu se vor dezbrăca și nici nu vor fi aduși regizori de peste mări și țări, pentru inedite mișcări scenice. Cum nu s-au pronunțat nume, asistența s-a gândit la cine a poftit. Textual, domnul Victor Maşek a declarat: „Dorim protecția culturală a Bucureștiului și o vom face muncind, oferind valoare și sperând la șansa de a realiza, din când în când, lucruri memorabile. Această scenă își propune să aducă în prim plan dramaturgia românească de azi — atâta câtă este — și vom începe cu două piese în premieră absolută: **Doctorul minune** de C. Popescu și **Cometa Halley** de A. Dohotaru. Apoi, în colaborare cu Teatrul Româno-American și regizorul Alexa Visarion, se va monta **Și caii se împușcă,** piesa care a stat la baza scenariului celebrului film.

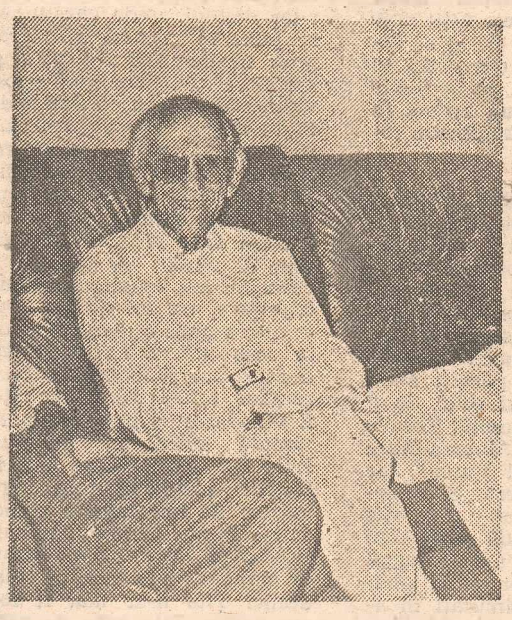
Dorind să onoreze deschiderea sălii cu o premieră, opțiunea a fost pentru **Scrisori de dragoste** de R. A. Gurney, în traducerea și adaptarea lui Petre Bokor. Pentru cele două personaje, alegerea regizorului Mircea Cornișteanu s-a oprit la actorii George Constantin și Irina Mazanitis. „Piesa nu este, poate, dramaturgic vorbind, cea mai spectaculoasă din câte puteam alege", a avertizat domnul Maşek. Am aflat, însă, că în lume succesul de public a fost incontestabil. Printre interpreții succesivi ai celor două personaje s-au numărat mari vedete ale ecranului: Kathleen Turner, Elisabeth McGovern, Mary Beth Hurt, Marsha Mason, Kate Nelligan, William Hurt, Robert Vaughn, George Segal, Christopher Reeve, Timothy Hutton.

Și dacă **Love Letters** a avut succes pe Broadway, la Edison Theatre, de ce n-ar avea și pe Magheru, la Nottara?

Colocvii în diaspora

„N-am știut că sunt spion"

•Vintilă Corbu în dialog cu George Arion

— Domnule Vintilă Corbu, de când lipsiți din țară ?

— În 1979 am plecat la Paris și am rămas definitiv în Franța. Și să vă spun ce a contribuit să rămân aici.

— Ce anume ?

— În ajunul plecării mele din România am primit vizita unui ofițer de securitate, căpitan sau maior, nu știu ce era, și mi-a spus : „Dle, dvs. ați luat contacte cu niște spioni, cu un grup de spioni, un grup de doctori italieni care au venit în România și care în realitate fac parte dintr-o organizație de spionaj internațional și dvs. ați luat legătura cu ei și deci sunteți spion. Le-ați făcut o vizită".

— Palpitant! Ce i-ați răspuns ?

— I-am răspuns că noi, scriitorii, avem o oarecare libertate să luăm legătura cu străinii. Pentru că veneau pentru interviuri. Ni se permitea să luăm contact cu străinii fiindcă altfel se spunea că n-avem libertatea de a ne exprima opiniile și ideile. I-am spus : „Dle, n-am știut că sunt spioni" Acum aș putea să mă laud și să zic că realmente am vrut să sap regimul și că am luat legătura cu spioni și că am făcut tot ce am putut să dărâm regimul lui Ceaușescu. Adevărul e că habar n-am nici astăzi dacă erau sau nu spioni. În orice caz mi-a spus-o cu un astfel de ton încât m-a luat cu frig.

— Normal.

— În plus, mi s-a spus că risc să nu mi se mai publice nimic. Și țin minte că am răspuns și eu : „dacă nu-mi mai publicați nimic, o să-mi iau toate manuscrisele, anunț ziariștii străini care sunt în București și care mă cunosc, am să le duc în Piața Palatului, acolo unde era CC-ul și am să le pun foc. Să vină să vadă de ce le-a pus foc un scriitor în țara românească.

— Ați avut curaj.

— După figura asta m-a chemat Andrei, ministru de externe pe vremea aceea, pe care-l cunoșteam personal. Era un om foarte cumsecade, sau poate era cumsecade cu mine. Nu știu. Era un om foarte cumsecade, mai ales că o cunoșteam pe nevasta lui, care era actriță și care jucase într-unul din filmele după scenariile mele. Am avut cu el o conversație îndelungată. I-am spus toată chestia cu focul. Mi-a zis : „Mai bine pleacă decât să iasă cu scandal"

— Eu știam că a spus: „Mai bine să nu te mai întorci" !

— A, nu! Asta s-a întâmplat mai târziu. Aici, în Franța, am îndrăznit să răspund la niște întrebări în care am fost chestionat despre situația din România. Bineînțeles, eu nu doream să creez o atmosferă urâtă în jurul țării mele. Dar când am fost întrebat despre Ceaușescu, părerea mea n-a mai fost chiar așa de frumoasă. Chestia este că foarte curând după apariția acestui interviu a venit Andrei la Paris. Și m-a invitat la hotelul unde stătea. Și cum îl cunoșteam personal, m-am dus. Mi-a spus : „Dragă dle Corbu" (că-mi zicea „dle" că și eu îi zicem așa pentru că nu eram comunist). „Să nu mai vii în România, e mai bine să rămâi aici".

— Chiar așa ?

— Da. Mi-a spus-o. Așa că sinceritatea lui am apreciat-o la justa ei valoare.

— Sunteți o victimă a lui.

— De ce ? Dimpotrivă... eu cred că m-a apărat de niște neplăceri pe care le-aș fi avut în România, așa interpretez eu. Poate că interpretez greșit.

— Am glumit. Domnule Vintilă, ce ați făcut după ce ați rămas aici.?

—Am scris romane. Asta e meseria mea.

—Bun, dar nu v-a fost frică ?

— Da de ce să-mi fie frică ? Nu credeam că o să vie cineva să mă împuște. E prea greu. Să mă răpească ? Era și mai complicat.

— Nu mă refer la așa ceva. Nu v-a fost teamă de nerealizare aici? Pentru un scriitor asta contează.

— V-am arătat câte cărți mi-au apărut.

— Asta-i altceva. Dar de unde știați atunci cum va fi ?

— A, când am rămas ? Păi deja mi se publicase o carte și a doua a apărut și ea imediat. Aveam un nume oarecum cunoscut. Am să vă dau presa franceză să vedeți ce elogii mi s-au adus. Am dat interviuri la televiziune, la Radio France. Așa că aici am găsit o stare confortabilă care-mi permitea să mă dezvolt în libertate.

UNIPROF — Program experimental de profesionalizare în critica și jurnalistica teatrală

Ziariștii au un îndrumător în lumea spectacolului de teatru

Marți seară (30 noiembrie), în timpul viscolului care bloca autocare pe autostrăzi, în fosta casă de rendez-vous a lui Nicu Ceaușescu din spatele Bisericii Albe au stat față în față, la un fursec cu vin, visând la o joncțiune profitabilă pentru toți, trei „segmente" ale vieții democratice „care s-au trezit repede din pumni", cum s-a exprimat Miruna Runcan : Sindicatele, reprezentate prin liderii Blocului Național Sindical, Teatrul, prin Uniunea Teatrală din România, și Presa, prin cenușăresele de la secția cultură a câtorva cotidiane și săptămânale.

A fost prezentat presei, cu acest prilej, UNIPROF, programul experimental de profesionalizare în critica și jurnalistica teatrală. Vreme de câteva luni 15 ziariști selecționați în urma unui interviu individual, din cei „atrași de viața teatrală, de structura spectacolului și de dinamica devenirii sale", vor învăța cum poate fi văzut și comentat spectacolul de teatru. Programul funcționează pe module tematice ordonate în 18 întâlniri, cu mari personalități internaționale și din țară, care cuprind : conferințe, prelegeri, prezentări de casete comentate, ateliere, seminarii ce se vor desfășura la sediul UNITER și în Sala de protocol a Teatrului Odeon. Blocul Național Sindical (care sponsorizează programul cu un milion de lei)speră, prin persoana dlui Matei Brătianu, o modificare a mentalității în mediile mai puțin culte.

Va fi câștigat muncitorul anonim pentru spectacolul de artă autentic ? Cu această întrebare-speranță s-au despărțit înfruntând viforul cele trei segmente amintite

MARIAN MARIN

Un poem tradus rapid

LUI MICHEL RODANGE

Pol Putz

Oh, Michel, mare lucru nu s-a prea schimbat în aceste
câteva sute de ani.
Am rămas la fel de provinciali și de mic-burghezi
cum am fost întotdeauna.
Suntem mari în ducatul nostru,
Trăim așa cum avem chef, având mulți bani
Și fiecare se bate cu pumnii în piept
Fiindcă suntem buricul pământului.

Și dacă pământul s-ar sparge în țăndări
Și dacă dracul s-ar călugări.
Cu siguranță că noi vom cânta mai departe :
Vrem să rămânem ceea ce suntem.

Un poem care n-a mai avut loc în suplimentul nostru dedicat Luxemburgului și care exprimă capacitatea, atât de rară la alte națiuni, de autopersiflare șăgalnică. Este un semn de mare putere.

Editura Unitext

Proiecte multe, bani puțini

Trecută euforia zilei inaugurale — „debutul unei utopii frumoase" — cum o cataloga vicepreședintele UNITER-ului, Marian Popescu, **Editura Unitext** începe să transforme visul în realitate — tipărirea cărții de teatru. Ca tot ceea ce înseamnă domeniul culturii, proiectele sunt multe, banii puțini. Relativ optimist în legătură cu posibilitatea obținerii mai multor zeci de milioane, domnul Marian Popescu mi-a dezvăluit ce va urma după primul volum, lansat la începutul lui noiembrie, conținând cele mai bune piese ale anului '92: **Angajare de clovn** de **Matei Vișniec** și **Evangheliștii** de **Alina Mungiu.**

— La această oră avem în pregătire câteva cărți. Prima îi este dedicată lui Andrei Șerban și este semnată de **Cristina Dumitrescu.** În mare parte sunt interviuri realizate cu regizorul, apoi sunt multe comentarii ale criticului privind spectacolele sale, dar și despre contextul general al revenirii și apoi al plecării din țară a artistului. Urmează cea dintâi lucrare despre teatrul românesc după 1989, scrisă de criticul **Victor Scoradeț,** o carte a cărei structură va suscita foarte mare interes, pentru că nu e o simplă culegere de cronici. Criticul și-a revăzut articolele scrise din '89 și până acum, adăugându-le un comentariu din perspectiva lui 1993. **Miruna Runcan** și **Cristian Buricea** au adunat laolaltă dialogurile cu cei mai importanți regizori de teatru tineri, din care i-aș aminti pe **Victor Ioan Frunză, Tompa Gabor, Mihai Măniuțiu, Dragoș Galgoțiu.** Va debuta foarte curând și **Colecția Studenttext,** dedicată, în special studiului, dar revelatoare în multe privințe. Prima serie din cadrul acestei colecții va fi **Caragiale,** iar întâia ediție este **O scrisoare pierdută,** realizată de editorul unuia dintre cele mai importante suplimente culturale care apare în România : **Litere, idei, arte,** criticul literar **Tance Mihăilescu.** Mai sunt în pregătire memoriile **Marioarei Voiculescu,** o mină de aur practic, dar care necesită o redactare foarte atentă, pentru că marea actriță uita să marcheze data la care scria. Tot anul viitor s-ar putea să avem deja primul titlu în cadrul colecției **Teatrul în vremea cenzurilor,** culegeri de documente privind modul în care a acționat cenzura de-a lungul întregii istorii. În ceea ce-i privește pe copii, să nu surprindă, nu va fi vorba tot de teatru, ci de literatură. Avem un posibil partener **Faber and Faber** din Anglia, a cărei responsabilă cu colecția pentru copii s-a arătat dispusă la o colaborare, dacă noi vom produce manuscrisele de literatură românească pentru această categorie de vârstă. Ne vor sprijini atât în editarea lor aici, cât și în traducerea și publicarea în Marea Britanie. Ne interesează în același timp literatura documentară, memoriile unor oameni care au trecut foarte chinuit prin vremea comunismului, mai ales că pentru acest gen există un mare interes și în străinătate. În urma numeroaselor solicitări din partea teatrelor am acționat și avem deja, drepturile de autor din partea lui Harold Pinter și David Edgard pentru o colecție de piese. În același timp, o să traducem unele dintre marile eseuri ale teatrului european, pe care foarte puțini le-au citit — și numai în original. Dacă ne gândim la escamotarea documentului, a informației, a adevărului în obsedantele decenii, sunt foarte multe lucruri de făcut. Și dacă nu trăim începutul unui alt obsedant deceniu, vreau să cred că le vom realiza.

A consemnat,
LIANA MOLNAR TATOS

HOHOLISMUL TROGLODIT

Pe vecini, ca și pe rude, nu ți-i poți alege, sunt aceia pe care ți-i dă Cel de Sus, și trebuie să te străduiești să te-nțelegi cu ei. Sigur, vecinii trebuie să vină și ei în întâmpinare, pentru că dragoste cu sila nu se poate face. Cum stăm, din acest punct de vedere, cu ucrainienii ? Nu prea grozav. Discutam cu câțiva ani în urmă la Moscova cu un confrate rus. „Cu alții, spunea el, ar merge cum ar merge, ne-am mai putea împăca, mai dau eu, mai lasă tu, dar cu hoholii – pe rusește înseamnă «coi moțați», «moțații», poreclă dată ucrainienilor din cauză că, mai de mult, când se rădeau în cap își lăsau un ciuf care stătea zbârlit în sus n.n. – nu-i chip, nu știi de unde să-i iei, nu știi de unde să-i apuci, veșnic nemulțumiți, veșnic umflați în pene, azi spun una, mâine alta și poimâine o schimbă iarăși". Aprecierea aceasta avea să se verifice după declarațiile de independență făcute în lanț de fostele republici sovietice ca urmare a puciului din august 1991.

Ucraina odată declarată independentă, umflatul în pene s-a accentuat, fiind însoțit cu bătutul din picior și cu răstitul la cei din jur. În Ucraina, așa cum e ea acum, de cele mai rele tratamente au avut și au parte românii, iar dintre țările vecine, ostilitatea cea mai mare s-a manifestat față de România. Desigur, de deportarea din Bucovina de Nord, după ocupația bolșevică din 1940, a 100 000 de români și aducerea în locul lor a 150 000 de ucrainieni și ruși poate fi făcut răspunzător Stalin. Dar de persecuțiile la care sunt supuși acum românii nordbucovineni, cărora li se distrug bisericile, li se profanează mormintele, li se jefuiesc bunurile, li se interzic școlile și activitățile culturale, presa, de toate acestea și de multe altele sunt vinovați hoholii.

S-a spus, pe bună dreptate, că o contribuție o are și lipsa de experiență, de practică statală propriu-zisă a ucrainienilor. Ei nu prea știu ce este o țară, fiindcă n-au avut-o de mult, în locul lor au administrat muscalii, și în interior, dar mai cu seamă în exterior, unde, mai cu cavaleria, mai cu panslavismul, mai cu Cominternul, mai cu tratatul Ribbentrop – Molotov și cu ale ele lui secrete, mai cu katiușele, mai cu K.G.B.-ul, mai cu tancurile, mai cu C.A.E.R.-ul, mai cu amenințarea atomică, și-au promovat propriile interese, prezentate însă ca fiind interesele tuturor din imperiu, deci și ale ucrainienilor. Acest lucru s-a lăsat însă cu ținerea hoholilor la bucătărie, în caran tină, departe de lumea dezlănțuită, adică fără priză directă cu străinătatea, fără experiență diplomatică. Da, este adevărat, însă dificultăți de adaptare la noul statut, la noua situație juridică, la noua poziție, la noile răspunderi pe plan internațional au avut și au toate statele provenite din fosta U.R.S.S. și, iată, doar Ucraina se manifestă șovin și arogant. De ce ?

E vorba, fără îndoială, de un hoholism troglodit. Cei care-au preluat puterea – ori au continuat s-o exercite, ceea ce înseamnă același lucru – în Ucraina după proclamarea independenței s-au trezit cu un teritoriu vast (603 700 km²), cu o populație numeroasă (52 de milioane de locuitori) și cu bomba atomică. Infatuarea a fost gata. Diriguitorii ucrainieni, și odată cu ei, prin mimetism, mase largi de șefi locali și de oameni ai muncii de la orașe și sate, au început să se comporte ca șoferul unui camion de mare tonaj, cu o masă metalică formidabilă, care nu se mai încurcă cu respectarea regulilor de circulație, dacă ciocnește în trombă o mașină mai mică, cu atât mai rău pentru aceea ; n-au decât să se dea ceilalți la o parte, să fugă toți din calea camionului mastodont. Așa face Kievul și când vine vorba de teritoriile românești răpite și ocupate de Kremlin în 1940, în urma pactului Ribbentrop – Molotov, și dăruite ulterior de Stalin Ucrainei : că granițele sunt intangibile, că sunt garantate de tratate etc. Este adevărat, frontierele trasate după primul și după al doilea război mondial nu pot fi puse în discuție, Ele sunt garantate și apărate de tratatele internaționale care s-au încheiat. Însă acest lucru este valabil pentru țările care existau la vremea respectivă. În cazul țărilor care s-au destrămat – U.R.S.S., Iugoslavia, Cehoslovacia –, statele nou apărute nu pot pretinde că au frontiere garantate de tratatele internaționale, pentru că ele n-au fost părți ale acestor tratate, nefiind atunci subiecte de drept internațional. De aceea, granițele acestor țări, întrucât nu erau decât delimitări teritorial-administrative interne, pot fi acum retrasate, în primul rând între ele, dar și cu terțe state, cu atât mai vârtos în împrejurarea când la mijloc este un act – tratatul sovieto-german din 1940 – lovit de nulitate. În acest context, România trebuie să-și recapete ce-i al ei.

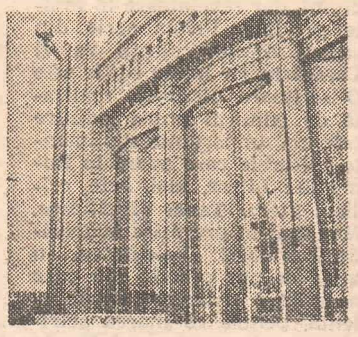
Închei cu câteva cuvinte despre ambasadorul Ucrainei la București, dl Sănduleac, cu care am băut o dată o bere. Dl Sănduleac se declară de stirpe românească. Eu aș fi preferat să nu fie așa. Desigur, Leonid Kravciuk poate să trimită ca ambasador pe cine vrea, treaba lui. Însă un ucrainian get-beget poate face în ipostaza de reprezentant al Kievului în România un lucru mai bun, întrucât nu este ținut să fie secundă de secundă deosebit de zelos, să dea dovadă și în somn de fidelitate față de țara care l-a trimis, să probeze mereu că nu e filoromân. Și un ambasador sută-n sută ucrainian ne-ar scuti și pe noi, românii, de-a ne aduce aminte de versul lui Grigore Alexandrescu : „E unul dintre noi cu ei ca să-i ajute ?"

Se-nțelege de la sine că leacul hoholismului troglodit este unul singur : șoferul camionului de mare gabarit să conducă respectând întru totul regulile de circulație, ca orice Trabant sau Oltcit care se respectă.

ION D. GOIA

În cadrul programului cu opean al revistei noastre, vom găzdui în numărul viitor un supliment dedicat Belgiei

• 16 pagini color redactate de trimișii noștri speciali

BRUXELLES: Noua clădire a Parlamentului European, recent construită

Pacea în fosta Iugoslavie

• Este vinovat Tito de actualul conflict din Iugoslavia ?

Rolul lui Tito în istoria Iugoslaviei este apreciat în chip diferit Nu puțini susțin că Iugoslavia s-a putut menține în perioada postbelică exclusiv datorită personalității puternice a lui Tito, care, cu mână de fier, a putut stăpâni situația. După moartea lui, de Iugoslavia s-a ales praful și pulberea. Alții însă îl fac vinovat tocmai pe el de destrămarea țării și de ce se întâmplă acum în fosta Iugoslavie. Printre aceștia din urmă se numără și Gérard Bodson, președintele Asociației de prietenie franco-sârbe. În acest sens, el a publicat recent un articol în Le Quotidien de Paris, **din care extragem câteva fragmente referitoare la Bosnia și la Kosovo.**

„În anii '60, scrie Bodson, Tito a recunoscut existența în Bosnia a naționalității musulmane. Această inovație a fost inclusă și în Constituția din 1974. Dar musulmanii sunt sârbi și croați islamizați, iar Tito nu a făcut decât să transforme religia în națiune ; el a vrut pe plan internațional să-și consolideze, în cadrul mișcării de nealiniere, relațiile cu țările arabe". În felul acesta, musulmanii s-au văzut încurajați, și, cu toate că în Bosnia-Herțegovina ei reprezintă doar 44 la sută, au încercat să-i transforme pe sârbi (34 la sută din populație) și pe croați (17 la sută) în minorități naționale cu toate că strămoșii acestora (și ai islamizaților, totodată !) au luptat cinci secole împotriva ocupației otomane.

Despre Kosovo, autorul citat scrie : „Kosovo aparține poporului sârb încă din perioada marilor migrații ale slavilor de sud, respectiv din secolul al VII-lea. În perioada țarului Dușan, în secolul al XV-lea, în Kosovo trăia o populație sârbă omogenă, fapt confirmat de toate documentele timpului. În evul mediu Kosovo a fost centrul istoric, cultural și religios al poporului sârb. Au urmat secole de ocupație turcească, migrațiile sârbilor în Kraina, islamizarea Albaniei și orientarea strategică a Istanbulului spre colonizarea masivă a albanezilor din Kosovo pentru a asigura securitatea trecerii trupelor turcești spre centrul Balcanilor. Când în final a fost eliberată, în 1912, provincia Kosovo a avut deja modificată componența națională, deoarece din cauza persecuțiilor sistematice aproximativ 150 000 de sârbi și-au părăsit acest leagăn. În timpul celui de-al doilea război mondial, Kosovo făcea parte din „Albania Mare sub protectoratul Italiei", iar divizia SS albaneză „Skanderbeg" a masacrat populația sârbă. În perioada războiului 100 000 de sârbi s-au refugiat din Kosovo și tot atâția albanezi au fost strămutați în această provincie. După eliberare, Tito, prin Decretul din 16 martie 1945, a interzis sârbilor să se întoarcă în Kosovo, deoarece plănuia, împreună cu Enver Hodja, crearea unei alianțe a statelor balcanice. Și după conflictul lui Tito cu Stalin, albanezii cu statut de refugiați politici s-au stabilit în Kosovo. În perioada 1971—1980 aproximativ 50.000 de sârbi au plecat din provincia Kosovo, pe care Tito a transformat-o, prin Constituția din 1974, într-o regiune autonomă cu conducere albaneză. Astfel a fost deschisă calea secesiunii. După 1985, alți 10 000 de sârbi au plecat din Kosovo, iar minoritatea sârbă rămasă solicită acum ajutor de la frații lor din Serbia".

Sunt în fragmentele reproduse mai sus elemente demne de reținut. Cititorului i se oferă date care nu sunt agreate în cercurile internaționale, ale ONU și altele, în tot mecanismul european al drepturilor omului, unde chestiunea se pune în sistem alba-neagra : musulmanii cei buni și sârbii cei răi. Cam cum a fost vreme de decenii cu Africa de Sud : negrii erau cu desăvârșire buni și aveau întotdeauna dreptate, albii erau exclusiv răi și n-aveau niciodată dreptate. Acum știm că nu era deloc așa. Cele scrise în „Quotidien de Paris" vor să arate și ceva din fața nevăzută a lumii iugoslave, un fel de audiatur et altera pars, o răsucire a foii în sens invers, ca să se îndrepte. Dar problema de bază rămâne totuși rolul lui Tito. E vinovat el pentru ce se întâmplă acum în defuncta R.S.F.I. ? Ar fi putut lua în timpul prezidenției lui niște măsuri de limpezire a apelor astfel încât focare precum Bosnia și Kosovo să nu existe în prezent ? Teoretic, da. Însă atunci Tito n-ar mai fi fost om politic. Tito avea de mulțumit nu o republică sau alta din federația pe care o diriguia, ci avea de păstrat un echilibru atât între tendințele (divergente) din interior, cât și cu exteriorul. Concesiile făcute de el musulmanilor din interior și lumii musulmane au fost, politicește, întru totul justificate. Nu același lucru se poate spune despre atitudinea de astăzi, vădit părtinitoare în favoarea musulmanilor, a comunității internaționale. Noi știm prea bine că în Bosnia musulmanii nu sunt mielușei, nu sunt îngerași și că în multe din atitudinile, pretențiile și acțiunile lor n-au dreptate. Mai rămâne s-o afle și forurile și factorii angajați în făurirea păcii în fosta Iugoslavie.

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

NONSECURITATEA CORDIALĂ...

Minerii din VORKUTA cer salarii de cinci ori mai mari decât restul suflării muncitoare, dar **primesc 10 la sută din propria retribuție.** Acest cinstit decalaj i-a împins spre **greva generală.** Ea are loc pe fondul tensiunilor maxime produse de campania electorală. Deocamdată guvernul „nu are lichidități", dar nici de altele. Babilonia din Rusia a atins apogeul.

În preajma zilei fatidice de 13 decembrie, când ar trebui finalizat **acordul ISRAELIANO-PALESTINIAN** în „teritorii", spirala violenței se șlefuiește prin răpiri, atentate și ciocniri violente. **Se încearcă pe ultima sută de metri surparea psihologică** a înțelegerii, prin împingerea moderaților din ambele tabere la extreme... comune.

La reuniunea CSCE de la Roma, miniștrii de externe au încercat să găsească o nouă cale securității continentale. În condițiile în care se pendulează teoretic între „parteneriatul de pace" și statutul de asociere de care ar urma să beneficieze răsăritenii în raport cu NATO, abordarea practică a sistemului de securitate a devenit un imperativ dintre cele mai sănătoase. Numai că înaintea clarificărilor din ianuarie anul viitor, când, la Bruxelles, va avea loc întâlnirea la vârf a alianței nord-atlantice, nu se pot bate în cuie abordări operaționale. În consecință, șefii de diplomații au dezbătut, au analizat, dar nu au tras concluzii, lăsând președinților sarcina de a răspunde pentru soarta continentului.

DOUGLAS HURD, ministrul de externe britanic, a punctat lapidar relația lascivă și periculoasă Est-Vest : „Trebuie să optăm între a le prelua bunurile sau a le prelua cetățenii". Concluzia sa e simplă și realistă : în condițiile în care vest-europenii nu își deschid piețele pentru produsele răsăritene și nu contribuie la normalizarea economică a Estului, mizeria fostelor țări socialiste va determina o presiune a emigrației care poate deveni incontrolabilă.

Negocierile privind BOSNIA înregistrează o deplasare de accent. Obosiți de acest slalom interminabil și extrem de costisitor, occidentalii apasă pe pedala compromisului și a „păcii contra ridicarii embargoului". În context, **Radovan Karadjici, liderul sârbilor bosniaci,** a afirmat : „Noi dorim pacea și suntem gata să găsim mijloacele pentru crearea unui stat musulman. Sârbii și croații au ocazia să examineze ce pot face pentru ajutorarea musulmanilor și aceștia din urmă trebuie să accepte ce li se oferă, întrucât Națiunea Europeană nu este dispusă să susțină la nesfârșit intenția musulmanilor de a obține prin război ceea ce este imposibil". Aici e aici : musulmanii fac războiul tocmai pentru a forța o realitate care a devenit... imposibilă.

În timp ce situația grupului ILAȘCU rămâne neschimbată, **Moscova** și-a întețit acțiunile de... „mediere" între **Chișinău** și **Tiraspol.** Nicolai Medvedev, emisar special al președintelui Elțin, a poposit de două ori în decurs de zece zile la Chișinău, pentru a debloca situația de criză. Moscova se dorește arbitru în acest meci de poziții, tocmai pentru a controla balanța și a plasa adversarii la propria remorcă.

STEPAN TOPAL, „liderul" Găgăuziei, a dizolvat parlamentul local, afirmând că măsura este singura în stare să „asigure ieșirea țării din criză". Lăsând la o parte faptul că Găgăuzia nu e o țară, nostalgicul Topal a dat lovitura în speranța că... zona nu va participa la alegerile din februarie 1994 din Moldova.

RADU BUDEANU

Istorie suprarealistă

Clinton pune tunurile pe Capitoliu!

• Al Gore e „uns" președinte, canalul tv CNN e luat cu asalt, Clinton primește felicitări de la Elțân

Un cunoscut cotidian bucureștean a reprodus nu de mult din Washington Post un fel de pamflet intitulat „Președintele Clinton ordonă să se tragă cu tunul în clădirea Capitoliului". Este vorba de o „aplicare" în Statele Unite a scenariului puciului moscovit din octombrie 1993.

Așadar: Clinton dizolvă Congresul, parlamentarii americani se baricadează în clădirea Capitoliului, îl demit pe Clinton și-l proclamă președinte pe vicepreședintele Al Gore, pe străzi se aud împușcături, mulțimea vrea să ia cu asalt canalul de televiziune CNN, Clinton pune tancurile și tunurile în mișcare și înăbușă revolta, Boris Elțân îl felicită și-i declară că exact așa ar fi făcut și el într-o situație similară.

Pamfletul — scris în maniera lui Art Buchwald, însă cu mult mai puțin talent — ar vrea să satirizeze tocmai poziția președintelui american, care l-a sprijinit pe Elțân când cu ultimul puci și a spus că așa ar fi reacționat și el dacă la Washington s-ar fi întâmplat ce s-a întâmplat la Moscova. Dar, oare, ar fi fost posibil așa ceva ?

Fără îndoială că nu. Între America și Rusia sunt, în ceea ce privește viața democratică, deosebiri și decalaje, imense, a căror reducere sau anihilare e o problemă de generații. Iată câteva dintre aceste deosebiri. Statele Unite au o constituție democratică veche de două secole, Rusia de-abia acum se chinuie să facă o astfel de constituție (și nu se știe prea bine cum o va scoate la capăt). Statele Unite au un sistem parlamentar, o viață parlamentară bine puse la punct, așezate, au un mecanism al democrației îndelung rodat, bine verificat de scurgerea deceniilor, mecanism care merge acum singur ; Rusia nici măcar n-are parlament, iar cel dizolvat de Elțân (măsură care a și provocat criza de acum o lună) era doar o parodie de parlament, un organism de substanță și de sorginte comunistă, făcut pe când la putere se afla P.C.U.S., era o instituție de operetă menită să joace cazaciocul democrației în acordurile internaționalei perestroikizate — ca să zic așa — și moștenită ca atare de Elțân. În ciuda recesiunii mondiale, Statele Unite sunt o țară prosperă, bogată, cea mai mare forță economică a lumii, în timp ce în Rusia domnesc sărăcia și haosul economic. Paralela se poate face, cu aceleași rezultate, pentru orice sector.

Concluzia : de glumit se poate glumi, firește, dar, în realitate, **societatea americană e astfel structurată încât face imposibilă aducerea tunurilor în fața Capitoliului.** Prin urmare, afirmația președintelui Clinton că ar fi procedat la fel ca Boris Elțân trebuie luată doar ca o figură de stil, întrucât, chiar când făcea declarația, șeful executivului american era convins că nu i se va ivi niciodată prilejul să treacă la fapte.

ION D. GOIA

COCKTAIL CU FANTOME

• Fostul șef al KGB : Gorbaciov a fost implicat în pregătirea puciului din august '91 !

Vladimir Kriucikov, judecat pentru trădare, în legătură cu încercarea de lovitură de stat din august '91, a declarat că Mihail Gorbaciov a fost amestecat în pregătirea loviturii. Kriucikov a afirmat că „Apelul către poporul sovietic" și „Apelul către organismele internaționale" (difuzate de puciști) au fost elaborate sub controlul lui Gorbaciov, căruia i-au fost prezentate diversele variante ale apelurilor respective. Fostul șef al KGB susține că Gorbaciov era la curent cu planurile puciștilor și le privea cu simpatie. **„Fie, acționați și vom mai vedea"** — ar fi spus Gorbaciov la sfârșitul unei convorbiri cu puciștii, a declarat Kriucikov în fața tribunalului. Motivul acestei atitudini a fost dorința de a împiedica destrămarea URSS. Firește, Gorbaciov neagă totul. Se aștepta cineva la contrariu ?

• UEO – „brațul înarmat" al Europei occidentale – plusează în Est

NATO (Europa pe post de bebeluș, cu SUA pe post de „baby-sitter") sau **UEO** (structura militară în dezvoltare independentă a Marii Europe Unite de mâine) — iată alternativa care presează statele din Est în privința opțiunilor lor militare și diplomatice. Adunarea parlamentară a UEO a admis cu statut de **observator permanent** următoarele state din Est : Bulgaria, Cehia, Estonia, Letonia, Polonia, România, Slovacia și Ungaria. La întâlnirea de la Paris a adunării consultative a UEO s-a discutat acordarea suplimentară a unor garanții de securitate României, Bulgariei și Ungariei în legătură cu situația din fosta Iugoslavie.

• Mister : nu se știe pe unde bântuie 2.000 de tancuri ale fostului Pact de la Varșovia (astea da „fantome ale trecutului" !)

Țările din fostul Pact de la Varșovia s-au angajat, în cadrul tratatului Est-Vest de reducere a forțelor convenționale din Europa, să reducă până în 1995 un număr de 35 000 de sisteme de armament. Dintre acestea, circa 2 000 de tancuri, precum și echipamente de artilerie și alte arme, lipsesc din evidențe și li s-a pierdut urma ! Se crede că ele mărșăluiesc („contra vântului...") prin noroaiele și zăpezile însângerate ale Gruziei, Transnistriei, Armeniei și Azerbaidjanului, ca să nu mai vorbim de întinderile pravoslavnice ale Rusiei. Și cine mai știe pe unde... Ambasadorii și reprezentanții militari din Est și Vest întruniți la Bruxelles întorc listele pe toate părțile și-și manifestă îngrijorarea. Noi ce să mai zicem ?

• Serviciile secrete rusești declară în gura mare că și dau spionii afară

Un consilier al lui Evgheni Primakov, directorul serviciilor secrete rusești, a declarat că a fost sistat spionajul în 30 de „centre" răspândite pe glob : Rusia și-a redus cu 30—40 la sută efectivele de spioni în ultimii doi ani, continuând „activitatea" doar acolo unde consideră că interesele ei sunt în joc. Aici e aici — pe unde or fi zburdând interesele Maicii Rusia ? Dar ca să fie lucrurile și mai clare, același consilier declară că se fac mereu noi recrutări de agenți. Spionii au murit, trăiască spionii !

EUGEN CHIROVICI

Cursa spre neant...

ECUAȚIA ATOMICĂ

• Armamentul nuclear proliferează necontrolat, mai periculos ca înainte

Dacă Napoleon ar fi rămas un simplu artilerist, este foarte probabil că artileria nu s-ar fi instalat în fruntea armelor și încă multă vreme cavaleria, spre exemplu, ar fi monopolizat gloria bătăliilor și crema strategiilor. Dar Napoleon a ajuns împărat și a impus ca arma pe care o cunoștea cel mai bine să ia inițiativa, să devină vârful de lance al marilor confruntări și să precipite gândirea despre croirea prin forță a geografiei politice. Iubind tunul, Napoleon a modificat tacticile, strategiile și doctrinele militare ale timpului. În consecință, tehnicienii, savanții și militarii, metalurgiștii, bancherii și comercianții au intrat într-un dans nou și au perfecționat toate produsele aferente tunului, fără să uite, desigur, articularea unei „piețe" care să ceară metal, fabrici, explozibil. Lucrurile nu s-au oprit aici. Ele au continuat până la proiectul „Manhattan" și după aceea.

O armă nouă cere experimentările cuvenite, iar acestea împing calitatea fricii spre etapele superioare ale terorii. Faptul că americanii au ajuns primii la fabricarea bombei atomice a fost o întâmplare ca oricare alta. Germanii, care înspăimântaseră Anglia prin administrarea faimoasei V-2, erau la un pas de controlarea tehnologiei nucleare. Dacă ar fi fost ei primii în cursa pentru noua armă, lumea de azi ar fi altceva. Oricum, în locul nemților învinși s-au instalat rușii învingători în această competiție. Reușind să contrabalanseze panoplia americană, sovieticii au jucat cât au putut acest ping-pong uriaș, cu toate efectele politice, economice și diplomatice cunoscute. Când pe același coridor al luptei pentru arma supremă s-au instalat Franța și Anglia, ecuația atomică nu s-a modificat substanțial. Când în clubul celor patru au intrat și chinezii, firește că matematica înspăimântării reciproce s-a îmbogățit cu imponderabile noi și „pachete" de suspiciuni mai nuanțate.

În mod firesc, trecerea de la bipolaritatea extremă la un sistem de amenințări mai complex și mai elastic, în care termenii problemei s-au înmulțit, a dat mari bătăi de cap protagoniștilor, dar și masei de abonați exclusiv la panoplia clasică. Știința în continuă dezvoltare, tehnologiile în continuă ieftinire și producția extinsă de savanți au creat ceea ce era normal : accesul relativ ușor la pârghiile înarmării atomice. Indicatorul „om-ani muncă" în care se comensurau eforturile de asimilare a palierului atomic și-a pierdut exponențial consistența. De la zeci de mii de om-ani muncă, necesari în 1945 pentru atingerea „țelului" atomic, s-a ajuns, în urmă cu două decenii, la numai 2 500 de om-ani muncă. A fost cazul Indiei, dornică și ea să-și aplice la potențialul combativ dimensiunea atomică. În clipa când sudul subdezvoltat a reușit să se așeze la aceeași masă a terorii alături de nordul industrializat, s-a intrat într-o epocă nouă.

Diseminarea nucleară a extins fără limite șantajul politic, punând cele două superputeri într-o postură nouă. Dezarmarea nucleară și interzicerea proliferării armelor de vârf a devenit, pentru strategii cu mintea clară, un obiectiv fundamental. El s-a realizat, paradoxal, prin înfrângerea pașnică a URSS și dizolvarea alianței militare a lagărului socialist. Anularea războiului rece, integrarea SUA și fostei URSS în regim de parteneriat și recunoașterea că bătălia între capitalism și socialism s-a terminat ar fi trebuit să însemne blocarea spiralei atomice și reconversia întregii producții de război nuclear în altceva. Numai că lucrurile nu s-au întâmplat așa. Irakul, Libia sau Coreea de Nord și-au manifestat recalcitranța, China a continuat experimentele, Ucraina nu și-a cedat panoplia etc. etc. Situația de azi e cel puțin tulbure. Bomba atomică s-a banalizat, traficul ilicit de componente se amplifică glorios, amenințarea nucleară a alunecat din sfera controlului strategic în zona de influență privată a grupurilor care nu recunosc tutela ONU, nu au drapel și nici „teritorii naționale".

Articularea unui soi de... piață liberă a amenințării nucleare, scutită de cenzurile „centraliste" de odinioară, va duce concurența în acest domeniu la acumulări inimaginabile. Culmea deși pericolul este prefigurat, în detalii, de analiști, politologi și experți militari, procesul continuă de parcă am avea câteva planete de rezervă. Nu avem.

RADU BUDEANU

NOI PROGRAME TURISTICE ÎN EGIPT ,ITALIA, THAILANDA

PREŢURI ÎN LEI EXTRAORDINAR DE ATRACTIVE PENTRU CETĂŢENII ROMÂNI

Pentru călătorii de vacanţă, noi sîntem cei mai aproape de dumneavoastră. **Lumea este mai aproape cu TAROM.**

TAROM vă propune noi programe interesante pentru vacanţele dumneavoastră.
Dacă la Bucureşti este toamnă şi frig, **TAROM vă oferă alternativa unor vacanţe însorite şi exotice.**

Excursii în ***EGIPT,*** *organizate împreună cu firma Mass Travel.*

Vă oferim şi o excelentă ocazie de a vă face cumpărăturile de sărbători, îmbinînd utilul cu plăcutul.

Piramidele, Sfinxul, Fortăreaţa Babilonului, Muzeul Coptic şi de Egiptologie, Valea Regilor, Luxor, staţiunile de la Marea Roşie sînt numai cîteva din punctele de interes turistic pe care vă oferim posibilitatea să le cunoaşteţi.

Nu rataţi aceste programe turistice! Preţuri extraordinare!

- Excursii de 5 zile la preţuri pornind de la 374.520 lei. Aveţi posibilitatea să faceţi cunoştinţă cu Cairo şi împrejurimile sale, vizitînd Oraşul Vechi, Citadela, Piramidele, Sfinxul, Muzeul Papirusului, Laboratorul de parfumuri orientale şi Şcoala de covoare orientale.*

- Excursii de 5 zile la preţuri pornind de la 445.000 lei, care includ obiective turistice de mare interes, cît şi o vizită la Alexandria.*

- Excursii de 8 zile la preţuri pornind de la 544.000 lei,ce vă oferă posibilitatea să faceţi cunoştinţă cu Luxorul, dar şi o vizită în staţiunea Hurghada la Marea Roşie.*

- Excursii de 8 zile la preţuri de la 575.000 lei cu vizitarea Luxo rului şi o croazieră minunată pe Nil.*

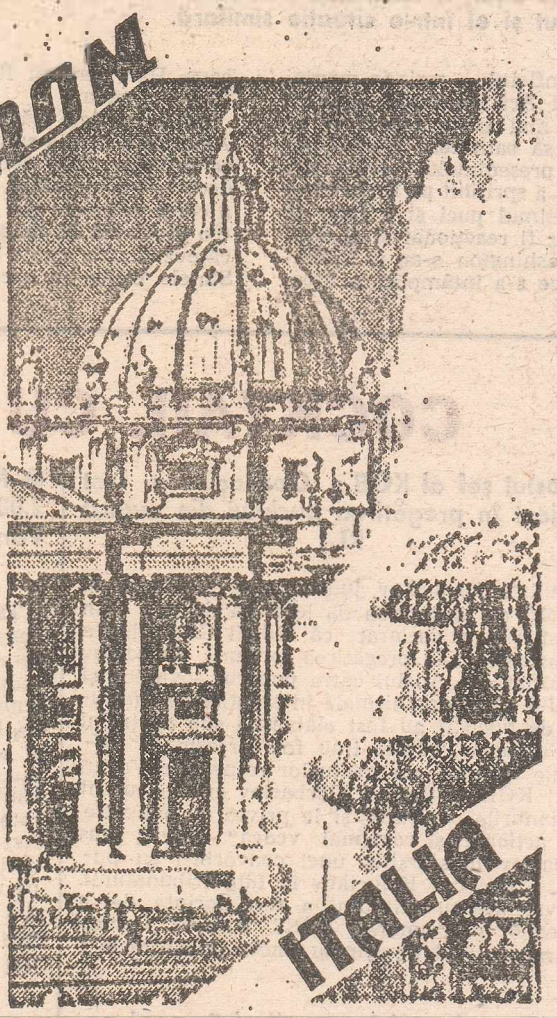
- Excursii de 11 zile la preţuri de la 709.000 lei, care includ vizite la Piramidele Keops, Kefren, Mycerinos, Sfinxul, Muzeul de Egiptologie, Laboratorul de parfumuri orientale, Luxorul şi Valea Regilor, croazieră pe Nil şi un sejur de două zile la Hurghada la Marea Roşie.*

Vă rugăm să mai reţineţi:

- *Excursii suplimentare la cerere.*
- *Transportul se face numai pe zborurile Companiei TAROM.*
- *Pentru cetăţenii străini serviciile se vor asigura cu plata integrală în valută.*
- *Tarifele sînt valabile pentru participare în grupuri de minimum 15 persoane*

Excursii de 6 zile în ***ITALIA*** *la* **Roma** *şi* **Florenţa,** *la preţuri pornind de la 616.000 lei*. Vi se oferă ocazia unică de a vizita şi a cunoaşte Roma clasică şi imperială : Palatul Quirinale, Fîntîna Trevi,Pantheonul,Catedrala Sfîntu Petru, Piaţa Veneţia, Capitoliul, Forumul Roman, Colosseum, Columna lui Traian.*

*- Excursii de 6 zile în ITALIA la Roma, Neapole şi Pompei, la preţuri pornind de la numai 691.000 *lei.*

Excursii de 6 zile în
THAILANDA,
la **Bangkok** *la preţuri pornind de la numai 730.000de lei*.Programul include 5 nopţi la BANGKOK,cu cazare în hotel 3/4 stele, mic dejun şi cină; vizite la Grand Palace şi Golden Budha, un tur de oraş şi o excursie la piaţa plutitoare. Vi se oferă ocazia unică de a vă face şi cumpărăturile în renumitele bazare locale.*

Nu pierdeţi această ocazie!

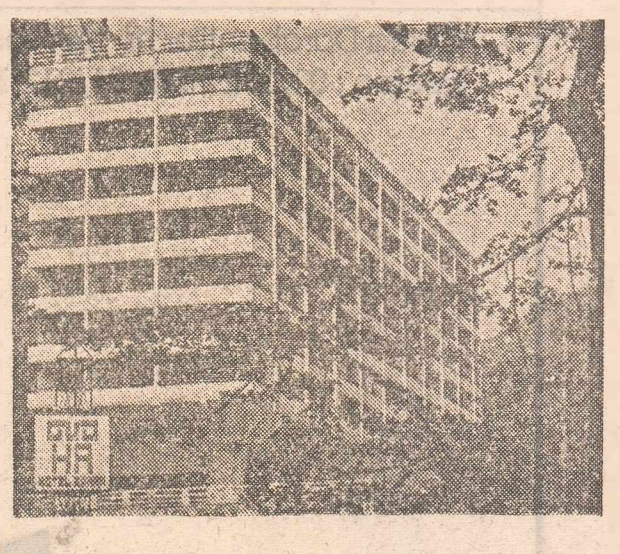
Pentru informaţii, vînzări şi rezervări vă rugăm să vă adresaţi la Agenţia Centrală TAROM, ori la agenţiile şi agenţii de vînzări TAROM din ţară.
Bucureşti: Agenţia TAROM din str. Brezoianu nr.10, tel. 615.04.99, 615.27.47; Hotel Intercontinental, Bd. N.Bălcescu, nr.4, tel. 6140400; Hotel Bucuresti, Calea Victoriei, nr.63-81, tel. 6142889; Sediul O.N.T. Carpati, Bd. Magheru, nr.7, tel. 6143910; 6141138; Bacău, str. Bălcescu nr.1, tel. (093)111462; Cluj Napoca, Piaţa Mihai Viteazul, tel. (095) 130234; Constanţa, str. Stefan cel Mare, nr.15, tel. (091) 662632; Craiova, str. Calea Bd. Republicii, nr.17 tel. (097) 145165; Oradea, Piaţa Republicii, nr.2, tel. (099) 131918; Ploieşti, Bd. Republicii, nr.17 - Galeriile Comerciale Ploieşti - tel. (097) 145165 ;Timişoara, Bd. Revoluţiei, nr.3-5, tel. (096) 190150; Tîrgu Mureş, Piaţa Trandafirilor, nr.6-8, tel. (095) 436200.

*Preţurile variază în funcţie de cursul oficial al dolarului.Ele includ şi transportul aerian.

TAROM

„CONEXIUNILE ÎNTRE ECOLOGIE ŞI SPIRIT FORTIFICĂ NOŢIUNEA ŞI IDEEA DE NEAM ROMÂNESC!"

Masă rotundă cu participarea domnilor : ing. OCTAVIAN CIOBOTĂ, prim-vicepreşedinte al Mişcării Ecologiste din România ; ing. PETRU SILAŞI, preşedintele Filialei Băile Herculane a MER ; ing. MIHAI VRABETE, preşedintele Filialei Bozovici a MER ; ec. ILIE MUSTĂCILĂ, preşedintele Filialei judeţene Caraş-Severin a MER din România.

PETRU NOVAC DOLANGA : Domnilor, mi se pare firesc să precizăm că această masă rotundă, pe care o moderează revista FLACARA, la iniţiativa Mişcării Ecologiste din România, se derulează la Băile Herculane, o staţiune balneoclimaterică vestită în Europa. Divinele ape ale lui Hercule, de lângă Ad Mediam, sunt descoperite de români pe vremea războaielor cu dacii (101—102 ; 105—106). Acest fapt ne permite să presupunem că aceste tămăduitoare ape fuseseră cunoscute şi de către populaţia dacică băştinaşă...

Eu aş propune un generic, sub formă interogativă. Deci : care sunt valenţele curative ale... Mişcării Ecologiste din România ?

OCTAVIAN CIOBOTĂ : Mişcarea Ecologistă s-a născut în România ca o necesitate firească. Ea a fost înregistrată la sfârşitul anului 1989 şi a fost socotită, atunci, ca a doua formaţiune politică din ţară. Noi am considerat, astfel, că România are nevoie de o schimbare profundă, de un aer curat şi un impuls viguros. Deci, noi ofeream României postrevoluţionare o nouă casă (eco) a speranţei ; iar speranţa, în viziunea noastră, este culoarea verde — adoptată de toţi ecologiştii din lume.

PETRU NOVAC DOLANGA : Să înţelegem că ecologia este o doctrină de import ?

OCTAVIAN CIOBOTĂ : Nu este ! Şi am să vă explic de ce. Prin urmare, România este definită de veacuri ca o ţară pastorală şi agricolă. Iar în concepţia noastră, primii ecologişti la noi au fost păstorii şi ţăranii români. Mai mult, aş putea să vă enumăr, acum, atâtea tradiţii care pot să vină cu nenumărate argumente spre a ilustra afirmaţia mea

PETRU SILAŞI : Trăsătura fundamentală a rădăcinilor din vechime sunt acurateţea şi vigoarea, trăsături fundamentale ale sufletului românesc. Iar ca mişcare spirituală, deci perenă, este foarte important ceea ce o să putem oferi aderenţilor şi simpatizanţilor noştri. Căci aşa se explică şi organizarea Congresului spiritualităţii româneşti din Balcani şi zonele învecinate, tocmai aici, la Băile Herculane. Negreşit, noi ecologiştii, îndemnăm la perspectivă, mai exact la ceea ce poporul român nu a primit în ultimii 50 de ani. Considerăm că trebuie analizate şi regândite programele economice şi sociale ale ţării. Da, chiar şi politica externă a României se cuvine să fie bazată pe un fundament sănătos, mai flexibil faţă de fraţii români ce trăiesc în alte ţări.

PETRU NOVAC DOLANGA : În acest context, se naşte o nouă întrebare : care sunt paralaxele mişcării ecologiste cu spiritualitatea românească ?

MIHAI VRABETE : Am putea invoca în primă instanţă sufletul omului. Însă acum doresc să ofer câteva detalii. Pământurile pe care trăiesc românii sunt, în bună parte, zone montane, greu accesibile ; aşadar, locuri ideale pentru păstrarea şi conservarea obiceiurilor şi deprinderilor strămoşilor noştri. Dacă extrapolăm şi ne gândim la aceste ţinuturi pitoreşti, îndumnezeite de români, vom ajunge la concluzia că tradiţiile sunt pur ecologice. Şi aceasta începând cu Valea Timocului, până în Tesalia ori Carpaţii Păduroşi. Meleagurile Cernăuţiului au fost şi sunt pământ românesc.

PETRU NOVAC DOLÂNGĂ : Este adusă în actualitate întinerirea vieţii spirituale...

PETRU SILAŞI : Conexiunile între ecologie şi spirit fortifică noţiunea şi ideea de neam românesc. Dar refacerea unităţii românilor este un proces de durată şi foarte delicat. Nu trebuie iarăşi pornit de la enunţuri, întrucât lozincile, vorbele goale nu pot fi acoperite cu nimic. Fără o bază ştiinţifică, reală, nici o iniţiativă nu are viaţă lungă. Din acest punct de vedere vin eu şi zic că politica ecologică de refacere a legăturilor spirituale româneşti între românii din diaspora trebuie coordonată din interiorul patriei-mumă.

MIHAI VRABETE : Revenind la esenţa spiritualităţii româneşti, noi trebuie să spunem răspicat că cele mai durabile tradiţii s-au eternizat în cuprinsul Munţilor Carpaţi. Aşadar, obiceiurile şi tradiţiile au devenit perene în zonele montane, care sunt prin excelenţă ecologice. Şi nu trebuie să se uite că România este o ţară a ţărilor româneşti ; negreşit, unde era mai potrivit un congres spiritual decât la Băile Herculane ?

ILIE MUSTACILĂ : Acum aş dori să vorbesc în calitatea mea de preşedinte al M.E.R. din judeţul Caraş-Severin. Şi vreau să spun că am sprijinit prima întrunire a romanilor de pretutindeni şi finanţez deoarece eu îndeplinesc şi funcţia de vicepreşedinte al Consiliului judeţean Caraş-Severin. Dar tot aşa de bine putea fi organizat la Semenic, Muntele Mic, Scorilo...

PETRU SILAŞI : Dar, aşa cum a fost stabilit, în luna martie a viitorului an, ne vom întâlni tot la Băile Herculane. Pentru aceasta, staţiunea va trebui să-şi extindă activitatea. Până atunci, sper că vom pune în mişcare toate pârghiile vitale ale economiei de piaţă. Principala funcţie a unei staţiuni este economică (şi apoi spirituală), care să ducă în final la prosperitate. Dorim, în viitor, să ne comparăm cu Basel ori Strassbourg...

ILIE MUSTĂCILĂ : Să facem şi o delimitare: chiar dacă avem legături cu ecologiştii germani sau francezi, asta nu înseamnă că suntem o filială a mişcării ecologiste europene. Dorinţa noastră este să statornicim legături prieteneşti cu verzii din Parlamentul European.

Când omul de afaceri se interesează de artă, se numeşte MECENA

La premiera spectacolului „După amiaza unui cântec", care a avut loc în data de 30 noiembrie a.c., la Operetă, patru dintre cei mai mari interpreţi ai muzicii folk şi pop din România au susţinut un program de excepţie, provocând isteria tandră a multor admiratori şi mai ales admiratoare.

Mircea Vintilă, Mircea Baniciu, Florian Pittiş şi Vasile Şeicaru, acompaniaţi la clape de Vladi Cnejevici, au interpretat diverse cântece, mai vechi, mai noi, pentru o sală cu toate locurile ocupate

În evidenţă a ieşit Florian Pittiş, care a recitat între melodii diverse poezii (unele triste, altele pline de umor) cu bine cunoscutul său talent şi mai ales unica-i voce

Printre sponsorii spectacolului, am reţinut firma : BLUE RIDGE INTERNATIONAL.

Foloreportaj
FLORIN IONIŢĂ

Spiritul reuşitei— experienţa Bouygues (8)

Forţa simbolurilor, greutatea cuvintelor

• *B. Personalitatea întreprinderii : semnele ei particulare (II)*

ŢINUTA DE LUCRU.

Spre deosebire de Michelin sau IBM, care au creat un stil vestimentar specific, Bouygues a utilizat ţinuta de lucru ca semn particular doar la nivelul şantierelor. Acolo toţi sunt îmbrăcaţi cu o salopetă verde şi o cască „minorange". Pentru cei care lucrează în birouri, Francis Bouygues este foarte ataşat de stilul „bon chic" ; el nu apreciază femeile care poartă pantaloni şi nu ezită să spună acest lucru, când crede că trebuie. Fiecare angajat Bouygues poartă la butonieră insigna companiei.

ECHIPAMENTE, CLĂDIRI.

Ele sunt conforme orientării grupului Bouygues

Utilajul cu care se lucrează este performant, fie că este vorba de şantier sau de birou.

Dar Francis Bouygues nu se putea opri aici. El a construit şi un nou sediu, Challenger, răspunzând astfel cu mare succes unei noi provocări

Challenger, cu 43 000 de metri pătraţi de birouri pe trei etaje într-un parc de 30 de hectare, o concepţie îndrăzneaţă şi provocatoare, este un veritabil castel al timpurilor moderne. Sobru, funcţional, el utilizează tehnicile cele mai avansate din domeniile economiei de energie, informaticii şi comunicaţiilor. Când îl vezi prima oară eşti impresionat de luminozitatea extraordinară, datorată culorii folosite (alb) şi materialelor de construcţie (multă sticlă). Clădirea dă o senzaţie de spaţiu, linişte, deschidere, de schimbare de ritm din cauza împrejurimilor. Challenger nu te striveşte şi nu te sufocă, asemenea multor altor clădiri de astăzi. Structura sa indică o progresie. Mai întâi, o zonă de primire, un pasaj între cele două clădiri laterale, o lungă alee centrală înconjurată de bazine, şi, în sfârşit, se ajunge în centru, în „sanctuar", locul unde se află misterul Bouygues.

Criticat de unii, admirat şi invidiat de alţii, sediul grupului Bouygues nu te poate lăsa indiferent, mai ales când în spatele lui se află Francis Bouygues. El a avut dreptate să onoreze meseria lui printr-o operă originală, simbol al pasiunii lui pentru a întreprinde şi al gustului său pentru calitate şi excelenţă.

BIROURILE.

Dacă echipamentele reflectă imaginea unei întreprinderi cu faţa spre viitor, aranjarea birourilor demonstrează voinţa de a practica deschiderea şi absenţa compartimentării. Fiecare etaj corespunde unei zone sobre, luminoase, deschisă în întregime spre exterior, populată cu plante verzi, în totului tot o ambianţă care îţi spune că nu există secrete şi orice se poate discuta. Toată lumea se găseşte pe picior de egalitate, de la colaborator până la director, chiar dacă spaţiul pentru acesta din urmă este mai mare şi mai confortabil.

A lucra la lumina zilei face parte din filosofia Bouygues, sentimentul de apartenenţă fiind astfel întărit.

Traducere şi adaptare,
MIHAI SĂNDOIU

DANEMAR S.R.L.

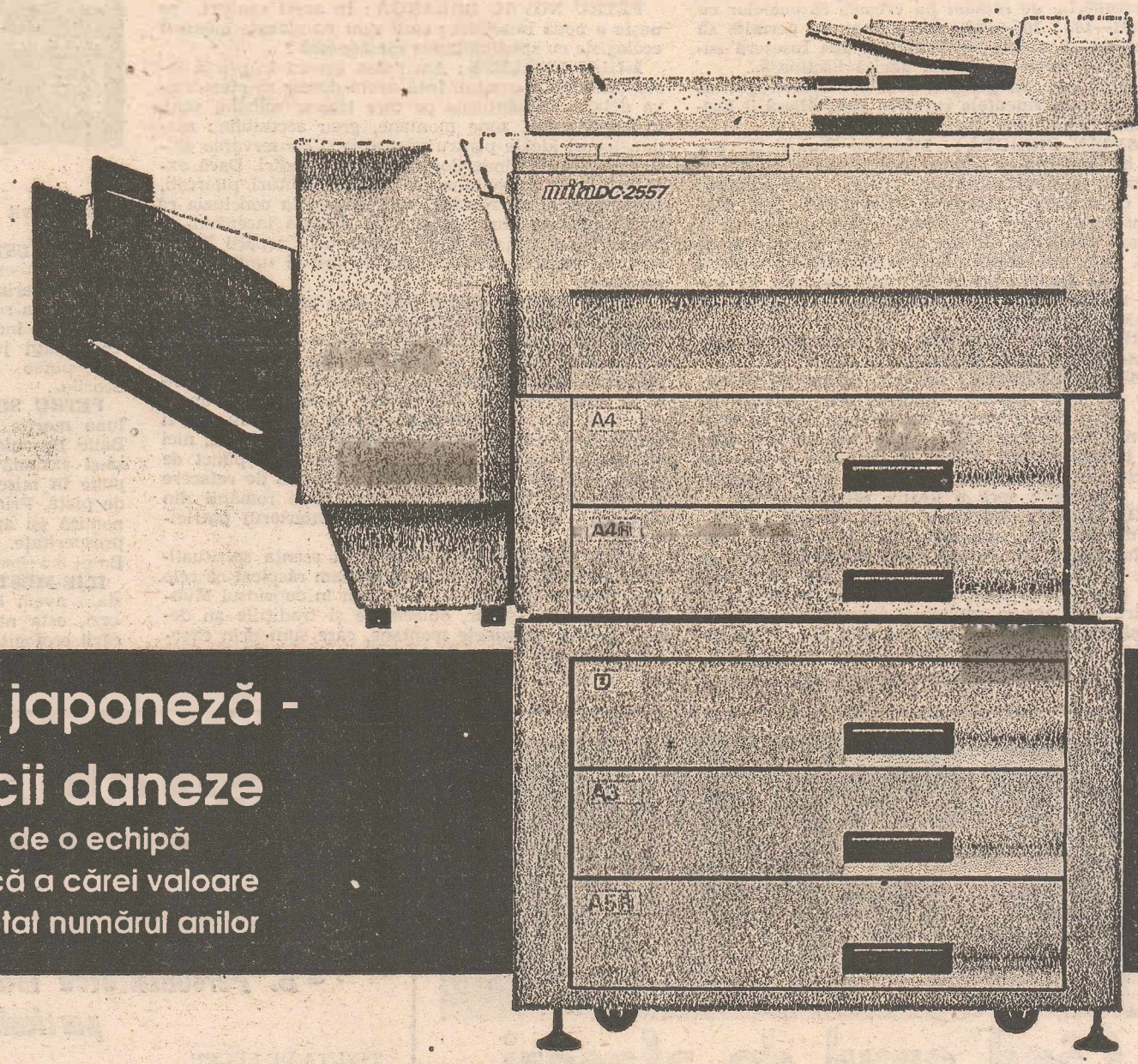
SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-DANEZĂ

mita

IMPORTATOR AUTORIZAT

Calea Dorobanților nr. 168, sector 1, București
Telefon : 01/212 1588; 01/212 1598. Fax: 01/ 312 9759

COPIATORUL
MITA DC-2557

Calitate japoneză -
- Servicii daneze
oferite de o echipă
românească a cărei valoare
nu a așteptat numărul anilor

mita

Campionul telepatiei mondiale va sosi la București

Fenomenalul caz Albert Ignatenko

• *Albert Ignatenko, cel mai mare bioenergolog din lume, poate stinge lumânările dintr-o simplă privire*

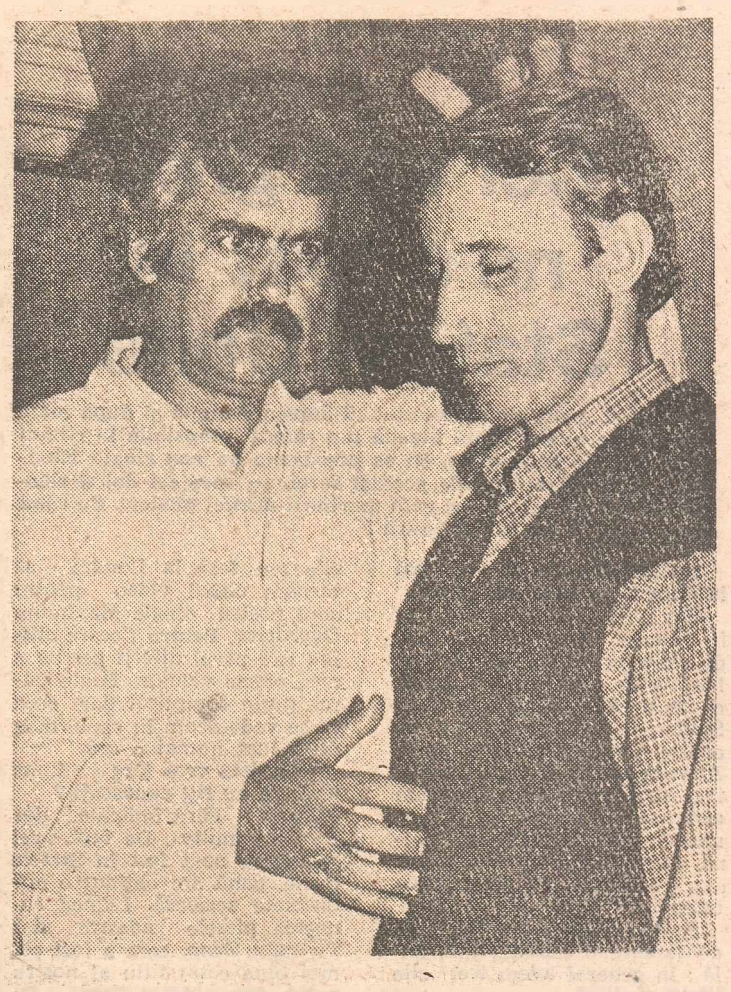
Cu Djuna Davitașvili (Vrăjitoarea) eram obișnuiți de pe vremea tătucului Brejnev. Aveam să aflăm, ceva mai târziu, că în orășelul Nicolaev din Ucraina se află cel mai vestit bioenergolog din lume: Faptele sale au depășit de mult granițele imperiului de la răsărit. Aveam să aflăm, tot cu dată recentă, că dl Ignatenko a fost cel mai iubit profesor al dlui Vasile Căpățână. Al dânsului și al la fel de popularei de-acum Domnica Pascari. Câteva date preliminare despre Albert Ignatenko se cuvin făcute, pentru a familiariza publicul cititor cu „minunile" pe care le face. Pentru că părintele sugestiei și al terapiei prin bioenergie face, realmente, minuni.

Într-o sală de spectacol, cu televiziunea moscovită prezentă, a stins, în mai multe rânduri, lumânări, doar cu privirea, de la 4—5 m distanță! Telespectatorii asistau năimiți. Spectatorii s-au urcat pe scenă. Spectatorii asistau siderați la fenomen. Nu era nici o șmecherie la mijloc; doar ei înconjurau lumânările cu un brâu uman, la 4—5 m distanță. Și totuși, minunea s-a produs și s-a repetat în câteva rânduri. Forța sugestiei? Forța privirii? Americanul, care îndoaie lingurile cu privirea, l-am văzut la televizor. Da, este ceva paranormal.

Profesorul ucrainian Ignatenko are o memorie de-a dreptul prodigioasă. Pe o tablă se înscriu 72 de numere, formate fiecare din 3 cifre. Se ajunge la ordinul sectilioanelor. Dl Ignatenko își aruncă o repede privire peste puzderia de cifre, apoi le memorează întocmai. Ce să mai vorbim? Este în stare să spună cetățeanului la ce număr, la ce cifră s-a gândit! Pătrunde în intimitatea gândirii omului și spune la cine s-a gândit. Când i-a spus unui spectator că „verișoara" sa, Fuma, are culoarea părului așa, culoarea ochilor așa, acesta a rămas ca la dentist. De unde știa „diavolul" ăsta că el se gândea tocmai la verișoara Fuma? Iată că știa.

Nu-i exclus că una dintre cărțile sale de mare circulație să apară în România, la Editura „BIODOVA". Cu acel prilej, Albert Ignatenko a promis „învățăcelului" său Vasile Căpățână, că va veni la București. Pe semne că în primele luni ale anului viitor. Până atunci, să mai dăm câteva din „ciudățeniile" dlui Ignatenko. Cu mâinile sale „fermecate", dânsul poate să oprească acele ceasornicului ori să devieze acul busolei. Prin urmare, forța ce o degajă mâinile sale este mai mare ca forța gravitațională ori forța magnetică ce indică Polul Nord.

Școala lui Albert Ignatenko l-a deschis basarabeanului Vasile Căpățână, nu doar calea sugestiei, ci și a cunoașterii. Vasile Căpățână și Domnica Pascari au fost unii din cei mai silitori „ucenici". De la Victor Kandâba (născut la Cahul) a preluat metoda de învățare a limbilor străine în starea de transă și hipnoză. Și nu numai învățarea limbilor străine (în special engleza și franceza, dar în curând și germana). De la celebra Juna (asta e pronunția corectă) a învățat „pasele Djunei". Atât școala de la Kiev, cât și școala georgiană a Djunei, au la origine, recunoaște dl Căpățână, nu doar perimetrul asiatic, ci Tibetul! Toți recunosc, de fapt, asta.

Discipolul lui Ignatenko, românul Vasile Căpățână

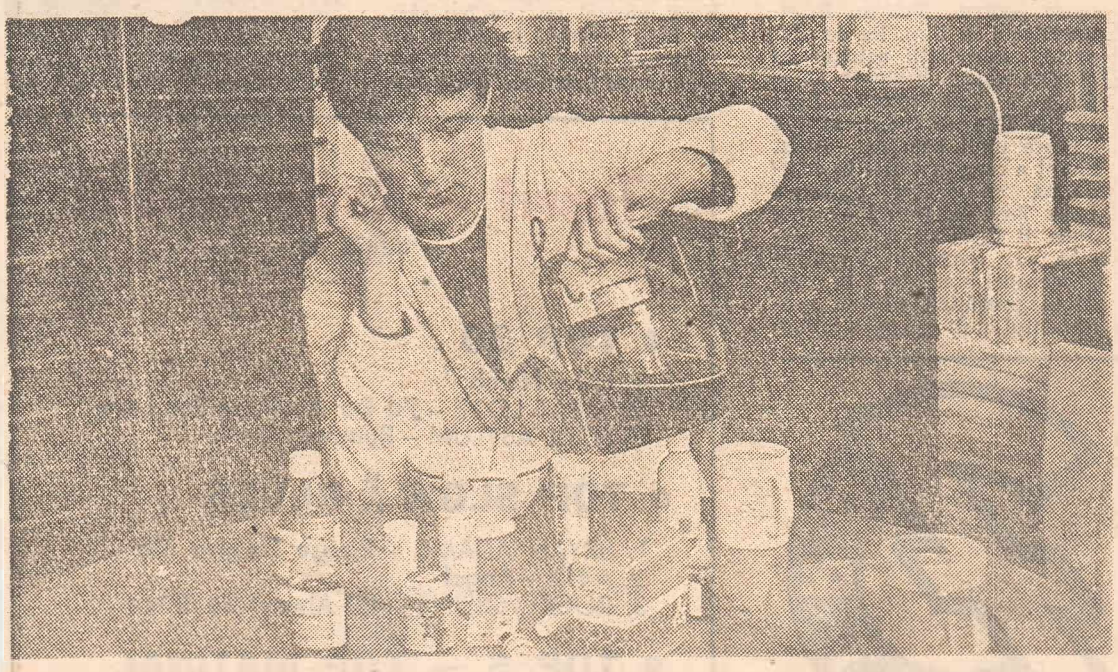
DORIN SĂLĂJAN

De ce a trăit Gholam Hussein 114 ani?

Un țăran iranian din regiunea Saveh a trăit până la vârsta de 114 ani mâncând în special produse lactate și abținându-se de la vizitele medicale, a relatat recent agenția Irna, citată de FRANCE PRESSE. Gholam-Hussein Ferdussi, mort la începutul săptămânii, și-a cultivat pământul timp de aproape un secol, lucrând până în preajma morții. Apropiații săi spun că avea un regim alimentar ușor, mânca mai mult produse lactate, nu a luat în viața lui medicamente și nu s-a dus niciodată la doctor. Cu toate acestea Ferdussi nu a reușit să bată recordul de longevitate al mamei sale, care a trăit 120 de ani. El lasă în urmă un fiu și trei fiice, 23 nepoți, 42 strănepoți și trei stră-strănepoți.

Longevivă din Abhazia care nu posedă acte de identitate dar pretinde că are 120 de ani

Un mare pericol: automedicația

Potrivit unui studiu desășurat în Belgia de 144 medici generaliști pe un eșantion de 1 020 pacienți s-au constatat următoarele: 38 la sută se tratau singuri cu unul sau mai multe medicamente.

Medicii sunt de părere că în 21 la sută din cazuri s-au aplicat tratamente greșite, iar în 40 la sută din cazuri chiar periculoase.

Cum putem preveni cancerul uterin

• *La ultimul congres de ginecologie ținut la Nisa s-a discutat modul cum trebuie tratate leziunile colului uterin pentru a nu se ajunge la cancer*

Toate statisticile făcute de americani, francezi și suedezi demonstrează că tratamentele cunoscute până acum obțin rezultate în proporție de 95 la sută, riscul îmbolnăvirii de cancer fiind cuprins între 0,1 și 0,5 la sută. Aceste eșecuri se datorează tratamentului insuficient sau datorită faptului că nu au fost îndepărtate în totalitate toate leziunile de pe colul uterin.

Cancerul uterin poate apărea la orice vârstă. De câțiva ani însă, **leziunile precanceroase sunt la femeile foarte tinere**, în jur de 20 de ani, ceea ce înainte nu se întâlnea. Aceste leziuni precanceroase apar datorită faptului că femeile și-au schimbat modul de viață: activitate sexuală precoce, viață sexuală cu mai mulți bărbați, tutunul. Femeile care duc o viață normală sexuală nu sunt expuse acestui pericol.

Tratarea leziunilor de pe col se poate face în două feluri: 1. Cauterizarea electrică sau vaporizare cu CO_2 cu laser. 2. Tratamentul chirurgical care constă în extirparea părții afectate din colul uterin sub anestezie.

Este absolut necesar ca medicii generaliști să participe la depistarea femeilor care au leziuni, indicându-le să meargă pentru a face control ginecologic periodic.

Traducere și adaptare de
MARIA ANTONESCU

Leucemie de înaltă tensiune

Copiii care trăiesc în apropierea liniilor de înaltă tensiune sau în apropierea altor surse puternice de câmp electromagnetic prezintă un risc dublu de a face leucemie, afirmă un studiu realizat în colaborare de specialiști danezi, finlandezi și suedezi. Anders Ahlborn, de la Institutul de medicină din Stockholm, a coroborat rezultatele a trei studii independente făcute în Danemarca, Finlanda și Suedia și a ajuns la concluzia că expunerea la câmpul electromagnetic poate fi legată de apariția la copii a leucemiei și a altor forme de cancer. Cercetătorii nu cunosc încă mecanismul care declanșează boala dar susțin că efectele nu pot fi puse la îndoială.

2 UNLIMITED:

Cel mai greu ne-a fost în Statele Unite

Ray şi Anita nu-şi dezmint titulatura comună şi după toate evidenţele nici o fiinţă bipedă n-a rămas insensibilă la ritmul hiturilor lor imparabile. Ni se pregăteşte un nou single Maximum Overdrive, plin de aceeaşi forţă, cu care cei doi dezlănţuiţi par hotărâţi să dea gata muritorii acestei planete. Pe când oare o provocare extraterestră ?

7 EXTRA : Ce vi s-a mai întâmplat în ultimele luni ?

Ray : În vara asta, am fost în Statele Unite. Am dat 38 de show-uri în 6 săptămâni înainte de a ne lua o vacanţă de 20 de zile. Eu am fost în Spania şi Anita a profitat de ocazie pentru a se întoarce la Amsterdam să-şi vadă familia. Apoi, timp de o lună am efectuat un turneu în Extremul Orient : Hong Kong, China, Singapore, Coreea, Japonia, Thailanda, Filipine, Indonezia...

Anita : Trebuie să ţinem în continuare o cadenţă infernală : în general avem trei zile libere pe lună.

— Şi vacanţele cum vi le, petreceţi ?

Ray : Fără obligaţii, fără program şi fără telefon. Cu petreceri în fiecare seară, cu mâncare bună, cu băutură bună, pe scurt cu maximum de profit în ceea ce priveşte distracţia.

— Ray, tu ai capul aproape ras şi cu inscripţii bizare în afara creştetului. Ce semnifică asta ?

— Am înfăţişarea asta ciudată pentru că acum două zile am fost la Londra să turnăm clipul video pentru noul nostru single Maximum Overdrive. Pentru fiecare clip, îmi rad părul diferit pentru a crea efecte vizuale. Poate părea puţin complicat dar ceea ce se vede acum în capul meu mi-a luat numai o oră.

— Există vreo ţară pe lume unde să nu fiţi cunoscuţi ?

Anita : Fără îndoială, dar nu sunt multe... De fapt, cel mai greu ne-a fost în Statele Unite, până am obţinut o notorietate serioasă. Lumea cunoştea piesele noastre dar Twilight Zone, care a fost cel mai bine cotat titlu al nostru acolo, n-a obţinut decât locul 42 în Billboard, de exemplu. Am luptat din greu să penetrăm pe piaţa americană.

— Concret, ce credeţi că ar trebui făcut pentru a deveni number one în State ?

Anita : Probabil că nu vom putea ajunge niciodată... Sau poate că ar trebui să scoatem un single rock !

— Vă gândiţi deja la un nou album ?

Ray : Da, va trebui să ne apucăm de lucru la sfârşitul anului ca să poată fi gata la sfârşitul verii următoare. Va fi bineînţeles tot muzică de dans, chiar dacă vom încerca ceva nou pentru un titlu sau altul.

— Succesul v-a permis o destindere financiară. La ce vă folosiţi veniturile ?

Anita : Problema e că n-avem timp să cheltuim ceea ce câştigăm ! Dacă o facem, achiziţionăm costume pentru scenă. Mi-ar plăcea să-mi cumpăr o casă, dar când să mă duc să-mi aleg una ? Deocamdată, singura nebunie pe care mi-am satisfăcut-o a fost să-mi cumpăr o maşină.

— Şi cum decurge relaţia voastră cu fanii ?

Ray : Sunt foarte importanţi pentru noi. Lor le datorăm faptul că am ajuns unde ne aflăm acum. Fără ei n-am fi obţinut acest statut.

— Cu un asemenea succes cum poate cineva să rămână cu picioarele pe pământ ?

Ray : Odată cu timpul, am descoperit şi învăţat o mulţime de lucruri, dar cred că în ciuda acestui lucru am rămas aceiaşi. Ne ajutăm unul pe celălalt să ne păstrăm lucizi. În fond suntem ca toţi ceilalţi, numai că facem un job puţin diferit. Când eram adolescent, vedeam starurile la TV şi îi consideram zei, dar azi, aflându-mă în ipostaza lor, îmi dau seama că mă înşelam.

— Sincer, niciodată nu v-aţi detaşat de restul spunându-vă : Acum suntem cei mai buni ?

Ray : Nu, niciodată !

Anita : Mincinosule ! (râde)

Ray : Ei bine, uite recunosc că am zis într-o zi că suntem cei mai buni ca vânzări în lume în materie de dance music. Dar nu e cazul să intre nimeni în panică, nu mi s-a urcat la cap din atâta lucru.

— Ce înseamnă în cifre 2 UNLIMITED ?

Anita : 3 milioane de albume vândute în aproximativ 18 ţări, turnee în 25 de ţări, graţie acestui lucru se poate spune că în doi sau trei ani am reuşit să parcurgem aproape toată planeta, ceea ce e fantastic.

— Înainte ai lucrat într-un birou de poliţie, nu-i aşa ?

Anita : Da, în administraţie ! Şi cu mâna pe inimă afirm că prefer să fac parte din 2 UNLIMITED. Să umpli hârtii zilnic ocupându-te de staţionări interzise nu era prea distractiv !

— Vorbind de concerte, nu s-ar zice că evoluaţi rău...

Ray : Adevărul e că trebuie să concertăm în săli din ce în ce mai mari. Pentru moment dăm show-uri în faţa unui număr de 10 000 spectatori. Să dai reprezentaţii în cluburi ar fi o chestie grozavă, numai că să poţi întâlni un procent cât mai mare din publicul tău. În viitor dăm show-uri de proporţii în oraşele cele mai importante.

— Cum vă imaginaţi în cinci ani de-acum încolo ?

Ray : Dificil de spus. Dacă publicul ne va susţine vom fi în continuare 2 UNLIMITED, dacă nu, eu voi deveni producător sau cel puţin voi deschide o discotecă.

— Nu e un efort să păstraţi o relaţie perfectă între voi ?

Anita : Ne înţelegem ca şi cum am fi frate şi soră. Suntem mai tot timpul împreună de doi ani. Dacă nu ne-am fi înţeles, grupul ar fi fost mort de mult. Bineînţeles ne mai ciondănim din când în când, dar mi se pare firesc, nu ? Disputele noastre sînt generate de obicei de părerile diferite în legătură cu derularea show-urilor.

Ray : Ne cunoaştem într-adevăr pe dinafară şi suntem foarte prudenţi. Ştim că succesul se poate pierde de la o zi la alta şi... avem grijă !

FLASH — CONTACT

● În culmea gloriei cu albumul **Serenity**, din care sunt extrase două titluri de succes, Tania şi Jay, vocile şi totodată zâmbetele grupului CULTURE BEAT, l-au întâlnit în septembrie în Germania pe însuşi King of Pop, Michael Jackson. Dar din sâmbăta de 6 noiembrie cei doi au rămas orfani... **Torsten Fenslau**, creatorul şi creierul de la Culture Beat, a suferit un accident rutier mortal. Producătorul german se întorcea acasă, după o seară petrecută într-un night-club, împreună cu logodnica sa, când Mercedesul pe care îl conducea a derapat pe drumul umed. Expulzat din maşină, Torsten a sucombat din cauza traumatismelor multiple la spitalul din Darmstadt la 6 dimineaţa, în timp ce însoţitoarea s-a ales cu răni uşoare. Avea 29 de ani... Ce se va alege acum oare de Culture Beat ? Să le urăm mult noroc.

● **Lyle Lovett** pregăteşte un nou album în care doreşte neapărat să se audă şi tandra sa jumătate, a cărei voce o găseşte foarte drăguţă. Pentru moment însă Julia Roberts preferă camerele de filmare pentru Pelican Brief, următorul ei film. Pe de altă parte, apropiaţii actriţei au aflat o veste excelentă chiar din gura ei : la sfârşitul lunii aprilie 1994 ar trebui să dea naştere unui bebeluş. Acest anunţ a creat agitaţie în echipa de costumieri pentru I Love Trouble, filmul pe care Julia îl turnează acum : sarcina va impune „lărgirea" garderobei star-ului ! În vederea pregătirii pentru evenimentul mult aşteptat, viitoarea mămică e decisă să urmeze o cură de sănătate: apa şi preparatele vegetariene vor intra în meniu ca şi un concediu de maternitate de 6 luni, imediat ce va termina de lucrat I Love Trouble.

● **Dave Pirner**, solistul de la mult apreciatul grup **SOUL ASYLUM**, cel puţin de când ne încântă cu Runaway Train, e „acuzat" de prietena sa Winona Ryder cum că ar fi prea grunge. Ea apreciază faptul că Dave se pune la costum în momentul când iau parte împreună la o mondenitate sau alta. Numai că supliciul e îndurat pentru scurtă vreme, căci ţinuta de gală e schimbată imediat cu cea hai- să-i spunem lejeră. În afară de faptul că Dave se simte ca un idiot pus la patru ace, după propria declaraţie, se mai teme şi de faptul că fanii văzându-l aşa s-ar putea să-l abandoneze cu grup cu tot. Winona ar trebui să aprecieze renunţarea la vestimentaţia credo chiar şi temporară !

Topuri — Radio Contact

– ediţia 48 –

● TOP 30

1. U 2 – **Numb**
2. MEAT LOAF – **I'd Do Anything For Love**
3. SOUL ASYLUM – **Runaway Train**

● TOP SLOW & BLUES

1. BRYAN ADAMS – **Please Forgive Me**
2. A-HA – **Angel**
3. ROCK VOISINE – **I'll Always Be There**

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. NICK KERSHAW – **The Riddle**
2. FM – **Closer To Heaven**
3. ARMY OF LOVERS – **I Am**

radio CONTACT FM 96,1 MHz

7 EXTRA

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Pagină realizată de DOINA ENE

in München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu,

redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă"

Consens Becker — Țiriac?

Da, așa se pare că va fi în urma declarați- noului impresar al capriciosului campion man, avocatul münchenez **Axel Mayer elden.** Într-un interviu acordat publicației rn, managerul celui mai mare turneu de is din lume, — e vorba de **Compaq Grand-m** care se desfășoară în această săptămână sala olimpică din München, — dr. Axel yer Woelden a spus că Becker „îl va despă-i" pe Țiriac, cu o sumă pe care nu o poate încă publicității. Din culise se aude că ar fi ba de 15 milioane de mărci, cu toate că eu t convins că managerul român poate cere a mai mult având în vedere contractele cu ker dar și cu sponsorii lui, în general noua ipă Axel-Boris dorind rezolvarea rapidă a arului managerului român.

Trecerea în rezervă" a fostului davis-cup- n surprinde oarecum pe observatorii scenei rtive din Germania, deoarece triplul cam- n de la Wimbledon a ajuns azi unde era în ioada Țiriac. Adică în postura de elev cu- te al unui profesor atotștiutor, imagine ce a fost concretizată de avocatul münchenez, e a anunțat că în viața lui Becker trebuie lementate anumite relații, la fel după cum ătorul în cauză urmează să-și redefinească ile pentru 1994, în care prezența unui an- r este absolut obligatorie, la fel după cum come-back în echipa de Cupa Davis pare ce în ce mai probabil. Nimic altceva, în d, față de „rețeta" prescrisă de Țiriac, ale ui sfaturi au fost interpretate de Becker, și de alții din grupul său, ca un fel „de estec" în viața personală sau o „stîrbire a sonalității" tânărului aflat pe drumul ma- zării, aspect ce decurge și din mentalitatea mană despre educație, de a acorda tinerilor țiul necesar în vederea unei dezvoltări pe e proprii. Greu de crezut că se poate rea- așa ceva în viață și mai ales în sport, unde erința celor mai în vârstă reprezintă fac- l decisiv în dezvoltarea unui om sau a tenisman. Fată că orice om cu o viziune despre „business", — iar Mayer Woelden considerat un „tigru" în lumea tenisului și nților, el stând la pândă precum fiarele ci când în joc sunt bani, — nu face altceva să-l determine pe Becker în regăsirea rit- ui anilor trecuți, cu succese și premii, ritm rupt prin actuala legătură cu viitoarea lui **Barbara Feltus**, care, spre deosebire de **ea Stich**, nevasta lui **Michael Stich**, nr. 2 dial, l-a îndepărtat de tenis în loc să-l ă" pe scena sportului alb.

enisul german a rămas un subiect intere- pentru reprezentanții mass-mediei interna- ale și prin finala Cupei Davis 1993 de la seldorf între echipa gazdelor condusă de Michael Stich și formația Australiei. Iarăși apar numele lui Țiriac și Mayer-Woelden, între cele două „eminențe cenușii" având loc o rivalitate pe toate planurile, deoarece românul este consilierul bogatei federații germane, în timp ce münchenezul a criticat vehement modul în care își desfășoară activitatea forul de specialitate, poate și în ideea de „a pune el mâna și pe acest ciolan federal extrem de scump". Trebuie să menționez, în acest context, că modul de organizare al finalei de la Düsseldorf a fost ireproșabil, aici fantezia lui Țiriac atingând dimensiuni greu de imaginat chiar și pentru un expert în ale tenisului. Locul de desfășurare a fost ales într-o sală a complexului unde se organizează expozițiile internaționale din domeniul economic, un fel de pavilion de la Casa Scânteii, aici fiind construite într-o săptămână tribune de metal pentru 10 000 de spectatori, ce au necesitat circa 800 de tone de fier, terenul de joc fiind acoperit cu zgură, pentru care „s-au cărat" peste 500 de kg de zgură. Dar performanțele consilierului Țiriac nu par a fi în acest domeniu, cu toate că reprezintă o premieră mondială, ci la capitolul financiar, în care federația germană va înregistra o cifră de afaceri de 7 milioane de mărci, ce va aduce un câștig de 2,5 milioane. Se pare că se va înregistra un nou record de încasări după München 1985 sau Stuttgart 1989, ambele finale de Cupa Davis cu Suedia, acum trei ani Țiriac stabilind 5,5 milioane de mărci cifră de afaceri, din care au rămas 2,3 milioane câștig, el rezervându-și 20 la sută din această sumă, restul intrând în casieria forului de specialitate. Auzind aceste sume foarte ridicate, sigur că există tentația sau invidia unor oficiali de a pune sub semnul întrebării activitatea lui Țiriac, între el și federație neexistând un contract ci numai cuvântul de onoare, aspect fără discuție ce a supărat și mai mult pe unii nemți din conducerea federației landurilor, care cer îndepărtarea românului din afacerile tenisului german. Dar cum Țiriac „își face treaba excelent ca întotdeauna" — am citat declarația lui de la Düsseldorf, vom asista în continuare la o dispută interesantă cu managerii germani, din rândul cărora avocatul Mayer Woelden dorește să „pună mâna pe tot ce se mișcă în tenisul de aici, el având în mânecă asul de treflă reprezentat prin Boris Becker". Deci, morala : „cine îl are pe Becker, deține și puterea", după cum deviza „nu ne vindem țara" pare să fi fost rapid importată de nemți, de la români. Iar noi ne plângeam că nu aveam ce exporta Germaniei.

● **În finala Cupei Davis : GERMANIA — AUSTRALIA 4—1.**

ALAIN PROST JUNIOR LA ORIZONT!

Pentru că la mijlocul lunii decembrie va participa la un concurs Grand Prix, de formula 1, la Bercy, în Franța Alain Prost se antrenează pe un circuit din sudul Franței.

Ar fi trebuit să rămână pe pistă o oră, dar la sfârșitul zilei el se afla tot acolo. A petrecut ore de intense emoții alături de fiul său, Sacha, 3 ani, dându-i o primă lecție de pilotaj. Emoțiile s-au datorat și faptului că se împlinesc exact 20 de ani de când a cucerit primii lauri : titlul de campion al Franței și Europei, la karting juniori.

PARALELE INEGALE

Vin cubanezii !

Una dintre cele mai „ortodoxe" țări comuniste, Cuba, a renunțat, în ultima vreme, la intransigență, se poate spune chiar că intenționează să liberalizeze societatea. Primul semn concret vine din sfera sportului, șapte atleți, în frunte cu **Javier Sotomayor,** recordmanul lumii la săritura în înălțime, primind aprobarea să concureze anul viitor pentru un club spaniol, ca profesioniști. Evident, ne putem aștepta la un veritabil exod, cei mai vizați fiind, firesc, boxerii. Dealtfel, săptămâna viitoare va pleca spre Havana Lou Duva, antrenor al campionului mondial profesionist **Pernell Whitaker** și tatăl lui Dan Duva, celebrul promotor. Cel mai vizat este campionul olimpic al supergreilor, **Felix Savon,** dar și alți pugiliști cubanezi vor fi tentați să devină „pro" la vecinii americani. În aceste condiții, toți specialiștii sunt de acord că, în câțiva ani, ierarhiile vor fi bulversate, știută fiind valoarea pugiliștilor insulari, talentul lor nativ. Deși diferența dintre pugilatul amator și cel profesionist este notabilă, trecerea de la 3 reprize la 12 făcându-se cu oarecare dificultate, câteva exemple demonstrează că timpul pentru acomodare va fi scurt. Astfel, reușind să fugă la Miami, **Jorge Luis Gonzalez** a devenit unul dintre cei mai buni grei din SUA, înregistrând 17 victorii din tot atâtea meciuri profesioniste, dintre care 16 înainte de limită. Ca amator, Gonzalez a avut ghinionul să-și rateze întrucâtva cariera, datorită boicotului cubanez la Olimpiadele din 1984 și 1988. În schimb, alți boxeri de origine cubaneză, care „au ales libertatea" mai devreme, au ajuns chiar campioni mondiali „pro" : **Kid Chocolate, Kid Gavilan, Jose Napoles** și **Luis Rodriguez.**

Dar și alte sporturi americane au beneficiat de „fuga" unor supuși ai lui Fidel Castro, între care s-au remarcat jucătorii de baseball **Rene Arocha** și **Reynaldo Ordonez,** ultimul rămas anul trecut, după Universiada de la Buffalo.

Pe de altă parte, dacă în privința atleților stabiliți în Spania problema prezenței la Jocurile Olimpice de la Atlanta, din 1996, nu se pune, exodul masiv de boxeri va afecta reprezentativa Cubei la această competiție. Aceasta ar fi principala dificultate în „a convinge" autoritățile de la Havana. Deși, se apreciază, greutățile financiare ale regimului Castro vor sfârși prin a îndepărta intransigența.

TEODORA OPREA ■

ngă Cercul Polar

HANDBALISTELE NU S-AU „BRONZAT"!

perioada 24 noiembrie — cembrie, 12 localități din fiordurilor" au găzduit cerile celei de-a **10-a e- a Campionatului Mondial andbal feminin,** reunind ațiuni. Repartizată în gru- reliminară C, formația ânței a avut o comporta- scilantă de la un meci la și mai ales de la o re- la alta. După „încălzi- cu **Angola** (26-16), a ur- „dușul rece" cu **Suedia** 0) — fetele noastre înscri- doar 5 goluri în partea ua a jocului ! — și, în fi- nai aproape de valoarea ărată a posibilităților lor, cu **Germania.** Promo- în grupa semifinală CD uri de Suedia și Germania, tafele cu acestea con- în continuare) „tricolore- u întâlnit **Austria** (având mponență trei romance !), dă în care au cedat cu (după 9-9 la pauză) Vic- reconfortantă, în schimb, ra echipei unite a **Cehiei ovaciei** (25-21) și „un ga- de sănătate" cu **S.U.A.** 5). Elevele antrenorilor **rghe Sbora** și **Tiberius Milea** (nu întotdeauna foarte inspirați în alcătuirea „sapte- lui" din teren) au ajuns astfel să susțină „finala mică" în compania reprezentativei țării gazdă. Evoluând în fața a circa 11.000 de spectatori ce-și încurajau frenetic favoritele, româncele au început neașteptat de timid: 0-4, 2-7 (min. 13), dar cu o revenire până la pauză (9-11). La reluare, manifestând aceleași greșeli în apărare și irosind numeroase acțiuni de atac (inclusiv trei aruncări de la 7 m !), norvegiencele se desprind la 15-10 și 20-16. În final, forțăm egalarea, însă nu reușim decât 19-20 și medaliile de bronz le scăpăm printre degete...

În „finala mare", **Germania** (învinsă noastră din seria preliminară !) a depășit **Danemarca** (de asemenea, întrecută de Norvegia cu 28-23) : 22-21 (după prelungiri). **Clasament final** : 1. Germania — campioană mondială (organizatoarea turneului final al C.E., 17-25 septembrie 1994), 2. Danemarca, 3. Norvegia, 4. România, 5. Rusia, 6. Suedia, 7. Ungaria, 8. Austria, 9. R.S.C. etc.

Un rezultat onorabil care, după „aurul" de la C.M. 1962 și „argintul" la C.M. 1973, reprezintă cea mai bună performanță din ultimii 20 de ani, confirmând saltul valoric făcut de handbalul feminin românesc prin această generație de excepție (locul 5 în 1986 și locul 7 în 1990 al ierarhiei mondiale). Rămânem însă cu convingerea că se putea realiza mai mult și că nu am valorificat cum trebuie această șansă. Poate că s-a „tras" prea mult de Mariana Târcă și îndeosebi de Lidia Drăgănescu, jucătoare care nu au dat randamentul scontat. În schimb, o evoluție aproape constant bună au avut Vali Cozma și Marilena Doiciu; de asemenea — din păcate prea puțin folosite — Sorina Lefter, Nicoleta Câțu și Lenuța Borș. Totodată, portărița Mihaela Ciobanu și extrema Florica Ivan sunt câștiguri certe pentru prima reprezentativă. Oricum, le adresăm felicitări și mulțumiri tuturor !

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Vă înțelegem

Cu mâna pe cord vă spunem, dragi cititori : vă înțelegem că nu prea pricepeți nimic, luându-vă numai după ziare. Mai ales când citiți mai multe. Păi, ce să înțelegi, de pildă, din exemplul de mai jos. Se știe, de-acum, de eliminarea stelistului Vlădoiu (Jean pentru amici) pentru lovirea sport-studențistului Vochin. Ei bine, ia să vedem noi ce părere au șefii lui Vlădoiu, noul client al Cărții recordurilor (eliminare în primul minut de joc, nu-i de colea !) ? Al mai mare șef al numitului, Ion Alexandrescu, în speță, I.A. zice în „Sportul roșu" : „Vlădoiu e un nesăbuit". Aha, îl condamnă ! Ba nu, că în „Bulina albastră" iată peste ce declarație a aceluiași dăm : „Noi nu avem nimic ce să-i reproșăm lui Vlădoiu". Am apelat, deci, la sursele noastre cele mai demne de încredere și am aflat că, de fapt, dl Ion Alexandrescu n-a spus nimic, are laringită, ba mai e și plecat la Caracal să vadă cele 7 minuni ale orașului.

Puține, da' fixe

Confratele Geo Raețchi, de la „Sportul românesc", n-are idei multe, dar le are fixe. Cum ar fi, de-o pildă, când scrie de vreun succes al rugbyștilor englezi. Domnule, nu-i victorie a celor care au ca emblemă trandafirul să nu bage tare încă din titlu cum că rozele sunt cele mai ce. Chiar acum o săptămână, după înfrângerea Noii Zeelande la Londra, iacă titlu : „Trandafirii înfloresc și-n plină iarnă !", o variantă puțin modificată a unui titlu de mai an, când fiii Albionului făceau legea în Turneul celor 5 națiuni. Între astă fixă și faptul că numitul gazetar afișează în biroul 'mnealui poza zâmbărețului nostru prezident (care tot cu trandafirii se mândrește) nu-i, desigur, nici o legătură...

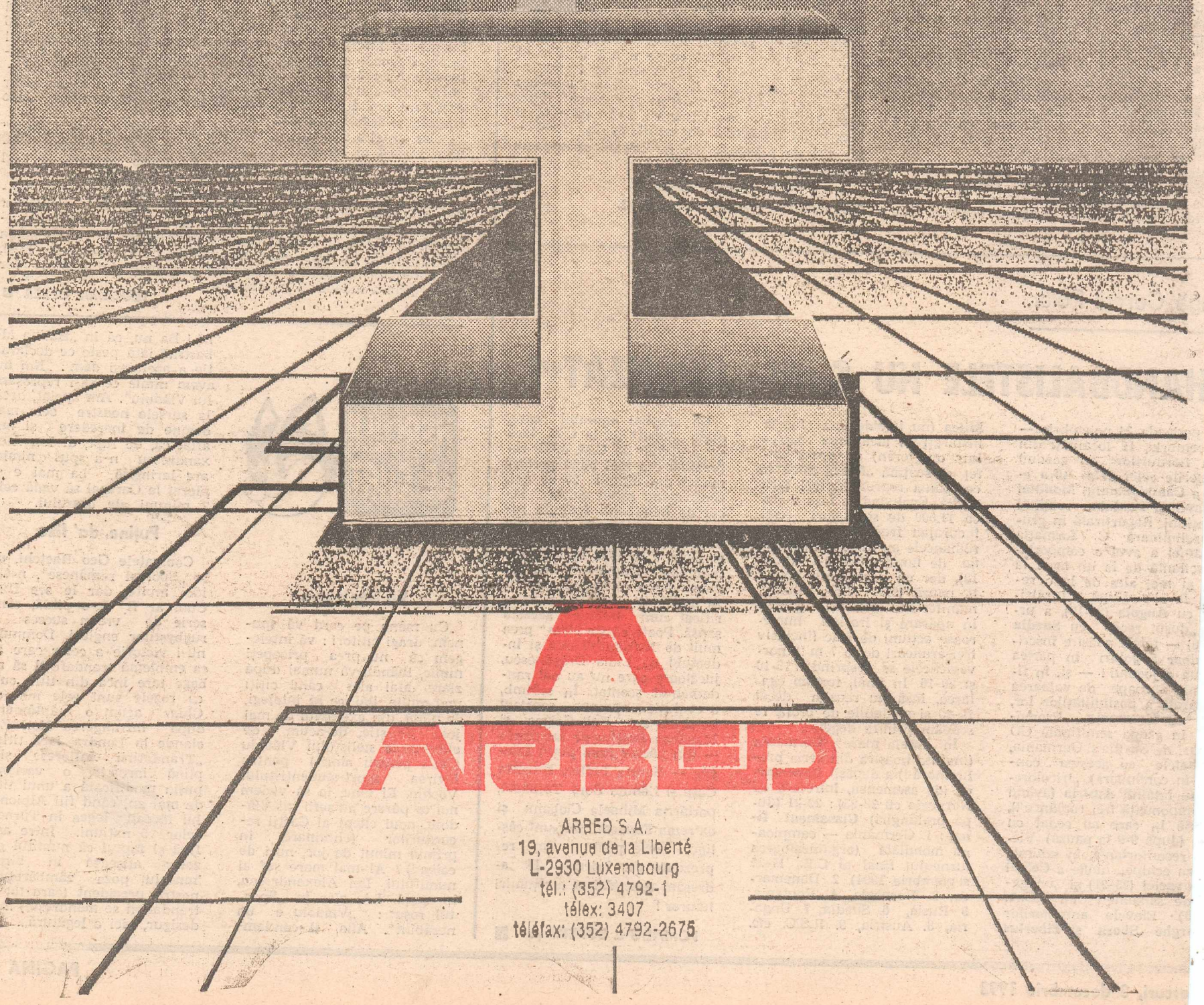
APPUYEZ-VOUS

SUR DU SOLIDE !

Constituée en 1882, ARBED S.A. Luxembourg est la société mère d'un groupe international - le Groupe ARBED - composé de 10 secteurs d'activité et occupant 49.000 personnes dans le monde entier. Le chiffre d'affaires du groupe atteint LUF 190 milliards (USD 5,5 milliards) en moyenne annuelle. Avec une capacité de production de 8 millions de tonnes d'acier par an, le groupe ARBED est le 6ème producteur sidérurgique en Europe et figure à la 15ème place sur la liste mondiale de l'Institut International du Fer et de l'Acier. Il occupe une position de «leader» sur le marché des poutrelles d'acier et des palplanches. Par sa filiale SIDMAR, en Belgique, il compte parmi les producteurs de tôles les plus performants d'Europe.

ARBED est le troisième producteur mondial de steelcord, et, par l'intermédiaire du groupe affilié Belgo-Mineira, au Brésil, le premier producteur de tréfilés du continent américain. Il est le seul producteur de tôles fines en acier inoxydable du Bénélux. Avec son partenaire japonais, Furukawa Electric, il figure à la troisième place des producteurs mondiaux de feuilles de cuivre extra minces.

Le réseau de vente, de négoce et de trading compte une cinquantaine de points d'appui dans le monde entier.
Depuis sa création, ARBED est le plus important groupe industriel au Grand-Duché de Luxembourg où il emploie plus de 12.500 personnes et contribue pour 10% à la formation du produit intérieur brut.

ARBED

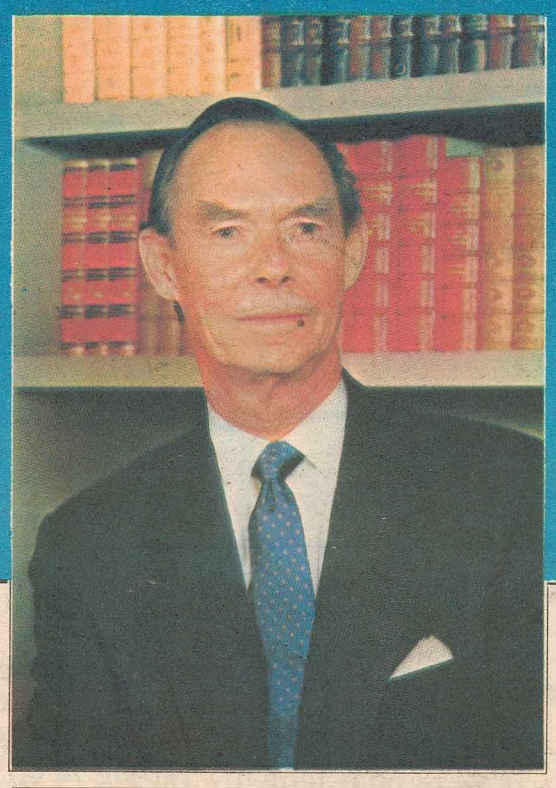
ARBED S.A.
19, avenue de la Liberté
L-2930 Luxembourg
tél.: (352) 4792-1
télex: 3407
téléfax: (352) 4792-2675

„Mir wölle bleiwe wat mir sin“

MARELE DUCAT

„Vrem să rămânem ceea ce suntem“

Alteța Sa Regală
Marele Duce Jean de Luxemburg

Marea artă de a fi mic

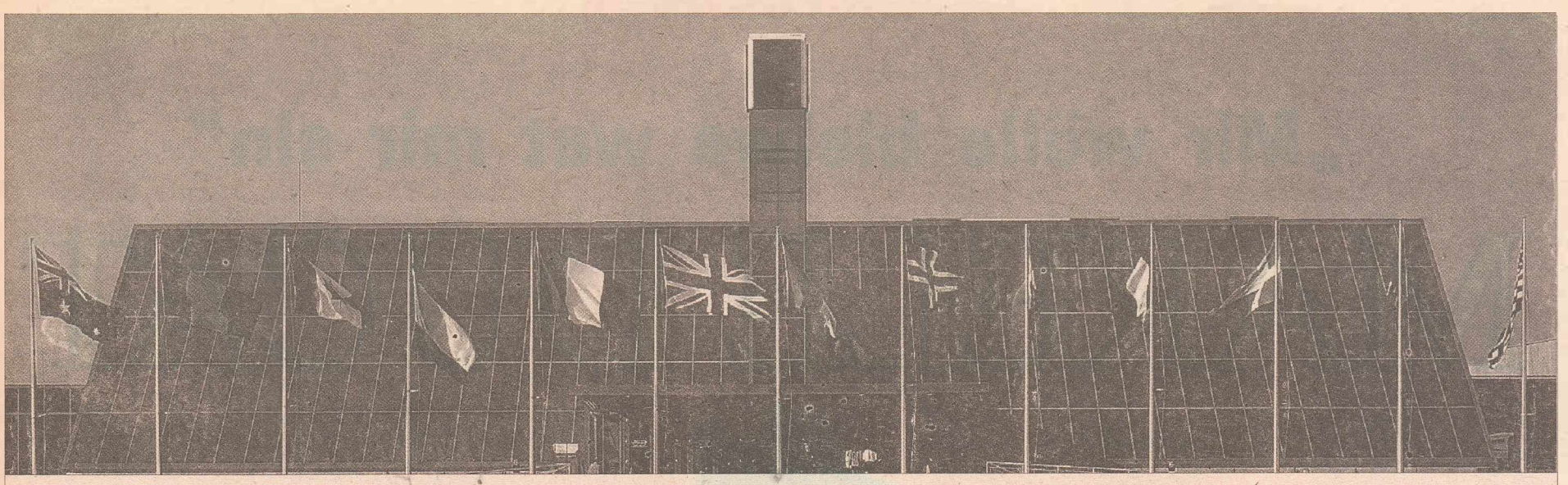
Vrem să rămânem ceea ce suntem - iată o deviză care ar părea orgolioasă dacă n-ar avea o deplină acoperire în fapte!e și vorbele locuitorilor Marelui Ducat de Luxemburg, cel mai mic stat al Comunității Europene, fiindcă de ce ar renunța ei la eroismul, dârzenia, spiritul de jertfă care le-a păstrat prin secole ființa națională, în ciuda tuturor vitregiilor abătute asupra lor ? De ce n-ar mai fi ei buni gospodari, harnici, capabili să trudească din zori și până noaptea, din moment ce toate acestea i-au ajutat să ajungă la unul din cele mai invidiate standarde de viață de pe continent ? Și de ce n-ar mai ocroti, ca pe un bun de preț, deschiderea lor spre lume, de la care au primit cu chibzuință tot ce le sprijină puterea de azi și viitoare ?

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

AZI: **LUXEMBURG**

- ❑ GERMANIA
- ■ FRANȚA
- ■ MAREA BRITANIE
- ■ ITALIA
- ■ OLANDA
- ❑ SPANIA
- ❑ BELGIA
- ❑ DANEMARCA
- ❑ IRLANDA
- ❑ PORTUGALIA
- ■ LUXEMBURG
- ❑ GRECIA

COMUNITATEA EUROPEANĂ
COMUNAUTE EUROPEENNE

Votre point de mire à Luxembourg:
Le nouveau Centre d'Expositions et de Conférences

Pôle d'attraction européen au
rayonnement mondial,
Luxembourg est devenu une plate-forme
idéale pour les échanges
internationaux.
C'est ici que le nouveau Centre d'Expositions
et de Conférences vous offre
une infrastructure moderne, spacieuse et
modulaire pour l'organisation efficace
de vos salons, réunions,
séminaires et congrès.

Société des Foires Internationales de Luxembourg S.A.
L-2088 Luxembourg

Tel: (352)4399-1 Fax: (352)4399-315 Telex: 2259 foire lu

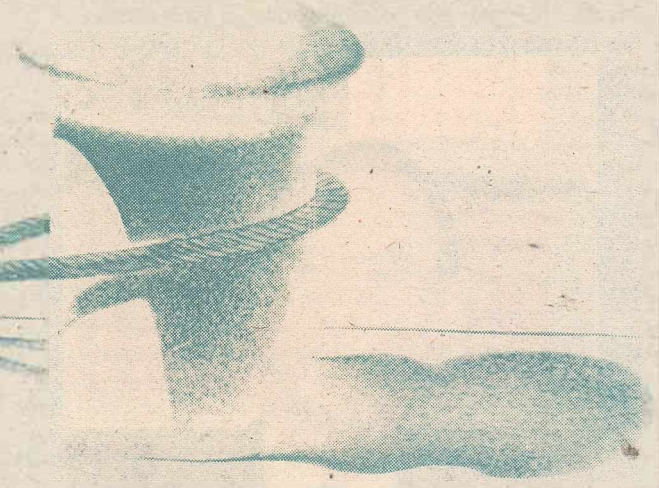
UNION DES FOIRES INTERNATIONALES

febelux

Le Port de Mertert

**Porte d'accès du Luxembourg aux océans,
situé au coeur du réseau de transport européen,
le Port de Mertert vous offre**

- **1600 m de quais équipés avec aires de stockage afférentes**
- **des installations de manutention modernes**
- **un quai pétrolier avec installations de stockage**
- **une gamme complète de services portuaires**
- **un accès simultané à la voie fluviale, au réseau routier et à la voie ferrée, avantage que nul autre site luxembourgeois ne peut vous offrir**

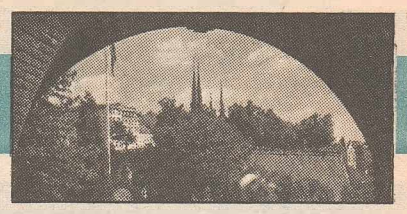
Société de Port Fluvial de Mertert S.A.
Direction du Port
L - 6688 Mertert
Tél. 7 44 64 Téléfax 74 88 13

Luxport S.A.
Société de manutention portuaire
Case postale 7 - L- 6601 Wasserbillig
Tél. 742 01 - Télex 23 63 maport lu - Téléfax 74 85 12

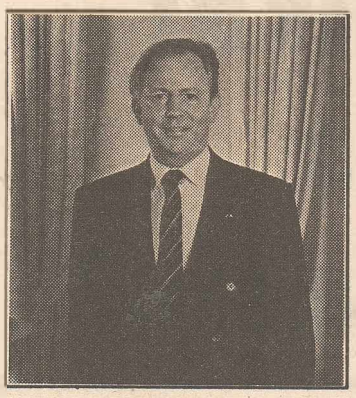
LUXPORT

Tanklux S.A.

Tanklux S.A.
Transbordement, stockage et transport de produits pétroliers - L -6688 Mertert
Tél. 745 81 - 746 81 - Télex 13 55 botank lu - Téléfax 74 90 35

„Noi avem pace socială"

Dl Jacques Santer s-a născut în 1937 la Wasserbillig, este căsătorit şi are 2 băieţi. A făcut studii de drept şi economico- financiare în cadrul Institutului de Studii Politice.

În 1972 este numit Secretar de Stat al Afacerilor Externe şi Culturale. În 1984 dl Santer devine prim-ministru. Pe plan internaţional a fost preşedinte în exerciţiu al Consiliului European al ţărilor membre ale Comunităţii Europene, preşedinte al Consiliului European de la Luxemburg care a negociat încheierea tratatului uniunii europene. A primit titlul de doctor „honoris causa" al mai multor universităţi, deţinătorul premiului Robert Schumann şi, din 1989, Guvernatorul Fondului Monetar Internaţional.

Actualmente este prim-ministru, ministrul trezoreriei şi ministrul afacerilor culturale.

Preşedintele Guvernului este dl Jacques Santer, membru al Partidului Creştin-Social. Totodată, este ministrul trezoreriei şi ministru al afacerilor culturale.

– Domnule prim ministru, vă rugăm ca în primul rând să ne vorbiţi puţin despre relaţiile dintre România şi Luxemburg.

– Trebuie să spun că, din 1989, relaţiile dintre ţara noastră şi România sunt destul de continue şi mă felicit pentru dezvoltarea şi consolidarea relaţiilor bilaterale. Bineînţeles, noi vedem România şi în cadrul relaţiilor multilaterale, în cadrul organizaţiilor internaţionale. România face parte din ţările francofone. Deci, noi împărtăşim, într-un sens, aceeaşi cultură şi chiar dacă limba este diferită, noi împărtăşim aceleaşi bunuri culturale şi avem rădăcini comune, deci trebuie să impulsionăm relaţiile dintre ţările noastre.

– Este greu să fii prim-ministru în această perioadă?

– Da, trebuie să spun că trăim într-o lume în plină mutaţie. În primul rând, noi suntem aşezaţi aici, în centrul Comunităţii Europene, care acum este pe cale de a face o mutaţie spre o Uniune Europeană, o unitate politică europeană, cu angajamentul de a face într-o a doua fază o uniune economico-monetară, prin realizarea unei mari pieţe interne, dar aceasta în ambianţa unui mediu economic internaţional destul de întunecat, aş spune destul de nefavorabil. Deci, în cadrul Comunităţii Europene avem problemele noastre interne, dar, pe de altă parte trebuie să fim solidari şi cu ţările din afara comunităţii, căci noi aşa vedem Comunitatea, ca pe o uniune deschisă spre lume, spre Europa, spre celelalte ţări care nu sunt încă membre ale Comunităţii Europene.

– Aveţi în acest moment o problemă importantă pe care trebuie să o rezolvaţi?

– Noi suntem, după cum ştiţi, o ţară mică, cel mai mic partener al Comunităţii Europene şi o ţară ca a noastră, tocmai pentru că este mică, trebuie să practice paşi mari. Adică trebuie să poziţionăm ţara noastră în această Europă care se sudează, care devine din ce în ce mai unită, şi în care trebuie să fii atent ca identitatea proprie fiecărei ţări să fie păstrată în cadrul acestei unificări europene. În prezent, pe plan economic, trebuie să facem faţă crizei siderurgiei, crizei economice în general şi, dacă am depăşit-o, poate mai bine decât vecinii noştri, aceasta s-a făcut mulţumită sacrificiilor consimţite ale populaţiei.

– Care este sprijinul dumneavoastră principal în munca de prim ministru?

– În măsura în care te simţi susţinut de alegători, asta îţi dă forţa de a continua, de a dezvolta acţiunea politică.

– Care sunt relaţiile dumneavoastră cu opoziţia?

– Trebuie să spun că relaţiile sunt relativ bune. Într-un sistem democratic e nevoie de o opoziţie puternică. Noi avem aici întotdeauna guverne de coaliţie şi deci nu avem acea polarizare politică existentă în ţările din jurul nostru, fie că este vorba de Germania, de Franţa sau de Marea Britanie.

– Mi s-a spus că treceţi uneori pe stradă şi oamenii vă pot aborda pentru a vă spune problemele lor.

– Nu am serviciu de securitate, înainte era, dar am renunţat, pentru că am constatat că dacă se doreşte atacarea cuiva, se reuşeşte; până în prezent, mulţumesc lui Dumnezeu, să bat în lemn, la Luxemburg te poţi plimba în piaţă şi printre oameni ca să ai un contact direct, să simţi pulsul poporului tău, să-i împărtăşeşti bucuriile, uneori bucurii foarte simple, dar reconfortante, să te simţi implicat în viaţa de fiecare zi.

– Citiţi ziarele, urmăriţi televiziunea?

– Bineînţeles, în fiecare zi între orele 8 şi 9 citesc presa şi seara, destul de târziu, mă uit la televizor.

– Sunt şi critici la adresa dumneavoastră?

– Doar există opoziţia!

– Şi cum le priviţi?

– La început se reacţionează mai direct, dar cu timpul îţi spui că ceea ce este scris dimineaţa într-un ziar, până a doua zi se pierde.

– Puteţi să-mi spuneţi ceva despre avantajele unei ţări foarte mici?

– Noi suntem, cred că pot să spun, o societate deschisă internaţional prin multilingvismul nostru, noi avem, şi asta cred că este un avantaj, o anumită stabilitate guvernamentală, ceea ce este uneori un avantaj, nu totdeauna, dar avem o pace socială care e garantată şi în cadrul căreia cunoaştem o bună cooperare cu partenerii noştri sociali, pe de o parte cu sindicatele şi pe de altă parte cu patronatul. Cred că este un lucru important pentru o ţară mică să reflecte spre exterior o anumită încredere care este importantă pentru investitorii veniţi aici şi care vin să găsească în mijlocul Europei un loc unde pot să-şi facă în deplină linişte afacerile şi să-şi dezvolte şi investiţiile. Cred că în aceasta rezidă puţin trăsătura Luxemburgului, că a ştiut întotdeauna să exploateze toate posibilităţile acestei mici naţiuni, adică toate credourile care sunt disponibile. Credouri care în ţările mari au uneori greutăţi pentru a pătrunde, deoarece există multă rezistenţă, societăţi concurente, invidii, gelozii, mai puţine în ţările mici.

– Sunteţi un prim-ministru fericit?

– Eu aşa mă consider.

– Vă mulţumim.

Mesajul primului ministru al Marelui Ducat de Luxemburg adresat revistei FLACĂRA

Sunt fericit să constat că relaţiile dintre România şi Luxemburg s-au dezvoltat puternic în ultimii ani, atât la nivel politic cât şi din punct de vedere economic şi cultural.

Ţările noastre, făcând parte din francofonie, au aceeaşi civilizaţie şi, din această cauză, sunt destinate să se înţeleagă bine şi să vină una în întâmpinarea celeilalte.

Sper că în cuprinsul acestui reportaj cititorii români să descopere o ţară de dimensiuni modeste, desigur, dar care, situată la intersecţia a două mari civilizaţii europene, germanică şi latină, nu are o altă ambiţie decât să servească popoarele, apropiindu-le într-o comunitate fondată pe dreptate, libertate şi solidaritate.

Jaques SANTER
Prim-ministru, ministru de stat

„Autoritatea trebuie să se impună prin ea însăşi"

Doamna Erna Hennicot-Schoepges, preşedinta Camerei Deputaţilor din Marele Ducat de Luxemburg, s-a născut în 24 iulie 1941. Este căsătorită şi are 3 copii. A urmat Conservatorul oraşului Luxemburg. În 18 iulie 1989 a fost aleasă preşedinta Camerei Deputaţilor. A fost membră a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei şi a Adunării Europei Occidentale, în perioada 1984-1989. A întreprins câte un turneu artistic în România, în 1992 şi 1993, susţinând concerte la Tg. Mureş, Miercurea Ciuc, Bucureşti.

– Vă rog să prezentaţi puţin viaţa parlamentară în ţara dumneavoastr

– Parlamentul nostru rezultă în urma alegerilor care se desfăşoară di cinci în cinci ani. Ţara este împărţită în patru circumscripţii electorale i votul este proporţional. În parlamentul actual avem reprezentate t partide mari şi patru partide de mai mică anvergură. Dar regulament nostru prevede şi deputaţi independenţi. În ce priveşte divergenţe politice dintre partidele prezente în parlament, noi am găsit, desigur, c mai larg teren de înţelegere posibil, deoarece există o coaliţie într Partidul Democrat-Creştin şi Partidul Socialist, deci un teren larg d înţelegere, fiind o coaliţie mare.

– Cum vă descurcaţi cu oamenii politici care sunt bărbaţi ?

– Da, asta este o problemă, până te obişnuieşti cu această lume. Ştiţ lumea de unde vin eu este fundamental deosebită, există situaţii în car este greu. Dar în politică sunt necesare şi femeile şi bărbaţii, fiecare c propriile trăsături de caracter şi apoi nu mai suntem consideraţe ca nişt „corbi albi", ci ca femei care fac o muncă politică. Desigur, a fi preşedint este şi o problemă de autoritate, dar aş spune mai ales de sensibilitat căci autoritatea nu este acceptată când este impusă, ea trebuie să s impună prin ea însăşi, şi din acest punct de vedere eu nu am conflict cu colegii mei, nici cu unii, nici cu alţii, nici cu femeile, nici cu bărbaţii, că noi avem 15 % femei în parlament şi două în guvern.

– De ce aţi ales cariera politică ?

– Cariera politică este o exprimare pe care o contest. Nu fac politic pentru a face o carieră ci politica o văd mai curând în sensul de a aduc servicii ţării. Eu nu m-am angajat în politică pentru ca să fac carieră ci n s-a cerut să candidez. De ce am spus da acum 21 de ani, când s- întâmplat acest lucru ? În primul rând, pentru că mi s-a cerut, aveam oarecare publicitate, eram prezentatoare de emisiuni la radio. În epoc respectivă eram măritată, mamă a trei copii şi muziciană, deci cele dou scopuri ale mele erau cultura şi statutul femeii, al familiei şi copiilor, că în perioada respectivă femeile aveau multe greutăţi în a face faţă profe siunii şi vieţii de familie. Pe aceste două teme m-am angajat nu numai î politica naţională ci şi locală şi diversele situaţii le-am luat aşa cum a apărut, fără să fi fost niciodată arivistă.

– Pasiunea dvs. pentru muzică nu a suferit datorită acestei ocupaţii

– Nu, eu aş putea spune că am nevoie de muzică pentru a pute respira în această lume politică, care este totuşi foarte dură din punct d vedere al presiunii psihologice şi fizice. Este o muncă continuă, eş permanent în prezenţa unuia sau altuia dintre alegătorii care te solicită este un efort de prezenţă fizică, un efort intelectual şi există mai ale pericolul de a nu avea suficient timp de reflecţie. Meseria mea d muziciană îmi dă poate compensaţia acestui timp de reflecţie care a putea să-mi lipsească.

– Ce cunoaşteţi despre viaţa parlamentară română ?

– Am vizitat parlamentul dumneavoastră cu o mare delegaţie parlamentului din Luxemburg, am întâlnit toate formaţiunile politice ac tuale şi cred că viaţa este foarte intensă, foarte liberă, dialogul foart deschis şi îmi imaginez că trebuie să aibă loc dezbateri foarte interesante

– Uneori chiar prea interesante. Există dispute în parlamentul dvs.

– Bineînţeles. Există întotdeauna teme, care sunt teme eterne, şi î fiecare parlament, după un timp mai lung sau mai scurt, revin la suprafaţă Ai tot timpul situaţii care se schimbă. De altfel însăşi viaţa nu este statică şi parlamentul trebuie să se conformeze societăţii aşa cum este ea. Unii spu că legea urmează obiceiurile, dar uneori legea trebuie să le devanseze.

STAU VEACURILE UNUL LÂNGĂ ALTUL

Organizarea de stat

Constituţia datează din 17 octombrie 1868, fiind amendată în mai multe rânduri (1919, 1948, 1956, 1972, 1979, 1983, 1988 şi 1989).

Organizarea statală luxemburgheză este structurată pe ideea că **funcţiile diferitelor puteri trebuie să fie separate între organe şi organisme specializate;** separaţia puterilor rezultă din întreg contexul Constituţiei, fără a fi formal nominalizată.

Separaţia puterilor este suplă şi atenuată, comportând numeroase legături între puterea legislativă şi puterea executivă şi conferindu- le mijloace de acţiune reciprocă.

Şeful statului este Marele-Duce Jean de Luxemburg, duce de Nassau şi prinţ de Bourbon-Parma. Din anul 1953 este căsătorit cu prinţesa Josephine-Charlotte.

Conform articolului 32 din Constituţie, Marele-Duce exercită puterea suverană, care aparţine naţiunii, în conformitate cu Constituţia şi legile ţării. Marele-Duce nu are nici o altă putere afară de cele cu care este investit prin Constituţie şi prin legile speciale apobate în conformitate cu Constituţia.

Exercitarea puterii legislative aparţine concomitent Marelui-Duce şi Camerei Deputaţilor.

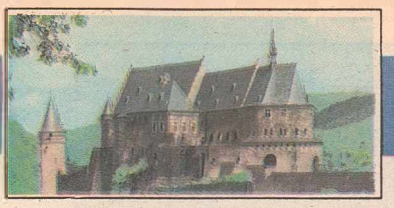
Marele-Duce adresează Camerei Deputaţilor propunerile sau proiectele de lege ce consideră necesar să fie supuse spre adoptare (Articolul 47 din Constituţie); sancţionează şi promulgă legile; dispune reglementările şi ordinele necesare pentru intrarea în vigoare a legilor, dar nu poate suspenda legile sau acorda dispense în ce priveşte aplicarea lor (Articolul 34 şi 36 din Constituţie).

Camera Deputaţilor (Parlamentul) este compusă din 60 de deputaţi aleşi prin vot direct, pe o perioadă de 5 ani; ultimele alegeri legislative au avut loc la 18 iunie 1989.

Exercitarea puterii executive aparţine Marelui-Duce, fapt pe care îl realizează, prin intermediul guvernului.

Hotărârile Marelui-Duce trebuie să fie contrasemnate de un membru al Guvernului, care îşi asumă, astfel, responsabilitatea politică.

„Vrem să rămânem ceea ce suntem“

mine. Sunt un om care preferă simpatia, această cauză am devenit din ce în ce mai reacția anturajului.

te fi considerat Luxemburgul ca o am- care domnesc întotdeauna, armonia, are de altfel nu există?

red. Cred că luxemburghezii și deci și eu, t noroc și nu suntem conștienți de acest te un privilegiu special pe care cu sigu- am meritat și de care nu suntem suficient nți. Eu cred că nici o țară, fie ea mică, nu i se considere izolată și privilegiată în e cu celelalte.. Aș dori ca fiecare bărbat, pii și întreaga țară să fie conștientă de întâmplă în afara Luxemburgului.

dică sunteți om de presă, vă întreb care presei în acest caz?

rmi! Și soția mea e ziaristă și eu, dintot- hiar dinainte de a ne întâlni, ea a scris cole împotriva mea și cred că rolul presei n și mass-media are o imensă responsa- orită încrederii pe care oamenii o acordă și părerilor care se emit. Și când te când citești că oamenii privesc la televi- astră circa 4 ore pe zi te gândești și la ici un profesor nu este ascultat atâta timp cursul unei zile. Ce forță deosebită exer- ra oamenilori Și aceștia cred ceea ce au auzit. Nu aș putea niciodată să le spun, nand ziariștilor mei, oricât de președinte- eneral al unei mari televiziuni sunt – jucați cu dinamita, atenție ce faceți. Fiți u induceți în eroare oamenii. Știți, se ult despre viol în sens sexual, dar ceea i ziariști – sper în mod inconștient – este dar de opinie.

oate vorbi mult despre asta...

u un surâs angelic.

văzut și am răsfoit, numai, o carte a l mi s-a părut foarte interesantă. Cum tarea dumneavoastră, ea însăși fiind o ate?

te greu. O spun și am spus-o întotdeau- ra Deputaților când mă întrebau cum pot a opoziției, că după ce am trecut peste lei mele, tot restul este ușor!

vedeți Europa de la începutul secolu-

teamă că suntem în mod eronat prea de ceea ce se întâmplă. Odată cu căde- Berlinului, cu reunificarea Germaniei, cu căderea comunismului pur și dur – deși mie nu-mi place cuvântul pur – ni s-a părut că acum suntem la adăpost de multe lucruri. Nu, a fost întoarsă o pagină, cea a pericolului unei agresiuni maxime din partea unei țări, dar insecuritatea a crescut. Îmi este teamă – nu spun că sunt sigur – dar mă tem că intrăm într-o perioadă de mai mare lipsă de siguranță, deoarece jandarmii au dispărut și candidații la delincvență s-au înmulțit.

– În ceea ce privește România, ce ați văzut, ce ați citit, ce gândiți?

– Nu e nevoie să înregistrați, sau puteți păstra ce doriți și tăla ce doriți. Eu am să vă dau un răspuns deschis și cinstit. Eu am cunoscut România sub Ceaușescu. Am fost acolo de mai multe ori, ei a fost aici. Nu am înțeles cum a putut fi un timp atât de îndelungat conducătorul necontestat, dar nu asta este problema. Mi-a plăcut țara voastră și o spun pentru că așa gândesc. Am cunoscut diferite regiuni, am văzut bisericile sale pictate în exterior, oameni simpatici, puțin nefericiți, arta, simțul artistic al poporului. Mi-a plăcut mult. Am fost profund șocat – în sensul nobil al cuvântului – de modul în care s-a făcut eliberarea țării voastre. Poate mai târziu, când se va scrie istoria, se va face o comparație între felul în care au reacționat diferitele țări când și-au schimbat regimul. Este simptomatic că modul vostru este diferit de cel al celorlalte țări. Bineînțeles, noi toți cei din țările occidentale suntem încă sub șocul anumitor imagini luate de televiziunea franceză și care erau false, în care jurnaliști au fost induși în eroare de către unii și asta este ceva care va departaja încă mult timp părerile unora și altora. Eu găsesc că este important să se revină la relații directe, deschise, cinstite, între români și toate celelalte țări. Mai aveți încă un capital enorm de simpatie în Occident, mai ales în țările latine. Nu trebuie să le stricați, așa cum s-a făcut cu acele imagini false, pentru că după ce oamenii s-au lăsat impresionați în forul lor interior de anumite lucruri și apoi află că au fost false, se supără întâi pe ei înșiși că s-au lăsat impresionați, dar apoi vă condamnă pe voi. Înțelegeți? Și aceasta este fenomenul care trebuie înlăturat și lucrurile trebuie spuse așa cum sunt – bune sau rele. Nimeni nu este în totalitate bun sau rău, trebuie să ai inteligența de a spune lucrurile deschis așa cum sunt, de a-ți recunoaște trecutul și a spune ce vrei să faci acum și a încerca să faci cu toți împreună cum e mai bine.

– Mulțumesc mult.

Moselle, nă în anul

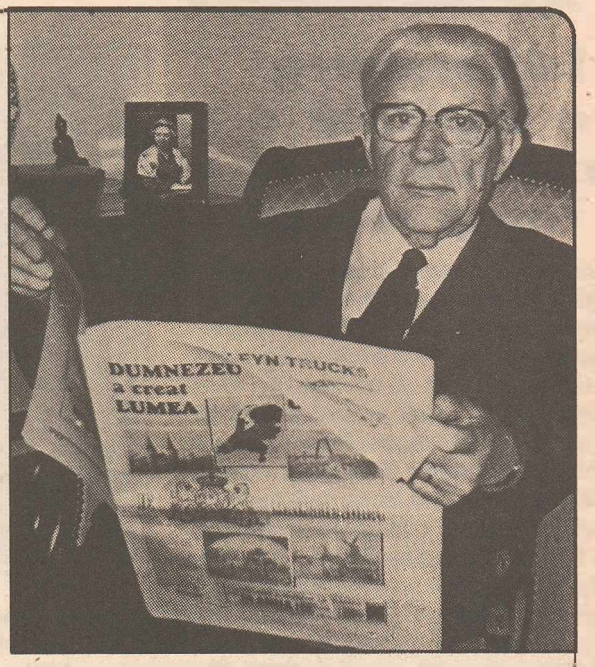
ge astfel e valone ație auto-

ea terito- tralitatea

permanentă sub garanția marilor puteri. Luxemburgul se retrage din Confederația germanică, iar fortăreața este distrusă.

În 1890, prin moartea Marelui-Duce Guillaume III, fără moștenitor direct bărbătesc, se inaugurează dinastia proprie a Luxemburgului, casa de Nassau, o dată cu depunerea jurământului de către Marele Duce Adolphe I. Îi urmează Guillaume IV (1905-1912), Marie-Adélaide (1912-1919), Charlotte (1919-1964) și actualul Mare-Duce Jean (din 12 noiembrie 1964). În 1973 prințul Henri a fost numit Mare-Duce Moștenitor.

„Am avut în colecția mea de timbre românești un timbru cu chipul regelui“

Dl **Pierre Werner,** *Președinte de onoare al guvernului; s-a născut în Franța, în 1913. Are doctoratul în drept. Între 1959 – 1974 și 1979 – 1984 a ocupat funcția de prim-ministru. În 1970 a elaborat planul de uniune economică și monetară în cadrul Comunității Europene (plan Werner). În anul 1983 a inițiat programul de exploatare a frecvențelor pe satelit contribuind la liberalizarea fluxului de informații în Europa. După retragerea din viața politică, Pierre Werner a fost numit în 1985 președinte al Consiliului de Administrație al RTL și în 1989 al Societății Europene a Sateliților. Deține numeroase decorații luxemburgheze și străine, iar din 1993 este membru onorific al Academiei Române.*

– Ni s-a spus că în Luxemburg există o clasă mijlocie foarte puternică. Cum se explică acest lucru?

– Da, și asta explică și pacea socială care a fost consolidată, prin edificarea unui sistem de securitate socială care ține cont de nevoile populației, din punct de vedere al asigurărilor pentru bătrânețe, sistemul de pensii fiind asigurat pentru toate sectoarele, nu numai pentru funcționari. Deci, de-a-lungul anilor s-a edificat un sistem de securitate socială care acoperă nevoile întregii populații. Acest lucru a consolidat clasa mijlocie. De asemenea am avut și sisteme care favorizează această dezvoltare, de exemplu sistemul fiscal. Am avut de la război încoace un sistem destul de riguros în comparație cu alte țări, în ceea ce privește veniturile, adică un sistem de impozite progresiv, care lovește mai tare pe cei cu venituri mari, iar pe de altă parte există asigurat un venit minim pentru cei care nu pot lucra. Toate acestea au consolidat înțelegerea dintre clase, dacă se mai poate vorbi de clase, și mai ales a permis dezvoltarea clasei mijlocii, care în toate țările democratice este un element deosebit de important, aș spune chiar că fără o anumită clasă mijlocie democrația nu se poate stabili sută la sută. Trebuie deci să ridici pe cei care au prea puțin, să iei câte ceva de la cei care au prea mult și să lași să trăiască o anumită clasă mijlocie care consolidează și politica și economia.

– Cum se simte un om care renunță de bunăvoie la o funcție atât de importantă?

– Am fost timp de 25 de ani în guvern, dintre care 20 de ani ca prim ministru. Am trăit întreaga dezvoltare europeană, am contribuit la dezvoltarea și consolidarea vieții naționale, dar în momentul în care am atins vârsta de 70 de ani, și asta a fost acum zece ani, am considerat că am dat ce am avut mai bun și că în acest timp am făcut ceea ce era necesar pentru ca și cei tineri să aibă șansa să intre în cariera politică, să-și dovedească talentele. Pe de altă parte nu trebuie să te eternizezi în anumite funcții mai ales când atingi o anumită vârstă, mai ales că vârsta mai domolește entuziasmul, și, deci, nu m- am mai prezentat la alegeri.

– Vi se cere uneori sfatul?

– O anumită perioadă după ce am plecat, se exagera, eram considerat – nu știu dacă cunoașteți expresia – „eminența cenușie“ – ceea ce nu era cazul, dar bineînțeles că am păstrat legăturile prietenești cu toți cei care au făcut parte din guvernul meu și pe care l-am format de-a lungul anilor. Nu mi-ar plăcea să mă consulte mereu asupra problemelor, dar există, desigur, ocazii, când vorbim despre probleme politice și atunci îmi dau părerea, dar nu mi-o impun niciodată.

– Ce credeți despre România?

– Începem să cunoaștem tot mai mult despre România. Eu am fost în România, dar o cunoșteam puțin. Eram prim-ministru când președintele Ceaușescu a vizitat țara noastră și l-am însoțit să-i arăt țara. Deja atunci știam câte ceva despre România, iar în copilărie colecționam timbre românești. Aveam în colecția mea un timbru mare cu regele.. De fapt, această țară m-a intrigat puțin, deoarece în mijlocul unei lumi mai curând slave, are o limbă latină, deci este o țară latină. Din această cauză am avut simpatie față de România.

– Care a fost cea mai mare satisfacție pe care ați avut-o în perioada activității dumneavoastră?

– În cadrul unei activități există multe decepții dar uneori și mari satisfacții. Am avut succesul creării bazei financiare a țării, iar în ultima mea perioadă de guvernare am pus pe picioare un proiect care părea foarte îndrăznet și aventuros, adică dotarea țării cu un sistem de sateliți de televiziune, căci eu am considerat mass-media ca făcând parte din economia națională. Ambele aceste lucruri au reușit admirabil. Și în cadrul Comunității am avut satisfacții, de exemplu când mi s-a cerut să fac un raport și să stabilesc un plan pentru realizarea uniunii economice și monetare. Asta a fost în 1970 și, evident, el a plăcut unora și nu le-a plăcut altora, căci erau multe substraturi politice, dar am satisfacția că la ultimul tratat de la Maastricht s-au stabilit actele decisive și se obțin rezultate.

– Ce loc acordați cărții pe care ați scris-o?

– Am început să scriu această carte pur și simplu pentru a lăsa ceva copiilor mei, dar pe parcurs am constatat că eu am avut o experiență unică de longevitate politică, deoarece în statele democratice cum este și țara noastră, guvernele se schimbă foarte des. Eu am avut șansa că partidul meu a făcut practic parte din toate guvernele, cu excepția a cinci ani, începând din 1974, când eu am fost șeful opoziției, ceea ce este de asemenea interesant, și azi nu aș fi dorit ca acest lucru să lipsească din experiența mea. Am fost prezent imediat după război, chiar dacă numai ca funcționar, fiind secretar general al guvernului și întotdeauna în preajma puterii. Dacă adun toți acești ani, obțin un număr de 40 de ani în timpul cărora țara mea s-a dezvoltat și s-a transformat foarte mult. Dacă vom compara Marele Ducat de astăzi cu cel din 1910, vedem cât de mari sunt diferențele din toate punctele de vedere. Și aceasta este ceea ce am vrut să descriu, ca să se știe că, datorită unei serii întregi de circumstanțe, aceasta a fost una din perioadele cele mai prospere ale țării noastre, căci în secolele precedente țara noastră a fost permanent un măr al discordiei între Germania și Franța, și a trecut prin toate războaiele care au avut loc în Europa. Deci această perioadă este excepțională și am vrut să descriu numai ceea ce eu însumi am trăit.

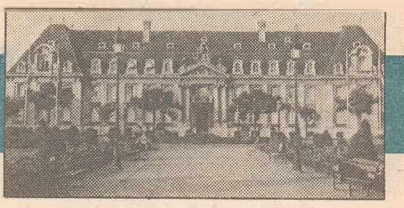
– Care sunt calitățile unui om politic, cum trebuie el să fie?

– Un om politic ar trebui să fie în primul rând sever cu el însuși, deci să se autocontrolleze. El trebuie de asemenea, după părerea mea, să dovedească o anumită detașare, adică să accepte să fie uneori contestat și să încerce să convingă prin calitatea argumentelor sale. Trebuie să aibă unele cunoștințe referitoare la ceea ce reprezintă în prezent viața economică și socială a țării, aceasta devenind mult mai complexă și mai complicată decât era pe vremuri când era suficient ca un rege să decidă. Adică, democrația este o meserie grea. Ea dă, cum am spus, multe satisfacții, dar trebuie să știi să accepți și neplăcerile și uneori să știi să te retragi, dacă acest lucru este în interesul țării.

– Ați deținut puterea mai mulți ani. V-a plăcut puterea? Ați iubit-o?

– Da! A exercita puterea uneori te îmbată și ți se urcă la cap. Atunci se impune controlul acestei beții. Trebuie să ai o putemică etică politică. Unii spun că e greu, alții poate vor spune altceva. Eu vă spun că am reușit.

„Vrem să rămânem ceea ce suntem“

La Colmar-Berg

Inginerii de la Goodyear inventează roţile viitorului

La Colmar-Berg, un micuţ cătun din Marele Ducat, se află cel mai mare complex industrial Goodyear din afara Statelor Unite.

Goodyear are doar trei centre tehnice care girează efortul enorm de cercetare ce permite companiei să-şi menţină eficienţa bine cunoscută. Unul este la Akron, Ohio, în SUA. Al doilea, Goodyear Technical Center'Luxemburg (GTC'L) este la Colmar-Berg. Un al treilea urmează să se deschidă lângă Tokio.

Din punct de vedere tehnic, GTC'L elaborează şi transmite ultimele inovaţii în materie de pneuri la mai mult de 40 uzine de producţie din întreaga lume. O responsabilitate considerabilă care justifică faptul că se vorbeşte de Colmar-Berg ca de o adevărată uzină de materie cenuşie. Aici, aproape 1000 de ingineri stabilesc caracteristicile tehnice ale pneurilor de mâine. Deşi cu pregătiri diferite şi reprezentând mai mult de 30 de naţionalităţi, calităţile umane şi competenţa lor profesională asigură, în final, sinergia necesară. Centrul dispune de laboratoare pentru studiul materialelor, de laboratoare pentru încercarea pneurilor şi de piste de încercare. Goodyear este un pionier al simulării de computer şi al analizei elementelor finite. GTC'L înregistrează în fiecare zi peste 1 milion de kilometri de testare a pneurilor, iar în fiecare an sunt testate peste 25 000 de cauciucuri de maşini.

Inovaţia a fost principala forţă care a menţinut poziţia de lider în domeniul pneurilor a companiei Goodyear. În ultimii 20 de ani, aceasta a introdus pe piaţă primele cauciucuri pentru maşini All Season, primul cauciuc antiderapant pentru camioane şi pneurile de înaltă performanţă din familia Eagle. Cauciucurile Eagle sunt astăzi ataşate la majoritatea primelor 100 automobile din lume.

Cauciucurile Eagle sunt o moştenire de la cursele de automobile, de când Goodyear furnizează, pentru ultimele trei decade, pneuri pentru toate echipele principale participante la cursele Grand Prix.

Pneuri pentru automobilele electrice şi pneuri care să reducă zgomotul reprezintă următorii paşi pe care centrele tehnice vor să-i facă în scopul asigurării unor produse „prietenoase“ mediului.

În Luxemburg, în inima Europei, inginerii de la Goodyear inventează roţile viitorului.

Domnul F. Toussaint, director pentru export în Europa, Orientul Apropiat şi Africa, ne asigură că

Lumea întreagă călătoreşte cu cauciucuri Goodyear

– Se pare că denumirea firmei a fost de bun augur...

– Într-adevăr, după un prim an bun, 1898, au urmat mulţi alţii la fel.

Cine şi-ar fi închipuit că o să ajungem să avem propriile noastre plantaţii de cauciuc? Îmi amintesc cum, student fiind, vizitam uzina unde suntem acum . Mi se părea mare. Astăzi, în acest complex sunt patru unităţi de producţie şi un centru de cercetare.

– Cred că nu mai trebuie să vă întreb ce fel de cauciucuri folosiţi. Totuşi ţin să vă spun că maşina mea are şi ea pneuri marca Goodyear. Care sunt relaţiile firmei dv cu România?

– Ţara dv reprezintă o piaţă deosebit de tentantă pentru noi. Din păcate, din cauza protecţiei vamale, nu există o deschidere suficientă pentru marea concurenţă. Or cum, relaţiile sunt pe un drum ascendent. Colaborăm cu Fabrica de Tractoare din Braşov, RATB, unităţi din sectorul minier şi al exploatării pădurilor şi bineînţeles cu Dacia Piteşti. Suntem mulţumiţi de această co laborare; ea este deosebit de fructuoasă, d exemplu cu cei de la uzinele Dacia pentr a am intermediat şi exporturi de maşini în America de Sud, unde suntem puternici pe piaţă.

Goodyear: o societate mondială

Fondată în 1898 la Akron în Ohio (SUA), Compania de pneuri şi cauciuc GOODYEAR a fost numită după numele descoperitorului procesului vulcanizării, Charles Goodyear. La apropiata aniversare a 100 de ani de la naştere, compania este prezentă pe şase continente şi înregistrează anual vânzări de aproximativ 12 miliarde dolari. Producţia mondială a acesteia atinge, în fiecare an, cifra de 150 milioane de pneuri de orice tip; de la cauciucuri înalte de 12 picioare pentru maşini din industria construcţiilor, până la cauciucuri mini pentru maşinuţele de golf.

În câţiva ani, compania a ajuns pe primul loc în Statele Unite, şi apoi, traversând frontierele şi oceanele, a devenit cea mai importantă societate multinaţională din lume în materie de pneuri şi produse înrudite.

Goodyear, cu 45 000 de centre de desfacere în 185 de ţări, cu cele 85 de uzine având 100 000 de angajaţi, a reuşit să cucerească tot globul. Marca GOODYEAR înseamnă fără nici o îndoială calitate şi diversitate în lumea cauciucului.

Totul seamănă cu un roman poliţist

– Cum vedeţi dumneavoastră lumea prin prisma cifrelor?

– Acum 20 de ani, când am participat, în România, la Congresul Mondial al Populaţiei, am fost invitat, cu acea ocazie, la sărbătorirea Zilei Eliberării, când N. Ceauşescu a ţinut un discurs de 4 ore şi jumătate, folosind numai cifre. Atunci am înţeles că prea multe cifre pot plictisi. Ceea ce cred că este fascinant, însă, legat de cifre, reprezintă relaţiile între diverse categorii, întrebările pe care ni le punem, verificările pe care le facem; de aceea spun că totul seamănă cu un roman poliţist.

– Cu ajutorul cifrelor se poate minţi. Noi am avut o experienţă tristă în România. Cum se pot controla aceste lucruri?

– Un prim control are loc în interiorul Oficiului nostru de Statistică; noi utilizăm informaţii, cifre, pentru diverse studii. Prin aceste studii realizăm şi o verificare a veridicităţii informaţiilor pe care le primim. Publicului, însă, îi revine sarcina de a critica activitatea noastră. Ca şi în alte ţări, pe lângă Oficiul de Statistică există un organism care regrupează producătorii, sindicatele, diferite segmente guvernamentale, care verifică o dată pe an activitatea oficiului nostru.

Dl Georges Als, Director onorar al serviciului de statistică şi studii economice.

– Există o anumită categorie de cifre la care ţineţi?

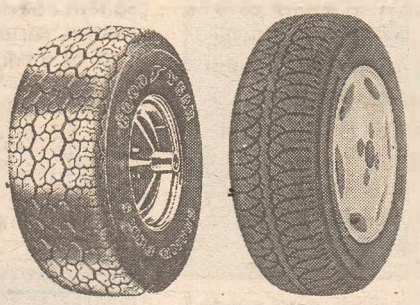
– Pe de o parte, este vorba de demografie, iar pe de altă parte de contabilitatea la nivel macroeconomic, care reflectă starea de sănătate a unei economii, şi deci, este un lucru deosebit de interesant.

– Cum vedeţi dv anul viitor pentru Europa?

– Ţinând seama de ciclicitatea dezvoltării economice, conform căreia o dată la cinci ani este un moment de maximă dezvoltare, şi cum 1989 a fost un astfel de an, putem estima că anul 1994 va fi un an bun.

GOODYEAR

AUTO — TRUCK — INDUSTRIAL —
FARM AND EARTHMOVER TIRES

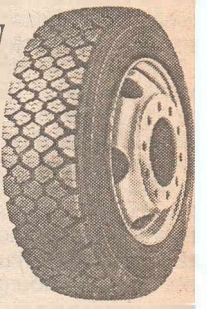

For Today's Most Demanding Cars
GRAND PRIX S RADIAL
GTA RADIAL

Maximum Tread Life Performance
UNISTEEL G291 RADIAL

High Efficiency Drive Tyre For All Roads, All Seasons
UNISTEEL G124 RADIAL

Out Grips, Out Pulls, Out Lasts Others In Its Class
TRACTION SURE GRIP TRACTOR TYRE

THE BEST TIRES IN THE WORLD
HAVE GOODYEAR
WRITTEN ALL OVER THEM.
GOODYEAR

Informaţii utile

Publicaţiile sunt tipărite în cea mai mare parte în limba germană, dar cuprind şi articole de fond în limba franceză şi anunţuri în germană, franceză şi luxemburgheză., Limba folosită pentru afaceri şi comerţ este franceza, dar limba germană poate fi şi ea folosită cu deosebire pentru documentaţii tehnice.

Comerţul en-gros

Combustibili, minerale, produse chimice (31 %)
Produse alimentare, băuturi, tutun (28 %)
Maşini şi echipamente diverse (17 %)

Comerţul en-detail

Produse alimentare (30 %), automobile (24 %), echipamente menajere (20 %)

Moneda

Unitatea monetară este francul luxemburghez egal cu cel belgian şi folosit ca şi cel belgian pe teritoriul ţării, începând cu intrarea în vigoare a Uniunii Economice Belgia-Luxemburg.

Călătorii de afaceri

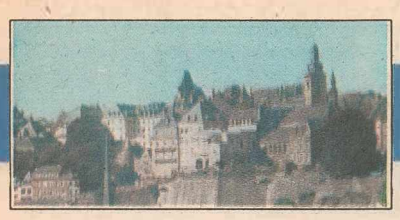
Nu sunt recomandate în lunile iulie şi august şi în perioada 15 decembrie – 15 ianuarie.

Orar de funcţionare

Birouri. Administraţie: 8h-12h şi 14h-17h; Vamă: 8h-12h şi 14h- 18h; TVA: 8h-12h şi 14h-18h;
Bănci: 8h-12h şi 13h30-16h30; Alte birouri: 8h-12h şi 14h-18h;
Magazine. Supermarket-uri: 10h-20h; Mici comercianţi: 9h-18h;
Alte magazine: 8h30-12h şi 14h-18h (mai puţin luni dimineaţă).

Adrese utile

Ambasada Belgiei
Bucureşti, Bdul Dacia nr.32
Tel. 210 29 68; 210 29 70
Fax 210 28 03
Ambasada Belgiei reprezintă interesele M relui Ducat de Luxemburg în România.
Ambasada României
94 Avenue du 10 Septembre
L2550 Luxemburg

„Mir wölle bleiwe wat mir sin“

idorel Postolache, ambasadorul României Marele Ducat de Luxemburg

„O țară-miracol“

- În timpul vizitei noastre în xemburg am auzit, în repetate nduri, următoarele remarci: umneavoastră, care veniți ntr-o țară mare...“ Cu siguranță și dv. ați auzit o astfel de obvații. Ce sentiment v-a creat?

- Un sentiment reconfortant. oarece remarcile izvorăsc nu atât diferența de talie dintre cele uă țări, judecată după criterii traonale (suprafață, populație), cât, i ales, din cunoașterea și prețuirea reciprocă a tezaurului cultural pe e România și Luxemburgul îl reprezintă pe harta spirituală a lumii. În xemburg, primul-ministru este și nistrul culturii, președinta Parlamntului este o reputată pianistă, eaga populație cunoaște, pe gă luxemburgheză, limbile franză și germană, în prezent generandu- se și engleza, și este, deci, înțeles de ce primează aici dinsiunea culturală. Studiind mereconomiei mondiale, din acest nct de observație privilegiat care e Luxemburgul, apare cu claria o nouă corelație între cultură și onomie. Și tocmai această orejurare reprezintă, în opinia a, șansa istorică pentru România a opri adâncirea decalajelor seare de productivitate care ne spart de țările dezvoltate din nct de vedere economic, de a tea marca și pe harta economică iitorului un punct de referință.

- Există un specific al muncii ambasador în Luxemburg?

- Specificul muncii de ambasador uxemburg decurge din mai multe oare principale, între care particulaile țării de reședință, pe de-o parte, specificitatea raporturilor bilaterale, de alta.

Luxemburgul, fiind un stat mic, zduiește totuși una dintre cele i mari piețe financiare ale lumii, ea ce imprimă multe specificități ivității de ambasador. Un singur mplu: în săptămâna care tocmai încheie și-au dat întâlnire în xemburg marile bănci ale lumii, e, într-o conferință de trei zile, au alizat în profunzime perspectivele ategiilor monetare; posibilitatea a intra în contact cu mari persoități, cu alți reputați analiști ai ecomiei și finanțelor mondiale, reprezintă o constantă a muncii ca ambador în Luxemburg. În aceeași ecție menționez și particularitățile ultând din faptul că Luxemburgul e unul dintre cele trei sedii principale ale Comunității, funcționând i Curtea de Conturi, Curtea de stiție și alte importante instituții ale lor 12".

Un alt șir de particularități izrăsc din împrejurarea că sunt prial ambasador al României rezint în Marele Ducat de Luxemrg, precum și din evoluția temic ascendentă a relațiilor bilale în ultimii ani.

- După opinia noastră există o tudine favorabilă a Luxemburlui față de România. Cărui fapt se datorează?

- În primul rând, relațiile bilaterale se bucură de un cadru general favorizant; nu au existat și nu există elemente care să le împovăreze sau să arunce vreo umbră asupra lor, dimpotrivă, atât la nivel oficial, guvernamental și parlamentar, cât și la nivelul cercurilor de afaceri și al opiniei publice, România se bucură de un interes deosebit.

În al doilea rând, explicația constă și în faptul că relațiile culturale au devenit un domeniu privilegiat al raporturilor noastre, numeroasele manifestări artistice și științifice de înaltă ținută facilitând cunoașterea și apropierea reciprocă.

Luxemburghezii din România

În România există o comunitate de luxemburghezi estimată la 15 000 de persoane. Migrația mai importantă s-a produs în secolul al XIII-lea, când 2,5% din populația Luxemburgului din acea vreme, care includea și provincia Belgia, a emigrat în România. Jean-Claude Muller, vicepreședintele Asociației Luxemburgheze de genealogie și heraldică, subliniază faptul că „această comunitate vorbește o luxemburgheză fără influențe franceze, fenomen tipic de migrație“.

În al treilea rând, un rol aparte îl joacă cele 14 asociații neguvernamentale România – Luxemburg, cu o activitate impresionantă prin constanță și complexitate.

În al patrulea rând, existența unor comunități de descendenți luxemburghezi (care au migrat înspre Principatele Române în secolele 13 și 18) constituie un dens punct de sprijin în colaborarea culturală și în contactele umane.

- Ce ecou a stârnit în Luxemburg vizita Prințului Henri în România?

- La revenirea în țară, domnii Georges Wohlfart, secretar de stat, conducătorul Misiunii economice, și Paul Hippert, directorul Camerei de Comerț, au făcut, în cadrul unei reuniuni cu participarea mijloacelor de informare, evaluarea concluziilor vizitei, apreciind că rezultatele prezenței oamenilor de afaceri în România constituie un punct de sprijin pentru o nouă relansare a schimburilor bilaterale.

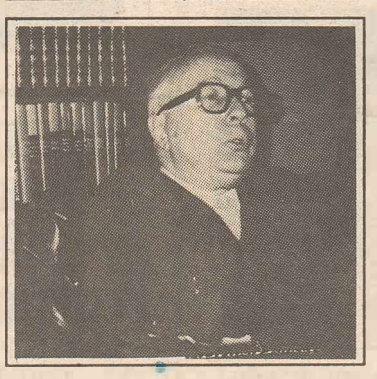
Este de subliniat și importanța practică prin prisma raporturilor României cu Uniunea Europei Occidentale, for internațional a cărui președinție este deținută actualmente de Luxemburg.

În sfârșit, interesul opiniei publice a fost suscitat de declarațiile elogioase ale Prințului Henri referitoare la afinitățile spirituale și comunicarea afectivă dintre cele două popoare, exprimând opinii extrem de favorabile în privința României și convingerea că, grație poziției sale geografice și potențialului său, România va reuși să elimine decalajele ce o despart de alte țări.

Aș adăuga că prefațarea vizitei făcută de revista dumneavoastră a fost o frumoasă surpriză, după cum „dosarul special“ pe care îl consacrați Marelui Ducat joacă un important rol în cunoașterea profilului politic, economic și cultural al acestei țări-miracol.

- Se pare că v-ați îndrăgostit de Luxemburg. Dacă e așa, de ce?

- Este, cu siguranță, așa. Sunt, probabil, foarte multe explicații și nu doresc să fac o inventariere exhaustivă sau o ierarhizare a lor. Trei sunt, însă, decisive. În primul rând, bogăția populației nu a „reușit“ să altereze cu nimic nici modestia proverbială a luxemburghezilor, nici capacitatea (societală, statală și individuală) de a asculta și de a-l înțelege pe celălalt. O a doua cauză fundamentală este simpatia de masă care domnește aici pentru România și români. În sfârșit, am găsit în Luxemburg un punct de sprijin consistent pentru credința mea că atunci când economia este gestionată pe deasupra intereselor de moment, când obiectivele imediate nu sunt percepute doar ca o prelungire a trecutului, (fie el „bun“ sau „rău“) ci sunt decupate dintr-o viziune strategică pe termen lung, și anume acum din perspectiva unei producții de masă cultural-artistic- intensive, se poate realiza marea tranziție economică nu în detrimentul, ci în beneficiul nivelului de trai.

DI profesor Norbert Thill – Beckuis

„În Transilvania, în unele locuri, se mai vorbește o luxemburgheză veche“

– De când manifestați interes pentru România ?

– E greu de precizat; de mai mult timp, însă în special după al II-lea război mondial, când am vizitat-o. Când vizitez o țară țin să fac enorm de multe fotografii. Și pentru asta am nevoie de multe ustensile care cântăresc în jur de 10 kg. Un bagaj pe care nu-l pot lua în avion, sau în tren, așa că merg cu mașina ca să-l pot avea tot timpul la îndemână. A trebuit ca mai întâi să aștept normalizarea Europei după al II-lea război mondial, refacerea drumurilor și să am o poziție care să aducă destui bani pentru o astfel de călătorie. Apoi am luat direct drumul spre România. Prin anii '60 era pentru prima oară. Ultima oară când am fost acolo am profitat de ocazie pentru a face o serie întreagă de conferințe despre Luxemburg care au fost foarte bine primite.

– Puteți să ne prezentați câteva caracteristici ale poporului luxemburghez care se regăsesc la români ?

– Există un lucru comun foarte important – limba care se mai vorbește încă în unele locuri din Transilvania este o luxemburgheză veche (au existat oameni care au plecat de la noi în timpuri grele, sperând că vor reuși să facă ceva bani în Transilvania). Dar altfel e dificil să compar cele două țări, pentru că avem mentalități total diferite. Noi ținem conferințe ca să atragem atenția oamenilor asupra trecutului lor, căci ei par să-l fi uitat de tot, pe când în România există mulți oameni care trăiesc mai mult în trecut, căci așa le place. Noi devenim „prea“ moderni și asta e primejdia cea mare pentru toate țările – faptul că uităm tot ce-au făcut strămoșii noștri. În România ați creat muzee folclorice în aer liber unde ați reasamblat vechile case, pentru a le conserva. Noi abia acum începem să facem ceea ce a făcut România în urmă cu 20-30 de ani, cumpărând ferme vechi și asamblându- le, pentru că oamenii vor să trăiască, din când în când, cum au trăit bunicii lor, căci între ziduri de beton nu e deloc satisfăcător să locuiești.

Portretul robot al luxemburghezului

● E încet, prudent și cumpănește mult. Țăran ager și calculat, el își măsoară exact șansele și riscurile.

● Muncește din greu; e pragmatic și conformist. Până azi opinia publică rămâne judecătorul suprem al valorilor și al succesului în micile comunități locale. Acest conformism social este exprimat în următorul adagiu popular: dacă ești la Roma, poartă-te ca la Roma.

● Prețuiește ceea ce nu iese din comun. Modul cum construiește ilustrează minunat acest simț țărănesc al prudenței și trăiniciei.

● Este burghez, conservator, conformist, cu toate că n-ar vrea să fie, fiindcă nimic nu-i convine. Este de o ironie sceptică și de un realism fără iluzii al micului martor aflat departe de marile evenimente ale lumii. Îi este teamă de gesturile patetice și de vorbele umflate ale oamenilor politici, chiar dacă-i sunt concetățeni sau vecini.

● Are oroare să-și etaleze sentimentele de față cu toată lumea și îi place să-și ascundă sensibilitatea sub înfățișări batjocoritoare, care câteodată pot să pară răceală sau indiferență. În toate circumstanțele comportamentul său este dictat de bun simț.

● Preferă să trăiască în mediocritate și mulțumire, decât să-și riște viața adoptând poze fals-idealiste sau eroice. Are bani și îi place să mănânce bine, ca vecinii francezi, și în cantități pantagruelice, ca vecinii săi germani.

● Vorbește mai multe limbi, mai mult sau mai puțin bine, și călătorește mult.

● Secole de oprimare l-au înzestrat cu o ură instinctivă împotriva oricărei organizări ierarhice sau reglementări militare.

● Este prin natura sa democrat, îndrăzneț de independent, și rațional european.

● Luxemburghezul muncește din greu ca și neamțul, este individualist ca și francezul (mai ales intelectualul), curat, cazanier și econom ca și olandezul. Are spiritul comercial al belgianului , dragostea de libertate a englezului, încăpățânarea și mândria irlandezului și, odată spartă gheața, căldura italiană.

Jul Cristophory

Mulțumim pentru sprijinul acordat la realizarea acestui supliment dlui Adrian Dohotaru, secretar de stat, dlui Marian Mitriș, secretar de stat, Biroului de presă al MAE; Ambasadei Române în Luxemburg – dlui ambasador Tudorel Postolache, dlui Nicolae-Iordan Constantinescu – consilier, dlui Liviu Prunescu, dnei Rodica Dănescu – colaboratori (pentru excelenta pregătire a vizitei).

Concepție și redactare: George Arion și Mihai Săndoiu
Grafică: Cristina Topolski
Traduceri: Cătălina Ștefănescu, Fetcu Alice, Hana Sârbu
Secretariat tehnic: Adriana Chirovici
Tehnoredactare computerizată: Σ TEAM
Tipar: TIPOGRAFIA ROMANIA AZI S.A.